



KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.5.2016 r.
COM(2016) 270 final

2016/0133 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- Przyczyny i cele wniosku

UE dąży do wypracowania bardziej trwałego podejścia do zarządzania migracjami, mając na uwadze zarówno osoby wymagające ochrony międzynarodowej, jak i te przemieszczające się z innych powodów. Takie podejście zakłada położenie kresu nielegalnym i niebezpiecznym przepływom osób, zlikwidowanie modelu biznesowego przemytników ludzi i wprowadzenie w ich miejsce bezpiecznych i legalnych sposobów dotarcia do UE dla tych, którzy wymagają ochrony międzynarodowej. Ochrona w regionie i przesiedlenie stamtąd do UE powinny stać się modelowym rozwiązaniem na przyszłość i najlepiej służyć interesom uchodźców i ich bezpieczeństwu.

Nadal jednak nie można wykluczyć, że w perspektywie krótko- i średnioterminowej ludzie będą w dalszym ciągu docierać do granic zewnętrznych UE. Należy zawracać osoby, które nie występują o udzielenie im ochrony międzynarodowej. Należy skutecznie rozpatrywać wnioski osób ubiegających się o taką ochronę i zapewnić im dostęp do ośrodków przyjmowania, gdzie panują przyzwoite warunki, i wsparcie w państwie członkowskim odpowiedzialnym za rozpatrywanie ich wniosków, w trakcie tego procesu, a także po jego zakończeniu, jeśli wniosek zostanie uznany za zasadny.

Ostatnie doświadczenia pokazują jednak, że niekontrolowany napływ migrantów na dużą skalę wywiera nadmierną presję na systemy azylowe państw członkowskich, co prowadzi do coraz częstszych przypadków lekceważenia przepisów. Kwestia ta zaczyna obecnie być podejmowana, by docelowo odzyskać kontrolę nad bieżącą sytuacją przez stosowanie obowiązujących przepisów dotyczących azylu i zarządzania granicami w obszarze Schengen, a także przez zacieśnienie współpracy z kluczowymi państwami trzecimi, w szczególności z Turcją. Panująca sytuacja obnażyła jednak bardziej zasadnicze niedociągnięcia w przepisach azylowych, które obniżają skuteczność takich przepisów i nie zapewniają zrównoważonego podziału odpowiedzialności, czym należy się obecnie zająć.

Dnia 6 kwietnia 2016 r. Komisja określiła priorytety, jakimi należy się kierować przy usprawnianiu wspólnego europejskiego systemu azylowego (WESA), w wydanym przez siebie komunikacie „W kierunku reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego i zwiększenia liczby legalnych sposobów migracji do Europy”¹. Komisja zapowiedziała, że będzie sukcesywnie działać na rzecz zreformowania istniejących unijnych przepisów prawnych dotyczących azylu w celu ustanowienia zrównoważonego i sprawiedliwego systemu określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o azyl, wzmocnienia systemu Eurodac, osiągnięcia większej konwergencji w obrębie systemu azylowego, zapobieganiu wtórnym przepływom, a także w celu wprowadzenia rozszerzonego mandatu dla Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO). Potrzeba zreformowania została powszechnie uznana, w tym przez Parlament Europejski² i Radę Europejską³.

¹ COM(2016) 197 final.

² Zob. na przykład rezolucje Parlamentu Europejskiego z dnia 12 kwietnia 2016 r. na temat sytuacji na Morzu Śródziemnym i potrzeby całościowego podejścia UE do problematyki migracji (2015/2095(INI)); z dnia 10 września 2015 r. w sprawie migracji i uchodźców w Europie (2015/2833(RSP)).

³ EUCO z dnia 19 lutego 2016 r., SN 16/16.

Niniejszy wniosek w sprawie reformy rozporządzenia Dublin III należy do pierwszego pakietu wniosków ustawodawczych, które będą stanowić główną reformę WESA. Pakiet ten obejmuje również wniosek o przekształcenie rozporządzenia Eurodac i wniosek o ustanowienie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu. We wniosku w sprawie Eurodac proponuje się zmiany konieczne do dostosowania systemu do proponowanych przepisów dublińskich zgodnie z jego nadrzędnym celem, jakim jest służenie wdrożeniu rozporządzenia dublińskiego. Eurodac powinien także stać się bazą danych do szerzej pojętych celów imigracji, ułatwiać powrót i pomagać w zwalczaniu nielegalnej migracji.

Wniosek w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu ma na celu poprawę wdrożenia i funkcjonowania WESA w oparciu o prace Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu i dalsze jego przekształcenie w agencję, która powinna być odpowiedzialna za usprawnianie funkcjonowania WESA, zapewnienie spójnej oceny wniosków o ochronę międzynarodową w całej Unii, a także monitorowanie stosowania unijnego prawa pod kątem operacyjnym i technicznym.

Zakłada się drugi etap wniosków ustawodawczych służących reformie procedur udzielania azylu i dyrektyw w sprawie kwalifikowania, a także dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania, by zapewnić pełną reformę wszystkich części systemu azylowego UE, w tym by uniknąć zakłóceń w działaniu mechanizmu dublińskiego z powodu nadużyć i składania wielu wniosków o udzielenie azylu w różnych krajach (tzw. „turystyka azylowa”, ang. *asylum shopping*) przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową i osoby korzystające z takiej ochrony. W szczególności konieczne będzie przyspieszenie i ujednolicenie procedur udzielania azylu, niezbędne są bardziej jednolite zasady dotyczące procedur i praw oferowanych osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej; warunki przyjmowania będą wymagały dostosowania, by w miarę możliwości zwiększyć stopień harmonizacji między państwami członkowskimi.

Jak określono w komunikacie z dnia 6 kwietnia, kryzys migracyjny i uchodźczy obnażył znaczące słabości strukturalne i niedociągnięcia w konstrukcji i wdrażaniu europejskiego systemu azylowego, a w szczególności przepisów dublińskich. Założeniem obecnego systemu dublińskiego nie był zrównoważony podział odpowiedzialności w całej Unii za osoby składające wniosek. Doprowadziło to do sytuacji, w których niewielka liczba państw członkowskich musiała radzić sobie z przeważającą większością osób ubiegających się o azyl, które dotarły do Unii, co w rezultacie obciążało systemy azylowe tych państw i spowodowało do pewnego stopnia lekceważenie przepisów UE. Ponadto na skuteczność systemu dublińskiego negatywnie wpływa szereg złożonych i kwestionowanych przepisów w sprawie ustalania odpowiedzialności, a także długotrwałe postępowania. Dotyczy to w szczególności bieżących przepisów, które przewidują przenoszenie odpowiedzialności między państwami członkowskimi po określonym czasie. Co więcej brak wyraźnych przepisów dotyczących obowiązków osób składających wnioski, a także konsekwencji nieprzestrzegania ich sprawia, że bieżący system jest często podatny na nadużycia przez takie osoby.

Cele rozporządzenia dublińskiego, tj. zapewnienie osobom ubiegającym się o azyl szybkiego dostępu do procedury udzielania azylu i merytorycznego badania wniosku przez jedno wyraźnie ustalone państwo członkowskie, pozostają aktualne. Nie ulega jednak wątpliwości, że system dubliński wymaga reformy, tj. uproszczenia i zwiększenia jego skuteczności w praktyce. Musi on także sprostać sytuacjom, w których systemy azylowe państw członkowskich znajdują się pod nieproporcjonalną presją.

Niniejszy wniosek jest wersją przekształconą rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca („rozporządzenie Dublin III”)

Szczegółowe cele niniejszego wniosku to:

- zwiększenie zdolności systemu w zakresie ustalania – w sposób skuteczny i wydajny – jednego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W szczególności pozwoliłoby to usunąć klauzule dotyczące wygaśnięcia odpowiedzialności i znacznie skrócić terminy nadsyłania wniosków, otrzymywania odpowiedzi i przekazywania osób między państwami członkowskimi;
- zapewnienie sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi przez dodanie do obecnego systemu korekcyjnego mechanizmu przydziału wniosków. Taki mechanizm byłby uruchamiany automatycznie w sytuacjach, gdy państwa członkowskie byłyby zmuszone radzić sobie z nieproporcjonalną liczbą osób ubiegających się o azyl;
- zniechęcanie do nadużyć i zapobieganie wtórnym przepływom osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na terytorium UE, w szczególności przez ustanowienie wyraźnego obowiązku, by takie osoby składały wniosek w państwie członkowskim pierwszego wjazdu i pozostały w państwie członkowskim, które uznaje się za odpowiedzialne. Wymaga to także wyciągnięcia proporcjonalnych konsekwencji proceduralnych i materialnych w razie niewywiązywania się tych osób ze swoich obowiązków.

Ukierunkowane konsultacje z Parlamentem Europejskim i państwami członkowskimi, m.in. na podstawie komunikatu z dnia 6 kwietnia, a także Wysokim Komisarzem Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) i społeczeństwem obywatelskim potwierdziły istnienie różnych opinii na temat charakteru i zakresu reform rozporządzenia dublińskiego⁴. W tym kontekście Komisja dokładnie zapoznała się z wysuwanymi argumentami i stwierdziła, że należy zachować bieżące kryteria stosowane w systemie dublińskim, a jednocześnie uzupełnić go o korekcyjny mechanizm przydziału wniosków, by odciążyć państwa członkowskie znajdujące się pod nieproporcjonalną presją. Równocześnie nowy system dubliński będzie opierał się na europejskim systemie odniesienia od początku jego wdrożenia i będzie zawierał korekcyjny mechanizm solidarności uruchamiany automatycznie, jak tylko państwo członkowskie znajdzie się pod nieproporcjonalną presją.

Jednocześnie wprowadza się inne zasadnicze zmiany, by zniechęcić do nadużyć i zapobiec wtórnym przepływom osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na terytorium UE.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tym obszarze polityki**

System dubliński jest podstawą wspólnego europejskiego systemu azylowego i ma na celu ustalenie, które państwo członkowskie odpowiada za wniosek o udzielenie azylu. Działa przy użyciu instrumentów prawnych i politycznych w obszarze azylu, w szczególności w

⁴ Zob. poniżej pkt 3.4 „konsultacje z zainteresowanymi stronami”.

odniesieniu do procedur udzielania azylu, norm dotyczących kwalifikowania obywateli na potrzeby ochrony międzynarodowej, warunków przyjmowania, a także relokacji i przesiedleń.

Postępy przebiegają bardzo powoli z uwagi na niewielkie doświadczenie we wdrażaniu prawa UE w obszarze azylu. Priorytetem jest zapewnienie pełnego i szybkiego wdrożenia przez państwa członkowskie prawa unijnego. Przez ostatnie lata Komisja i władze Grecji pracowały nad tym, by priorytetowo traktować unormowanie sytuacji od momentu wstrzymania procesu przekazywania osób w ramach systemu dublińskiego w 2010 r. W tym celu dnia 10 lutego 2016 r. Komisja wydała Grecji zalecenie⁵ dotyczące wprowadzenia przez to państwo pilnych środków w związku ze wznowieniem procesu, o którym mowa wyżej.

Niniejszy wniosek należy do pakietu obejmującego wnioski zakładające reformę innych elementów systemu dublińskiego, co zapewni spójność przepisów w tym obszarze polityki. Wniosek w sprawie reformy rozporządzenia Eurodac przewiduje niezbędne zmiany, tak by odzwierciedlić zmiany zaproponowane w rozporządzeniu dublińskim i pomóc poprawić kontrolę nielegalnej migracji. Komisja proponuje także ustanowienie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, która miałaby wspierać funkcjonowanie wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym zmienionego mechanizmu dublińskiego.

W reakcji na sytuację kryzysową w Grecji i we Włoszech Rada przyjęła we wrześniu 2015 r. dwie decyzje w sprawie relokacji⁶, które będą stosowane do września 2017 r. Była to tymczasowa i doraźna reakcja na sytuację wyjątkową w tych dwóch państwach członkowskich, które doświadczyły bezprecedensowego napływu migrantów, więc należało je w pewnym stopniu odciążyć i przenieść odpowiedzialność za niektóre osoby ubiegające się o azyl z Włoch i Grecji na pozostałe państwa członkowskie. Komisja przedstawiła dwa sprawozdania na temat wdrożenia tych decyzji⁷.

Z myślą o wypracowaniu strukturalnego rozwiązania pozwalającego radzić sobie z podobnymi sytuacjami kryzysowymi Komisja zaproponowała we wrześniu 2015 r. kryzysowy mechanizm relokacji⁸. Zaproponowano uruchamianie procesu relokacji w drodze aktu delegowanego, który określałby także liczbę osób objętych relokacją. Niniejszy wniosek wprowadza automatycznie uruchamiany korekcyjny mechanizm przydziału wniosków. Ma on zatem podobny cel co wniosek przedstawiony przez Komisję we wrześniu 2015 r. Zależnie od wyników dyskusji nad niniejszym wnioskiem Komisja mogłaby rozważyć wycofanie wniosku z września.

Niniejszy wniosek przewiduje także nowe zasady ustalania, które państwo członkowskie odpowiada za rozpatrzenie wniosku złożonego przez małoletniego bez opieki, tzn. w przypadku braku rodziny lub krewnych odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo, w którym złożony został pierwszy wniosek, chyba że takie rozwiązanie nie zabezpiecza najlepiej interesów małoletniego. Powyższy przepis pozwoli w krótkim czasie ustalić odpowiedzialne państwo członkowskie i tym samym umożliwi osobom składającym wniosek, należącym do grup szczególnie wrażliwych, na szybkie skorzystanie z tej procedury. Zważywszy, że przepis ten różni się od przepisu zaproponowanego przez Komisję w czerwcu

⁵ C (2016) 871 final

⁶ Decyzja Rady 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. i decyzja Rady (UE) 2015/1601 z dnia 22 września.

⁷ COM(2016)165 i COM(2016)222

⁸ COM(2015) 450

2014 r.⁹, Komisja ma zamiar wycofać tamten wniosek, co do którego nie udało się do tej pory osiągnąć porozumienia.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z kompleksową długoterminową strategią na rzecz lepszego zarządzania migracją, określoną przez Komisję w Europejskim programie w zakresie migracji¹⁰, w którym przełożono wytyczne polityczne przewodniczącego Komisji Jeana Claude’a Junckera na zestaw spójnych i wzajemnie się umacniających inicjatyw opartych na czterech filarach. Filary te obejmują ograniczanie zachęt do nielegalnej migracji, zabezpieczenie granic zewnętrznych i ratowanie życia ludzkiego, silną politykę azylową oraz nową politykę dotyczącą legalnej migracji. Niniejszy wniosek, który w dalszym stopniu wdraża Europejski program w zakresie migracji i realizuje jego cel polegający na wzmocnieniu polityki azylowej Unii, powinien być postrzegany jako element szerzej zakrojonej polityki na szczeblu UE zmierzającej do zbudowania na przyszłość solidnego i skutecznego systemu zrównoważonego zarządzania migracjami, który jest sprawiedliwy dla społeczności przyjmujących i obywateli unijnych, a także dla obywateli państw trzecich oraz państw pochodzenia i tranzytu.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Niniejszy wniosek przekształca rozporządzenie (UE) nr 604/2013 i dlatego powinien zostać przyjęty na tej samej podstawie prawnej, tj. na podstawie art. 78 akapit drugi lit. e) TFUE zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

- **Zmienna geometria**

Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane rozporządzeniem nr 604/2013 po zgłoszeniu swojego zamiaru uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu tego rozporządzenia na podstawie Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i TFUE.

Zgodnie z tym Protokołem Zjednoczone Królestwo i Irlandia mogą zdecydować o uczestniczeniu w przyjęciu niniejszego wniosku. Mogą one również skorzystać z tej możliwości po przyjęciu niniejszego wniosku.

Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do TFUE i TUE Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu przez Radę środków na mocy tytułu V TFUE (z wyjątkiem „środków określających państwa trzecie, których obywatele muszą mieć wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich” oraz „środków odnoszących się do jednolitego wzorca wiz”). Biorąc jednak pod uwagę, że Dania stosuje obowiązujące rozporządzenie dublińskie na mocy umowy międzynarodowej zawartej z WE w 2006 r.¹¹, powinna ona zgodnie z art. 3 tej umowy powiadomić Komisję, czy decyduje się wdrożyć przepisy zmienionego rozporządzenia.

⁹ COM(2014) 382

¹⁰ COM(2015) 240

¹¹ Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej, i systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej (Dz.U. L 66 z 8.3.2006, s. 38).

Decyzja o uczestnictwie Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii w przepisach określonych w niniejszym wniosku przekształcającym rozporządzenie nr 604/2013 zostanie podjęta w toku negocjacji zgodnie z tymi protokołami. Protokoły te przede wszystkim pozwalają Zjednoczonemu Królestwu i Irlandii uczestniczyć w inicjatywach w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości przy jednoczesnym poszanowaniu ich operacyjności, lecz nie nakładają na nie obowiązku uczestnictwa.

- **Wpływ wniosku na państwa nienależące do UE, stowarzyszone z systemem dublińskim**

Oprócz stowarzyszenia szeregu państw nienależących do UE z dorobkiem Schengen Unia zawarła umowy o stowarzyszeniu tych państw także z dorobkiem dublińskim/Eurodac. Są to:

- umowa w sprawie stowarzyszenia Islandii i Norwegii zawarta w 2001 r.;
- umowa w sprawie stowarzyszenia Szwajcarii zawarta w dniu 28 lutego 2008 r.;
- protokół dotyczący stowarzyszenia Liechtensteinu zawarty w dniu 7 marca 2011 r.

Aby ustanowić prawa i obowiązki między Danią – która, jak wyjaśniono powyżej, jest stowarzyszona z dorobkiem dublińskim/Eurodac na mocy umowy międzynarodowej – i stowarzyszonymi państwami wymienionymi powyżej, Unia i państwa stowarzyszone zawarły dwa inne akty¹².

Zgodnie z trzema wyżej przywołanymi umowami państwa stowarzyszone przyjmują dorobek dubliński/Eurodac wraz z jego późniejszymi zmianami bez żadnego wyjątku. Nie biorą one udziału w przyjmowaniu żadnych aktów zmieniających dorobek dubliński lub opartych na tym dorobku (w tym także niniejszego wniosku), ale muszą zawiadomić Komisję w określonym terminie o tym, czy zdecydowały się przyjąć treść danego aktu, po tym jak zostanie on już zatwierdzony przez Parlament Europejski i Radę. W przypadku gdy Norwegia, Islandia, Szwajcaria lub Liechtenstein nie przyjmują aktu zmieniającego lub opartego na dorobku dublińskim/Eurodac, odpowiednie umowy zostają rozwiązane, chyba że wspólny/mieszany komitet ustanowiony na mocy tych umów jednomyślnie postanowi inaczej.

- **Pomocniczość**

Postanowienia tytułu V TFUE dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości powierzają określone kompetencje w tym zakresie Unii Europejskiej. Kompetencje te należy wykonywać zgodnie z art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, tzn. tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele proponowanych działań nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii Europejskiej.

Niniejszy wniosek usprawnia obecne przepisy dublińskie i uzupełnia je o nowy korekcyjny mechanizm przydziału wniosków, który zakłada wdrożenie systemu umożliwiającego

¹² Protokół między Wspólnotą Europejską, Szwajcarią i Księstwem Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii (zawarty w dniu 24.10.2008 r., Dz. U. L 161 z 24.6.2009, s. 8) oraz Protokół do Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącej kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w Państwie Członkowskim, Islandii i Norwegii (Dz.U. L 93 z 3.4.2001).

odpowiednie postępowanie, w przypadku gdy na systemy azylowe państw członkowskich wywierana jest nieproporcjonalna presja.

Celem jest sprawiedliwy podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi przez odciążenie państwa członkowskiego, które znajduje się pod nieproporcjonalną presją, i rozdzielenie tego ciężaru między pozostałe państwa członkowskie. Z definicji wymaga to działań UE. Ponadto wniosek ma na celu zapewnienie prawidłowego stosowania systemu dublińskiego w czasie kryzysu i poradzenie sobie z problemem wtórnych przepływów obywateli państw trzecich między państwami członkowskimi – problemów o charakterze transgranicznym. Nie ulega wątpliwości, że działania podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie nie mogą stanowić satysfakcjonującej odpowiedzi na potrzebę wspólnego podejścia UE do wspólnego problemu.

- **Proporcjonalność**

Jeśli chodzi o usprawnienie przepisów dublińskich, zaproponowane zmiany ograniczają się do tego co niezbędne, by umożliwić skuteczne funkcjonowanie systemu, zarówno w odniesieniu do szybszego dostępu osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do procedury udzielania takiej ochrony, jak i do zdolności administracji państw członkowskich do stosowania takiego systemu.

Co się tyczy wprowadzenia nowego korekcyjnego mechanizmu przydziału wniosków, rozporządzenie (UE) nr 604/2013 nie przewiduje w swoim obecnym kształcie narzędzi umożliwiających dostateczne działania w sytuacji nieproporcjonalnej presji wywieranej na systemy azylowe państw członkowskich. Niniejszy wniosek wprowadza przepisy dotyczące korekcyjnego mechanizmu przydziału wniosków, które mają zaradzić temu brakowi. Przepisy te nie wykraczają poza to co konieczne, by osiągnąć cel, jakim jest skuteczne zaradzenie sytuacji.

- **Wybór instrumentu**

Biorąc pod uwagę, że mechanizm dubliński został ustanowiony w drodze rozporządzenia, ten sam instrument prawny jest stosowany w celu usprawnienia tego mechanizmu i uzupełnienia go o korekcyjny mechanizm przydziału wniosków.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

OCENY EX POST/KONTROLE SPRAWNOŚCI OBOWIĄZUJĄCEGO PRAWODAWSTWA

W Europejskim programie w zakresie migracji Komisja zapowiedziała ocenę i ewentualną zmianę rozporządzenia w 2016 r., apelując jednocześnie do państw członkowskich, by w pełni wdrożyły rozporządzenie Dublin III i istniejący dorobek prawny UE w zakresie azylu. Zgodnie z zapowiedzią Komisja zleciła ekspertom zewnętrznym przeprowadzenie badań dotyczących oceny systemu dublińskiego.¹³ Przedmiotem oceny była skuteczność, wydajność, przydatność i spójność rozporządzenia Dublin III oraz jego wartość dodana dla UE. Oceniono również zakres, w jakim rozporządzenie ma pomóc osiągnąć cele unijne oraz zaspokoić szersze potrzeby UE w obszarze polityki i potrzeby docelowych zainteresowanych

¹³ Sprawozdania z oceny i wdrożenia są dostępne na stronie: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/index_en.htm.

stron.¹⁴ W ramach oceny dokonano szczegółowej analizy praktycznego wdrożenia rozporządzenia Dublin III w państwach członkowskich.¹⁵ Poniżej przedstawione zostały główne ustalenia.

3.1. Znaczenie rozporządzenia Dublin III

System dubliński jest podstawą dorobku prawnego UE w zakresie azylu i jego cele pozostają aktualne. Unijny instrument ustanawiania kryteriów i mechanizm ustalania, które państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku, mają istotne znaczenie dopóty, dopóki w Unii istnieją oddzielne krajowe systemy azylowe. Inaczej państwa członkowskie musiałyby polegać na doraźnych porozumieniach, jak to miało miejsce przed ustanowieniem systemu dublińskiego, co bardzo utrudniłoby ustalenie odpowiedzialności między państwami członkowskimi. Z oceny wynikało, że żaden krajowy ani dwustronny instrument nie mógłby zapewnić takiego samego efektu, co mogłoby skutkować przypadkami nierozpatrzenia wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, które lądowałyby w próżni między różnymi jurysdykcjami krajowymi. Wyrażono różne poglądy na temat faktycznego wpływu rozporządzenia, które powinno zapewnić osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową szybki dostęp do procedur azylowych i prowadzić do długoterminowej strategii zniechęcającej do składania kilku wniosków. Jeszcze bardziej poprawiłoby to wydajność systemu azylowego, gdyż zapobiegłoby jego nadużyciom i obniżyłoby ogólne koszty.

3.2 Wdrożenie rozporządzenia

• Kontekst ogólny

Najistotniejszym problemem, na który zwrócono uwagę w ocenie, był brak spójnego i prawidłowego wdrażania w państwach członkowskich. Stwierdzono ponadto, że koncepcja rozporządzenia Dublin III miała wiele niedociągnięć i dlatego tym trudniej było osiągnąć jego główne cele. Hierarchia kryteriów określonych w rozporządzeniu Dublin III nie uwzględnia zdolności państw członkowskich ani nie ma na celu równoważenia ich wysiłków. Metoda przydziału odpowiedzialności opóźnia dostęp do procedury azylowej. W ramach obecnego systemu osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogą czekać do 10 miesięcy (w przypadku wniosków o wtórne przejście) lub 11 miesięcy (w przypadku wniosków o przejście), zanim rozpocznie się procedura rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Jest to sprzeczne z celem rozporządzenia dublińskiego, jakim jest zapewnienie osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową szybkiego dostępu do procedury azylowej.

¹⁴ Ocena opierała się na badaniu źródeł wtórnych, analizie ilościowej i konsultacjach z doradcami prawnymi/politycznymi w 19 państwach członkowskich (BE, BG, CH, CY, EL, FR, HR, HU, IT, LT, LV, MT, NL, NO, PL, RO, SE, SI, SK). Pozostałe 12 państw członkowskich uczestniczących w rozporządzeniu Dublin III nie przekazało informacji odpowiednio wcześniej, by można je było ująć w sprawozdaniu.

¹⁵ Odbyto konsultacje z szeroką grupą zainteresowanych stron, w tym z: zespołami ds. postępowań dublińskich w krajowych administracjach ds. azylu, doradcami prawnymi/politycznymi, organizacjami pozarządowymi, prawnikami/przedstawicielami prawnymi, organami ds. odwołań i ponownego rozpoznania, organami ścigania, organami ds. zatrzymań, osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową lub korzystającymi z takiej ochrony. Przeprowadzono łącznie 142 konsultacje. W 15 państwach członkowskich zorganizowano wizyty w terenie (AT, BE, DE, EL, FR, HU, LU, IT, MT, NL, NO, PL, SE, UK, CH), natomiast w 16 (BG, CY, CZ, DK, EE, ES, FI, HR, IE, LT, LV, PT, RO, SI, SK, LI) przeprowadzono rozmowy telefoniczne.

Okazało się również, że rozporządzenie Dublin III nie miało służyć zaradzeniu sytuacjom nieproporcjonalnej presji. Nie zakłada ono osiągnięcia celu, jakim jest zapewnienie sprawiedliwego podziału odpowiedzialności ani nie rozwiązuje problemu nieproporcjonalnego rozmieszczenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową między państwami członkowskimi. Stało się to szczególnie oczywiste w niektórych państwach członkowskich, które w trakcie stosowania rozporządzenia w tym kontekście musiały mierzyć się z problemami, takimi jak: przypadki nierejestrowania osób ubiegających się o azyl, opóźniające się procedury czy niedostateczna wewnętrzna zdolność do rozpatrywania spraw w terminie.

- **Gwarancje i zabezpieczenia proceduralne**

Informacje przekazywane osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową na temat procedury dublińskiej są bardzo różne. Około połowa uczestniczących państw członkowskich podała, że udzielane informacje składają się z „informacji ogólnych”, co może oznaczać niespełnienie wymogów określonych w art. 4 ust. 1. Ponadto ustalenia sugerują, że w niewielkiej liczbie państw członkowskich może się zdarzyć, że informacje albo w ogóle nie są udzielane albo są nieaktualne.

Prawie we wszystkich państwach członkowskich przy ustalaniu odpowiedzialności standardową praktyką jest **indywidualna rozmowa**, lecz brak zdolności w niektórych nadmiernie obciążonych państwach uniemożliwił tamtejszym organom rutynowe prowadzenie rozmów. Jeśli odstępuje się od przeprowadzenia rozmowy, zasadniczo pozwala się osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dostarczyć informacje w innej formie. Wiele państw członkowskich zgłaszało, że z powodu bieżącego dużego napływu osób rozmowy były prowadzone z bardzo dużym opóźnieniem.

Pojęcie **nadrzędnego interesu dziecka** jest bardzo różnie rozumiane. Prowadziło to czasami do problemów w komunikacji i do braku zaufania między państwami członkowskimi. Co więcej, stwierdzono praktyczne problemy w procesie mianowania przedstawiciela małoletnich, zwłaszcza w związku z bieżącym dużym napływem osób. Stanowi to jednak szerzej zakrojony problem w kontekście procedury azylowej.

- **Kryteria ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego i dowodów**

Kryteria, które najczęściej stosowano jako podstawę przekazania, dotyczyły dokumentacji i wjazdu (art. 12 i 13), co skutkowało nałożeniem znacznej części odpowiedzialności na państwa członkowskie położone przy granicy zewnętrznej. W rezultacie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową uniknęły pobierania od nich odcisków palców, co przyczyniło się do wtórnych przepływów.

Niektóre państwa członkowskie zwróciły uwagę, że rozumienie pojęcia dopuszczalnego dowodu przez organy w państwie przyjmującym nakładało na państwo wysyłające nieproporcjonalny ciężar dowodu. Prawie wszystkie państwa członkowskie akceptują dane pochodzące z Eurodac i wizowego systemu informacyjnego jako dowód, a ponadto dane te stanowią najczęściej podstawę ustalania odpowiedzialności. Dane uzyskane w trakcie rozmów nie były zasadniczo uznawane za dostateczny dowód. Nieczęsto, z wyjątkiem tylko niewielkiej liczby państw członkowskich, przywoływany jest przepis uznaniowy i przepisy dotyczące osób zależnych (art. 16 i 17), które to przepisy dotyczą sytuacji humanitarnych.

Rzadziej stosowane były kryteria dotyczące więzi rodzinnych, głównie z powodu trudności z

odnalezieniem rodziny lub uzyskaniem dowodów na istnienie takich więzi. Istnieją ogromne różnice między państwami członkowskimi, jeśli chodzi o to, jakie dowody są dopuszczalne w odniesieniu do tych kryteriów, ale głównym wymogiem jest zazwyczaj dowód w postaci dokumentu (np. akt urodzenia lub akt małżeństwa), który osobie ubiegającej się o azyl często trudno jest okazać. Istotne rozbieżności dotyczące tego, co stanowi dopuszczalny dowód na istnienie więzi rodzinnych, utrudniają ustalenie odpowiedzialności i prowadzą do przeciągania się w czasie procedur. Mógłby to być czynnik stymulujący wtórne przepływy, skutkujący tym, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową podejmowałyby próbę kontynuowania podróży.

- **Postępowanie w sprawie przejścia i wtórnego przejścia**

Liczba wniosków o wtórne przejście była znacznie wyższa niż liczba wniosków o przejście. W okresie 2008–2014 72 % wysyłanych wniosków w ramach systemu dublińskiego dotyczyło wniosków o wtórne przejście, a pozostałe 28 % – wniosków o przejście. Podobnie przedstawiała się sytuacja w przypadku otrzymywanych wniosków w ramach systemu dublińskiego: 74 % wniosków o wtórne przejście i 26 % wniosków o przejście. Ustalone **terminy** składania wniosków i udzielania na nie odpowiedzi były przeważnie przestrzegane przez wszystkie państwa członkowskie, lecz wysoki napływ migrantów wywierał zwiększoną presję na agencje ds. azylu, co spowodowało wydłużenie czasu odpowiedzi w niektórych państwach członkowskich. Skutkowało to także wzrostem liczby niekompletnych wniosków, co mogło doprowadzić do ich odrzucenia lub sporów. Wpłynęło to także na praktykę polegającą na automatycznej akceptacji. Niektóre państwa celowo nie odpowiadają na wnioski w terminie i jest to ich sposób na radzenie sobie z dużą liczbą wniosków.

W 2014 r. łączna liczba wniosków o przejście i wtórne przejście wynosiła 84 586, tj. 13 % wszystkich wniosków o udzielenie azylu złożonych w UE, co oznacza spadek w porównaniu z liczbami odnotowanymi w poprzednich latach. Ze wszystkich wniosków 33 % zostało odrzuconych przez przyjmujące państwo członkowskie, co mogło sugerować, że wejście w życie rozporządzenia Dublin III w 2014 r. utrudniło państwom członkowskim osiągnięcie konsensusu w sprawie odpowiedzialności. W 2014 r. zaledwie około jednej czwartej wszystkich przyjętych wniosków o przejście i wtórne przejście faktycznie skutkowało fizycznym przekazaniem. Te niskie liczby wskazują na istnienie trudności z praktycznym zastosowaniem rozporządzenia Dublin III. Można by to po części tłumaczyć jednak opóźnionymi przekazaniami, czego nie uwzględniają roczne dane wykorzystane w ocenie. Innym ważnym powodem niskiego wskaźnika przekazania, co potwierdza wiele państw członkowskich, jest **wysoki wskaźnik ucieczek w trakcie procedur dublińskich**, co skutkuje przenoszeniem odpowiedzialności między państwami członkowskimi.

- **Wykonywanie decyzji o przekazaniu**

Terminy wykonania decyzji o przekazaniu były bardzo różne. Skuteczność zależy od zdolności i zasobów zespołów odpowiedzialnych za wykonanie decyzji o przekazaniu, faktu, że odrębny organ odpowiadał za ustalenia, liczby spraw, stopnia współpracy osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i wiedzy o ich miejscu przebywania. Jednym z podanych powodów opóźnień było przedłużenie terminów zgodnie z art. 29 ust. 2. Dwadzieścia państw członkowskich podało, że głównym powodem opóźnień była ucieczka osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, która sprawiła, że przekazanie zajęło łącznie 18 miesięcy. Praktyka zatrzymań, zgłaszana jako często stosowana w 21 z 31 państw, jest bardzo różna w zależności od tego, na jakim etapie znajduje się procedura: niektóre organy praktykują zatrzymanie od samego początku procedury dublińskiej, inne tylko wtedy,

gdy wniosek o przekazanie został przyjęty przez odpowiedzialne państwo członkowskie. Te rozbieżne praktyki wywołują niepewność prawa i praktyczne problemy. Ponadto 13 państw członkowskich podkreśliło, że zasadniczo przekazania nie są skuteczne, i wskazały, że 'często' obserwuje się wtórne przepływy po tym, jak dojdzie do przekazania.

- **Odwołania**

We wszystkich państwach członkowskich dostępne są środki odwoławcze od decyzji o przekazaniu. Państwa członkowskie preferują sądowe środki odwoławcze, najczęściej przed sądami administracyjnymi. W procedurze odwoławczej wszystkie państwa członkowskie wprowadziły **terminy**, w jakich osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogą skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka odwoławczego, chociaż wykładnia pojęcia 'rozsądny termin' jest bardzo różna i może oznaczać okres od 3 do 60 dni. W przypadku odwołania w danej sprawie niektóre państwa członkowskie automatycznie **wstrzymują przekazanie**, natomiast inne stosują art. 27 ust. 3 lit. c), w którym to przypadku osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową muszą same wystąpić o wstrzymanie przekazania.

- **Współpraca administracyjna**

Wszystkie państwa członkowskie podały, że często stosują bezpieczną sieć łączności elektronicznej DublinNet do wymiany informacji, a nieformalne kanały informacyjne są stosowane tylko w wyjątkowych okolicznościach. By jeszcze bardziej ułatwić skuteczne stosowanie rozporządzenia Dublin III, wiele państw członkowskich dokonało uzgodnień administracyjnych, o których mowa w art. 36. Dotychczas żadne z państw członkowskich nie skorzystało jednak z postępowania pojednawczego opisanego w art. 37, a wszelkie spory rozstrzygane są nieformalnie.

- **Mechanizm wczesnego ostrzegania i gotowości**

Do tej pory nie wdrożono mechanizmu wczesnego ostrzegania i gotowości. Choć niektóre państwa członkowskie twierdzą, że nie zostały spełnione warunki konieczne do uruchomienia tego mechanizmu, inne z kolei są zdania, że trudno jest osiągnąć porozumienie polityczne w sprawie uruchomienia tego mechanizmu wobec braku jasnych kryteriów i wskaźników pomiaru presji. Procedurę tę uznano także za długotrwałą i skomplikowaną. Alternatywne środki wspierające pomogły również złagodzić presję i mogły sprawić, że uruchomienie mechanizmu nie było potrzebne. Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu został podany jako przykład wsparcia, które sprawiło, że aktywowanie mechanizmu nie było potrzebne, bo pomogło zapobiec kryzysom lub zarządzać nimi w obszarze ochrony międzynarodowej.

3.3 Osiągnięcie celów rozporządzenia Dublin III

Poniżej przedstawiono główne ustalenia zewnętrznego badania dotyczącego oceny rozporządzenia Dublin III.

- *Uniemożliwianie osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową składania kilku wniosków, tym samym ograniczanie wtórnych przepływów*

Niezależnie od dążenia do ograniczenia wtórnych przepływów, składanie wielu wniosków pozostaje powszechnym problemem w UE. W 2014 r. 24 % osób ubiegających się o ochronę międzynarodową złożyło już wcześniej wnioski w innych państwach członkowskich, co sugeruje, że rozporządzenie miało niewielki wpływ albo wręcz nie miało żadnego wpływu na realizację tego celu. Stwierdzono ponadto, że mogło to w sposób niezamierzony przyczynić się do częstszego występowania innych rodzajów wtórnych przepływów, gdyż rozbieżności w jakości systemów przyjmowania i systemów azylowych w poszczególnych państwach utrzymują się i nadal zachęcają do wtórnych przepływów.

- ***Zapewnienie sprawiedliwego przydziału osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób korzystających z takiej ochrony***

Rozporządzenie Dublin III ma ograniczony wpływ na rozmieszczenie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na terytorium UE, zważywszy że liczba przekazania netto w ramach procedur dublińskich jest bliska zeru. Kiedy państwa członkowskie otrzymują i przekazują podobną liczbę osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, otrzymywane i wysyłane wnioski niwelują się nawzajem, co wskazuje, że efekt redystrybucji w ramach rozporządzenia Dublin III jest bardzo znikomy lub wcale nie występuje. Wydaje się, że wynika to z następujących czynników: hierarchii kryteriów, która nie bierze pod uwagę zdolności państw członkowskich; nieproporcjonalnej odpowiedzialności spoczywającej na państwach członkowskich położonych przy granicy zewnętrznej z powodu stosowania głównie kryterium kraju pierwszego wjazdu; małej liczby faktycznych przekazania, co sugeruje, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogą składać wnioski w państwie swojego wyboru, co nakłada większą odpowiedzialność na państwa, które są bardziej pożądanym miejscem docelowym. Wynika to jasno z danych liczbowych z 2014 r., według których 70 % wszystkich składanych po raz pierwszy wniosków o udzielenie azylu zostało złożonych tylko w pięciu państwach członkowskich.

- ***Rozsądny koszt pod względem zasobów finansowych i ludzkich wykorzystanych przy wdrażaniu rozporządzenia Dublin III***

Szacowany pośredni i bezpośredni koszt prac związanych z rozporządzeniem Dublin III w 2014 r. w Europie wyniósł ok. 1 mld EUR. Brak takiego mechanizmu generowałby jeszcze wyższe koszty dla UE i państw EOG, lecz w ocenie stwierdzono, że zasadniczo rozporządzenie Dublin III nie było skuteczne. Przewidziany w przepisach prawnych czas na przekazanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową jest długi, a wskaźnik faktycznych przekazania jest niski: oba te czynniki mają istotne skutki finansowe, jeśli chodzi o koszty pośrednie i ogólną wydajność systemu. By przeciwdziałać ucieczkom, w niektórych państwach członkowskich koszt zatrzymania jest bardzo wysoki. Ucieczki generują inne koszty pośrednie i obniżają wydajność systemu. Brak przekazania i powroty osób, których wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej zostały odrzucone, rodzi w praktyce wysokie koszty społeczne związane z nielegalną migracją. Szacuje się, że maks. 42 % osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w ramach systemu dublińskiego, które nie zostały skutecznie przekazane, może nadal przebywać na terytorium UE jako nielegalni migranci.

Istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że nie będzie można utrzymać obecnego systemu w obliczu trwającej presji migracyjnej. Skuteczne wstrzymanie procesu przekazywania osób w

ramach systemu dublińskiego do Grecji od 2011 r. okazało się szczególnie poważną słabością tego systemu, w szczególności wobec znacznej liczby migrantów przybywających do Grecji w ostatnich miesiącach.

3.4 Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Poza zleceniem oceny na zewnątrz Komisja przeprowadziła ukierunkowane konsultacje z koordynatorami z Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) działającymi w grupach politycznych w Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych przy Parlamencie Europejskim, z państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami.

Konsultacje ze wspomnianymi wyżej koordynatorami opierały się na dokumencie konsultacyjnym i wstępnych wynikach oceny rozporządzenia dublińskiego zleconej zewnętrznym ekspertom. Wyrażono ogólne szerokie poparcie dla zasadniczej reformy systemu dublińskiego i przyznano, że stan obecny nie jest możliwy do utrzymania. Choć niektórzy popierali obiektywne kryteria przy ustalaniu odpowiedzialności, w tym w postaci klucza podziału, inni podkreślali, że ważne jest branie pod uwagę preferencji/cech osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, mimo że trudno jest tego dokonać w sposób obiektywny, sprawiedliwy i praktyczny.

Konsultacje z państwami członkowskimi prowadzono na podstawie tych samych dokumentów. Uzgodniono, że obecne rozporządzenie jest zbyt złożone i zawiera nadmierne rozbudowane przepisy, dlatego administracje mają poważne trudności z jego stosowaniem. Zmiany wprowadzone w ramach reformy rozporządzenia Dublin III w 2013 r. skutkowały przyznaniem większych praw osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, które to prawa mogły być niewłaściwie stosowane i mogły zaszkodzić całemu systemowi. Wtórne przepływy zostały wymienione jako najbardziej palący problem związany z wdrożeniem. Dyskusje, czy potrzebne jest przekształcenie rozporządzenia Dublin III w instrument zakładający współdzielenie odpowiedzialności, zmieniając aktualny charakter rozporządzenia, które zakłada przydział odpowiedzialności, potwierdziły istnienie dwóch głównych poglądów: niektóre państwa członkowskie zaapelowały o stały system podziału obciążenia przy użyciu klucza podziału, z kolei inne preferowały utrzymanie i uproszczenie obecnego systemu, w tym kryterium nielegalnego wjazdu.

Wyrażono rozbieżne poglądy, czy należy uwzględniać preferencje osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Wprawdzie niektóre państwa członkowskie stwierdziły, że nie można całkowicie lekceważyć preferencji, gdyż raczej niechybnie skutkowałoby to wtórnymi przepływami, inne państwa członkowskie wyraziły zdecydowany sprzeciw, gdyż ich zdaniem potrzebne są jasne i obiektywne kryteria, a dodanie preferencji doprowadziłoby do skomplikowanego procesu, w którym każda sprawa byłaby rozpatrywana indywidualnie. Co więcej, państwa członkowskie przypomniały, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową zwracają się o taką ochronę/uciekają przed prześladowaniami i dlatego nie należy im dawać nadmiernego wyboru docelowego kraju azylu, ponieważ przesłanką rozporządzenia dublińskiego nie jest program migracji (ekonomicznej).

O konsultacje poproszono również inne zainteresowane strony takie jak Biuro UNHCR i organizacje pozarządowe zajmujące się kwestiami azylu. Zgodziły się one co do tego, że obecne rozporządzenie Dublin III ma poważne niedociągnięcia, jeśli chodzi o jego podstawową przesłankę – kryterium nielegalnego wjazdu jako domyślne kryterium na pierwszym miejscu – i że praktyka w ostatnich miesiącach pokazała, że niezbędna jest zasadnicza reforma. Wyrażono ogólny pogląd, że należy uwzględniać preferencje lub cechy

osób ubiegających się o ochronę międzynarodową przy ustalaniu odpowiedzialnego państwa członkowskiego ze względu na możliwości integracji i by ograniczyć wtórne przepływy. W tym samym celu należy rozszerzyć kryterium związane z rodziną. Wiele państw członkowskich podkreślało konieczność działań na rzecz równych szans we wszystkich państwach członkowskich, zwłaszcza w odniesieniu do warunków i procedur przyjmowania.

3.5 Prawa podstawowe

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z prawami podstawowymi i zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego i prawa międzynarodowego.

W szczególności **lepsz informowanie** osób ubiegających się o azyl o stosowaniu niniejszego rozporządzenia oraz o ich prawach i obowiązkach przewidzianych w tym rozporządzeniu z jednej strony umożliwi im skuteczniejszą ochronę przysługujących im praw, z drugiej zaś strony przyczyni się do ograniczenia zjawiska wtórnych przepływów, ponieważ osoby ubiegające się o azyl będą bardziej skłonne postępować zgodnie z systemem. **Skuteczność prawa do sądowego środka odwoławczego** zostanie zwiększona dzięki doprecyzowaniu zakresu odwołania i ustaleniu ujednoliconego terminu podejmowania decyzji. Odwołanie będzie ponadto miało automatyczny skutek zawieszający.

Prawo do wolności i swobodnego przemieszczania się zostanie wzmocnione wskutek skrócenia terminów, w jakich dana osoba może zostać zatrzymana w wyjątkowym przypadku przewidzianym w rozporządzeniu i tylko wówczas, gdy jest to zgodne z zasadami konieczności i proporcjonalności.

Prawo do łączenia rodzin zostanie wzmocnione, w szczególności przez rozszerzenie zakresu rozporządzenia, tak by obejmowało rodzeństwo, jak również rodziny powstałe w krajach tranzytowych.

Prawa małoletnich bez opieki zostały również wzmocnione przez lepsze zdefiniowanie zasady nadrzędnego interesu dziecka oraz ustanowienie mechanizmu podejmowania decyzji z uwzględnieniem nadrzędnego interesu dziecka w każdych okolicznościach, które zakładają przekazanie osoby małoletniej.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Środki finansowe niezbędne do wsparcia wdrożenia niniejszego wniosku wynoszą łącznie 1828,6 mln EUR i są przewidziane na lata 2017–2020. Z tych środków pokryte zostałyby koszty przekazania po uruchomieniu korekcyjnego mechanizmu przydziału wniosków na korzyść państwa członkowskiego, koszty związane z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu informatycznego służącego do rejestracji i automatycznego przydziału osób ubiegających się o azyl, a ponadto pokryto by koszty związane z rozwojem niezbędnych zdolności w zakresie przyjmowania, zarówno koszty infrastruktury, jak i koszty bieżące, w szczególności w tych państwach członkowskich, które do tej pory musiały radzić sobie jedynie z niewielką liczbą osób ubiegających się o azyl.

Potrzeby finansowe są zgodne z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi i mogą wymagać wykorzystania specjalnych instrumentów określonych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013¹⁶.

¹⁶ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

5. SZCZEGÓŁOWE OBJAŚNIENIA PRZEPISÓW SZCZEGÓŁOWYCH WNIOSKU

We wniosku zachowano związek między odpowiedzialnością w obszarze azylu i przestrzeganiem przez państwa członkowskie ich obowiązków w zakresie ochrony granicy zewnętrznej, z zastrzeżeniem wyjątków mających chronić jedność rodziny i nadrzędny interes dziecka. Obecne kryteria przydziału odpowiedzialności są zasadniczo zachowane, ale proponuje się ukierunkowane zmiany, zwłaszcza w celu wzmocnienia zasady jedności rodziny w ramach systemu dublińskiego przez rozszerzenie definicji rodziny.

Główne zmiany mają z jednej strony poprawić skuteczność systemu, w szczególności przez utrzymanie stałej odpowiedzialności danego państwa członkowskiego za rozpatrywanie wniosku, gdy taka odpowiedzialność została ustanowiona. Z drugiej strony zmiany te służą ograniczeniu zjawiska wtórnych przepływów, w szczególności przez usunięcie przepisów dotyczących przenoszenia odpowiedzialności między państwami członkowskimi.

Do systemu dodaje się nowy korekcyjny mechanizm przydziału wniosków, oparty na kluczu odniesienia, co umożliwi dostosowywanie przydziału osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w określonych okolicznościach. Oznacza to tym samym, że system może radzić sobie z sytuacjami, w których systemy azylowe państw członkowskich zmagają się z nieproporcjonalną presją, przez zapewnienie odpowiedniego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi.

I. Usprawnienie rozporządzenia dublińskiego i poprawa jego skuteczności

W celu zapewnienia, by procedura dublińska działała w sposób bezproblemowy i zrównoważony i spełniała cel, jakim jest szybki dostęp do procedury rozpatrywania wniosków oraz do ochrony w przypadku osób, które jej potrzebują, a także w celu zniechęcania do wtórnych przepływów, proponuje się różne zmiany, w szczególności:

- **Wprowadza się nowy obowiązek, który przewiduje, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową musi złożyć wniosek w państwie członkowskim pierwszego nielegalnego wjazdu lub w państwie członkowskim legalnego pobytu.** Celem jest zapewnienie uporządkowanego zarządzania przepływami migracyjnymi, aby ułatwić ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego i zapobiegać wtórnym przepływom. Powyższa zmiana służy doprecyzowaniu, że osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie przysługuje ani prawo wyboru państwa członkowskiego złożenia wniosku ani państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie takiego wniosku. Jeśli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie przestrzega tego nowego obowiązku, państwo członkowskie musi rozpatrzyć wniosek w trybie przyspieszonym. Ponadto osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową będzie przysługiwać prawo korzystania z materialnych warunków przyjmowania tylko w miejscu, w którym jest ona zobowiązana przebywać.
- Przed rozpoczęciem procesu określania odpowiedzialnego państwa członkowskiego rozporządzenie nakłada na państwo członkowskie złożenia wniosku obowiązek **sprawdzenia, czy wniosek jest niedopuszczalny** ze względu na fakt, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową pochodzi z kraju pierwszego azylu lub bezpiecznego kraju trzeciego. W takim przypadku osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową zostanie odesłana do kraju

pierwszego azylu lub bezpiecznego kraju trzeciego, a państwo członkowskie, które dokonało kontroli niedopuszczalności, zostanie uznane za odpowiedzialne za ten wniosek. Państwo członkowskie złożenia wniosku ma również obowiązek sprawdzić, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową pochodzi z bezpiecznego kraju pochodzenia lub czy stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa. W takim przypadku państwo członkowskie złożenia wniosku będzie odpowiedzialne i musi rozpatrzyć wniosek w trybie przyspieszonym.

- W rozporządzeniu **wprowadzono przepis, zgodnie z którym jeżeli państwo członkowskie rozpatrzyło wniosek** jako odpowiedzialne państwo członkowskie, pozostaje ono odpowiedzialne również za rozpatrzenie przyszłych petycji i wniosków składanych przez daną osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową. Wzmacnia to nowy przepis mówiący o tym, że tylko jedno państwo członkowskie jest i pozostaje odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku i że kryteria odpowiedzialności stosuje się tylko raz.
- Zaostrza się wymóg współpracy osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by zapewnić szybki dostęp do procedur określania statusu i prawidłowe funkcjonowanie systemu i by zapobiegać obchodzeniu przepisów, w szczególności ucieczkom. Rozporządzenie określa **proporcjonalne obowiązki osób ubiegających się o ochronę międzynarodową** dotyczące terminowego dostarczania wszystkich danych i informacji mających znaczenie dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, a także obowiązki dotyczące współpracy z właściwymi organami państw członkowskich. Ponadto wyrażnie stwierdza się, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mają być obecne i dostępne dla władz danego państwa członkowskiego i przestrzegać decyzji o przekazaniu. **Niewypełnienie obowiązków prawnych** określonych w rozporządzeniu będzie miało proporcjonalne skutki natury proceduralnej dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, takie jak uniemożliwienie przyjęcia informacji, które zostały dostarczone po terminie bez podania powodu takiej zwłoki.
- Rozporządzenie rozszerza zakres **informacji**, jakie należy dostarczyć osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową. **Indywidualna rozmowa** ma ułatwić proces ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, gdyż pomaga zgromadzić wszystkie niezbędne informacje. Taka rozmowa nie powinna jednak skutkować opóźnieniem procedury, w sytuacji gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową uciekła lub gdy przekazane już zostały wystarczające informacje.
- Zasada **hierarchii kryteriów określania odpowiedzialności** wyrażnie mówi, że kryteria stosuje się tylko raz. Oznacza to, że począwszy od drugiego wniosku zastosowanie bez żadnych wyjątków będą miały przepisy o readmisji (wtórne przejęcie). Przepis, zgodnie z którym kryteria są ustalane na podstawie stanu istniejącego w chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową po raz pierwszy złożyła wniosek w państwie członkowskim, ma obecnie zastosowanie do wszystkich kryteriów, również do tych, które dotyczą członków rodziny i małoletnich. Wyrażnie określony ostateczny termin dostarczania istotnych informacji umożliwi szybką ocenę i decyzję.
- **Zakres definicji członków rodziny** rozszerza się w dwojaki sposób przez uwzględnienie: 1) rodzeństwa osoby ubiegającej się o ochronę

międzynarodową i 2) więzi rodzinnych powstałych po opuszczeniu kraju pochodzenia, ale przed przybyciem na terytorium państwa członkowskiego. Rodzeństwo jest raczej ukierunkowaną, lecz istotną kategorią, w przypadku której stosunkowo łatwo jest udowodnić i skontrolować relacje rodzinne, istnieje zatem niskie ryzyko nadużyć. Rozszerzenie zakresu definicji, tak by obejmował rodziny powstałe podczas tranzytu, odzwierciedla ostatnie zjawiska migracyjne, takie jak dłuższy pobyt poza granicami kraju pochodzenia przed dotarciem do UE, np. w obozach dla uchodźców. Te ukierunkowane rozszerzenia zakresu definicji rodziny mają zmniejszyć ryzyko nielegalnych przepływów lub ucieczki osób objętych takimi rozszerzonymi przepisami.

- Proponuje się szereg zmian w celu **usprawnienia kryteriów odpowiedzialności ustanowionych w art. 14, 15 i 16**. W art. 14 doprecyzowano kryteria odpowiedzialności dotyczące wiz i dokumentów pobytowych. W art. 15 dotyczącym nielegalnego wjazdu, skreślono klauzulę przewidującą ustanie odpowiedzialności po 12 miesiącach od daty nielegalnego wjazdu, a także skomplikowaną i trudną do udowodnienia klauzulę w odniesieniu do nielegalnego pobytu. W odniesieniu do kryterium wjazdu bezwizowego, skreślono również wyjątek dotyczący kolejnych wjazdów do państw członkowskich, w których zniesiono obowiązek posiadania wizy wjazdowej, zgodnie z podejściem, że państwo członkowskie pierwszego wjazdu powinno, co do zasady, ponosić odpowiedzialność, a także w celu uniknięcia nieuzasadnionych wtórnych przepływów po wjeździe. Zawęży się zakres klauzuli dyskrecjonalnej, by zapewnić, by korzystano z niej wyłącznie ze względów humanitarnych w odniesieniu do dalszej rodziny.
- Zmienione rozporządzenie przewiduje **krótsze terminy** dla poszczególnych etapów procedury dublińskiej, by przyspieszyć procedurę ustalania i przyznać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową szybszy dostęp do procedury azylowej. Dotyczy to terminów składania wniosków o przejęcie i odpowiadania na nie, składania powiadomień o wtórnym przejęciu i podejmowania decyzji o przekazaniu. W związku ze skróceniem terminów usunięto tryb pilny.
- **Upływ terminów nie będzie już powodować przenoszenia odpowiedzialności między państwami członkowskimi** (z wyjątkiem terminu odpowiadania na wnioski o wtórne przejęcie). Wydaje się, że przenoszenie odpowiedzialności zachęcało do obchodzenia przepisów i utrudniało wykonywanie procedury. Nowy przepis powinien natomiast stanowić, że z chwilą uznania danego państwa członkowskiego za odpowiedzialne, takie państwo członkowskie pozostaje odpowiedzialne.
- Wnioski o wtórne przejęcie zostały przekształcone w **zwykłe powiadomienia o wtórnym przejęciu**, ponieważ jest jasne, które państwo członkowskie jest odpowiedzialne, i z uwagi na to, że nie będzie już możliwości przeniesienia odpowiedzialności. Takie powiadomienia nie wymagają odpowiedzi, lecz niezwłocznego potwierdzenia odbioru. Będzie to istotne narzędzie służące wyeliminowaniu zjawiska wtórnych przepływów, biorąc pod uwagę fakt, że obecnie dominują raczej wnioski o wtórne przejęcie niż wnioski o przejęcie.
- Z powyższym wiąże się **proceduralne konsekwencje** dla rozpatrywania wniosków po wtórnym przekazaniu. Zmieniono przepisy dotyczące sposobu, w

jaki państwa członkowskie powinny rozpatrywać wnioski po wtórnym przejściu osób, by zniechęcać do wtórnego przepływu i nakładać za to kary.

- Na odpowiedzialne państwo członkowskie nałożono dodatkowy **obowiązek wtórnego przejścia osób korzystających z ochrony międzynarodowej**, które złożyły wniosek lub nielegalnie przebywają w innym państwie członkowskim. Obowiązek ten da państwom członkowskim niezbędne narzędzie prawne pozwalające egzekwować wtórne przekazanie, co jest istotne dla ograniczenia wtórnych przepływów.
- Dostosowano **przepisy dotyczące środków odwoławczych** w celu znacznego przyspieszenia i harmonizacji procesu odwoławczego. Oprócz wprowadzenia konkretnych krótkich terminów, wykorzystywanie środka odwoławczego automatycznie wstrzymuje przekazanie. Wprowadza się nowy środek odwoławczy stosowany w sytuacjach, gdy nie jest podejmowana żadna decyzja o przekazaniu i osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową twierdzi, że jej członek rodziny lub – w przypadku małoletnich bez opieki – krewny przebywa legalnie w innym państwie członkowskim.
- Z **procedury pojednawczej** jako mechanizmu rozstrzygania sporów nie korzystano oficjalnie, od kiedy została ona przewidziana w konwencji dublińskiej z 1990 r. (choć w nieco innej formie), wydaje się zatem zbędna i należałoby ją znieść.
- Proponuje się, by cele istniejącego **mechanizmu wczesnego ostrzegania i gotowości** przejęła nowa Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu, jak określono w szczególności w rozdziale 5, dotyczącym monitorowania i oceny, oraz rozdziale 6, dotyczącym pomocy operacyjnej i technicznej, wniosku w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu. Mechanizm ten został zatem wykreślony z rozporządzenia dublińskiego.
- Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu ustanawia i wspiera **sieć zespołów ds. postępowań dublińskich**, aby usprawnić praktyczną współpracę i wymianę informacji dotyczących wszelkich kwestii związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, w tym z opracowywaniem praktycznych narzędzi i wytycznych.
- W odniesieniu do **małoletnich bez opieki**, wniosek precyzuje, że odpowiedzialnym państwem członkowskim będzie to państwo, w którym małoletni po raz pierwszy złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, chyba że zostanie wykazane, że takie rozwiązanie nie zabezpiecza najlepiej interesów małoletniego. Powyższy przepis pozwoli w krótkim czasie ustalić odpowiedzialne państwo członkowskie i tym samym umożliwi osobom składającym wnioski należącym do grup szczególnie wrażliwych na szybkie skorzystanie z tej procedury.
- Przepis dotyczący **gwarancji dla małoletnich bez opieki** jest dostosowany, tak by ocena nadrzędnego interesu dziecka była bardziej funkcjonalna. Dlatego przed przekazaniem małoletniego bez opieki do innego państwa członkowskiego państwo członkowskie dokonujące przekazania dopilnowuje, aby tamto drugie państwo członkowskie bezzwłocznie podjęło niezbędne kroki w ramach procedur azylowych i dyrektywy o warunkach przyjmowania. Stanowi się również, że każda decyzja o przekazaniu małoletniego bez opieki

musi być poprzedzona oceną jego nadrzędnego interesu, przeprowadzoną jak najszybciej przez wykwalifikowany personel.

II. Korekcyjny mechanizm przydziału

Przekształcone rozporządzenie ustanawia korekcyjny mechanizm przydziału, aby zapewnić sprawiedliwy podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi oraz szybki dostęp osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do procedur udzielania ochrony międzynarodowej, w sytuacjach gdy państwo członkowskie boryka się z nieproporcjonalną liczbą wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które jest odpowiedzialne na mocy tego rozporządzenia. Powinno to ograniczyć wszelkie znaczące nieproporcjonalności w podziale wniosków azylowych między państwami członkowskimi wynikające z zastosowania kryteriów odpowiedzialności.

- **System rejestracji i monitorowania**

Ustanawia się zautomatyzowany system, który umożliwi rejestrację wszystkich wniosków i monitorowanie udziału każdego państwa członkowskiego we wszystkich wnioskach. Za rozwój i eksploatację techniczną tego systemu będzie odpowiadać Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA). Po złożeniu wniosku państwo członkowskie wprowadza go do zautomatyzowanego systemu, który będzie rejestrował każdy wniosek pod niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym. Jak tylko dane państwo członkowskie zostało uznane za odpowiedzialne państwo członkowskie, informacja ta również zostanie zarejestrowana systemie. Zautomatyzowany system będzie również wskazywać, w czasie rzeczywistym, łączną liczbę wniosków złożonych w UE oraz ich liczbę przypadającą na poszczególne państwa członkowskie, a także – po ustaleniu odpowiedzialnego państwa członkowskiego – liczbę wniosków, które każde państwo członkowskie musi rozpatrzyć jako odpowiedzialne państwo członkowskie i udział, jaki ta liczba stanowi w porównaniu z innymi państwami członkowskimi. System będzie również podawać liczbę osób faktycznie przesiedlonych przez każde państwo członkowskie.

- **Uruchomienie korekcyjnego mechanizmu przydziału**

Liczba wniosków, za które dane państwo członkowskie jest odpowiedzialne, i liczba osób faktycznie przesiedlonych przez państwo członkowskie, są podstawą obliczenia odpowiednich udziałów. Taki udział obejmuje wnioski, za które państwo członkowskie byłoby odpowiedzialne w ramach kontroli niedopuszczalności, zasady bezpiecznego kraju pochodzenia i ze względów bezpieczeństwa. Obliczenia odbywają się na bieżąco i obejmują okres jednego roku, tzn. w dowolnym momencie, na podstawie liczby nowych wniosków, za które dane państwo członkowskie zostało uznane za odpowiedzialne w systemie w przeciągu minionego roku, oraz liczby osób faktycznie przesiedlonych. System w sposób ciągły oblicza odsetek wniosków, za które każde państwo członkowskie jest odpowiedzialne, i porównuje z udziałem procentowym opartym na kluczu odniesienia. Taki klucz odniesienia opiera się na dwóch kryteriach o równej 50 % wadze, mianowicie wielkości populacji i łącznym PKB danego państwa członkowskiego.

Zastosowanie korekcyjnego przydziału w celu ulżenia danemu państwu członkowskiemu jest uruchamiane automatycznie, w momencie gdy liczba wniosków

o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które odpowiedzialne jest to państwo członkowskie, przekracza 150 % wartości określonej w kluczu odniesienia.

- **Przydział wniosków na podstawie klucza odniesienia i zakończenie stosowania mechanizmu przydziału**

Z chwilą uruchomienia mechanizmu wszystkie nowe wnioski złożone w państwach członkowskich znajdujących się pod nieproporcjonalną presją, po dokonaniu kontroli dopuszczalności, lecz przed kontrolą w ramach systemu dublińskiego, są przydzielane tym państwom członkowskim, gdzie liczba wniosków, za które te państwa członkowskie są odpowiedzialne, jest niższa niż liczba określona w kluczu odniesienia; przydziały są dzielone proporcjonalnie pomiędzy te państwa członkowskie, na podstawie klucza odniesienia. Gdy tylko liczba wniosków, za które dane państwo członkowskie jest odpowiedzialne, przekroczy liczbę określoną w kluczu odniesienia, nie jest dokonywany żaden kolejny przydział dla takiego państwa członkowskiego.

Przydział trwa tak długo, jak długo dane państwo członkowskie znajdujące się pod nieproporcjonalną presją odnotowuje liczbę wniosków powyżej 150 % liczby odniesienia dla tego państwa członkowskiego.

Członkowie rodziny, do których ma zastosowanie procedura przydziału, zostaną przydzieleni do tego samego państwa członkowskiego. Korekcyjny mechanizm przydziału wniosków nie powinien prowadzić do rozdzielania członków rodziny.

- **Solidarność finansowa**

Państwo członkowskie może podjąć decyzję o tymczasowym nieuczestniczeniu w korekcyjnym mechanizmie przydziału wniosków przez okres 12 miesięcy. Państwo członkowskie wprowadza wówczas takie informacje do zautomatyzowanego systemu i powiadamia pozostałe państwa członkowskie, Komisję i Europejską Agencję ds. Azylu. Następnie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które zostałyby przydzielone do tego państwa członkowskiego, są przydzielane do innych państw członkowskich. Państwo członkowskie, które tymczasowo nie uczestniczy w korekcyjnym mechanizmie przydziału, musi dokonać wpłaty wkładu solidarnościowego w wysokości 250 000 EUR za każdą osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową na rzecz państw członkowskich, które uznano za odpowiedzialne za rozpatrzenie takich wniosków. Komisja powinna przyjąć akt wykonawczy określający praktyczne rozwiązania służące wdrożeniu mechanizmu wkładu solidarnościowego. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu będzie monitorować stosowanie mechanizmu solidarności finansowej i co roku składać Komisji sprawozdania na ten temat.

- **Procedura w państwie członkowskim przekazującym i państwie członkowskim przydziału**

Państwo członkowskie, które korzysta z korekcyjnego mechanizmu, dokonuje przekazania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do państwa członkowskiego przydziału i przekazuje również odciski palców takiej osoby w celu umożliwienia weryfikacji bezpieczeństwa w państwie członkowskim przydziału. Ma to na celu zapobieżenie wszelkim zakłóceniom w dokonaniu przydziału, co ma miejsce w trakcie wykonywania decyzji w sprawie relokacji. Po przekazaniu państwo członkowskie przydziału dokona kontroli w ramach systemu dublińskiego, aby

sprawdzić, czy podstawowe kryteria, takie jak rodzina w innym państwie członkowskim, mają zastosowanie do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. W takim przypadku osoba ta zostanie przekazana do państwa członkowskiego, które byłoby w rezultacie odpowiedzialne.

- **Klauzula przeglądowna**

Przewiduje się, że Komisja dokona przeglądu funkcjonowania korekcyjnego mechanizmu przydziału wniosków po upływie 18 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co roku, by ocenić, czy korekcyjny mechanizm przydziału wniosków spełnia swój cel, jakim jest zapewnienie sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi i odciążenie państw członkowskich, na które wywierana jest nieproporcjonalna presja.

W szczególności Komisja zweryfikuje, czy próg, osiągnięcie którego powoduje uruchomienie i zakończenie korekcyjnego przydziału, w sposób skuteczny zapewnia sprawiedliwy podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi oraz szybki dostęp osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do procedur udzielania ochrony międzynarodowej w sytuacji, gdy dane państwo członkowskie staje wobec nieproporcjonalnej liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które jest odpowiedzialne na mocy niniejszego rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 lit. e),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

↓ 604/2013 motyw 1
(dostosowany)

- (1) ~~Do rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego¹⁷~~ ☒ rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013¹⁸ ☒ mają być wprowadzone istotne zmiany. Dla zachowania przejrzystości² rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.

¹⁷ ~~Dz.U. L 50 z 25.2.2003, s. 1.~~

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31).

↓ 604/2013 motyw 2

- (2) Wspólna polityka azylowa, w tym WESA, jest integralną częścią celu Unii Europejskiej, jakim jest stopniowe ustanowienie i przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości otwartej dla wszystkich tych, którzy zmuszeni okolicznościami słusznie szukają ochrony w Unii.
-

↓ 604/2013 motyw 3

- (3) Na specjalnym posiedzeniu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. Rada Europejska uzgodniła podjęcie wysiłków na rzecz ustanowienia WESA, opartego na pełnym i integralnym stosowaniu Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., uzupełnionej protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r. (zwanej dalej „konwencją genewską”), i zapewnienia w ten sposób, by nikt nie był odsyłany z powrotem tam, gdzie czekają go prześladowania, tj. utrzymanie zasady *non-refoulement*. W odniesieniu do tej kwestii, bez uszczerbku dla kryteriów odpowiedzialności ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, państwa członkowskie, ponieważ wszystkie przestrzegają zasady *non-refoulement*, są uważane za kraje bezpieczne dla obywateli państw trzecich.
-

↓ 604/2013 motyw 4

- (4) W konkluzjach z Tampere stwierdzono także, że WESA powinien zostać uzupełniony w krótkim terminie o precyzyjną i sprawną metodę ustalania, które państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu.
-

↓ 604/2013 motyw 5

- (5) Metoda taka powinna być oparta na kryteriach obiektywnych i sprawiedliwych kryteriach, zarówno dla państw członkowskich, jak i dla zainteresowanych osób. W szczególności powinna ona umożliwiać szybkie ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego, tak by zagwarantować skuteczny dostęp do procedur udzielania ochrony międzynarodowej i nie powinna zagrażać celowi, jakim jest szybkie rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.
-

↓ 604/2013 motyw 6

- (6) Pierwsza faza tworzenia WESA, która powinna w dłuższej perspektywie doprowadzić do obowiązujących w całej Unii wspólnej procedury i jednolitego statusu dla osób, które uzyskały ochronę międzynarodową, została już obecnie zakończona. Rada Europejska w dniu 4 listopada 2004 r. przyjęła program haski, w którym wyznaczono cele do osiągnięcia w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w latach 2005–2010. W tym kontekście w programie haskim wezwano Komisję Europejską do zakończenia oceny aktów prawnych przyjętych w ramach tej pierwszej fazy oraz

przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie aktów i środków, które mają zostać przyjęte w ramach drugiej fazy, tak by mogły zostać przyjęte przed 2010 r.

↓ 604/2013 motyw 7

⇒ nowy

- (7) W programie sztokholmskim Rada Europejska potwierdziła swoje zobowiązanie do ustanowienia najpóźniej do 2012 r. ~~określenia~~ wspólnego obszaru ochrony i solidarności zgodnie z art. 78 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dla osób, którym udzielono ochrony międzynarodowej. Ponadto podkreśliła, że podstawą tworzenia WESA pozostaje system dubliński, jako że precyzyjnie określa on odpowiedzialność państw członkowskich za rozpatrzenie wniosku o ochronę międzynarodową. ⇒ W maju 2015 r. Komisja w swoim komunikacie dotyczącym Europejskiego programu w zakresie migracji zapowiedziała, że podda przeglądowi rozporządzenie dublińskie i w razie potrzeby przedstawi wniosek w sprawie zmian do tego rozporządzenia, w szczególności aby doprowadzić do bardziej sprawiedliwego rozmieszczenia osób ubiegających się o azyl w Europie. ⇐

↓ 604/2013 motyw 8

- (8) ~~W celu zapewnienia odpowiedniego wsparcia stosownym służbom państw członkowskich odpowiadającym za wdrożenie niniejszego rozporządzenia udostępnienie należy zasoby Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010¹⁹. Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu powinien przede wszystkim zapewniać środki solidarności – takie jak rezerwa interwencyjna w dziedzinie azylu wraz z zespołami wsparcia w dziedzinie azylu – aby pomagać tym państwom członkowskim, które są szczególnie obciążone i w których wnioskodawcy ubiegający się o ochronę międzynarodową (zwani dalej „wnioskodawcami”) nie mogą skorzystać z odpowiednich standardów dotyczących zwłaszcza przyjmowania i ochrony.~~

↓ nowy

- (9) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna zapewniać odpowiednie wsparcie we wdrażaniu niniejszego rozporządzenia, w szczególności przez ustanowienie klucza odniesienia dla rozmieszczenia osób ubiegających się o azyl w ramach korekcyjnego mechanizmu przydziału wniosków oraz przez dostosowywanie co roku wartości liczbowych stanowiących podstawę klucza odniesienia, a także klucza odniesienia na podstawie danych Eurostatu.

¹⁹ Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 11.

↓ 604/2013 (dostosowany)	motyw	9
⇒ nowy		

- (10) W świetle wyników przeprowadzonej oceny wdrożenia ☒ rozporządzenia (UE) 604/2013 ☒ ~~aktów prawnych przyjętych w pierwszej fazie~~, na obecnym etapie właściwe jest potwierdzenie zasad, na których opiera się rozporządzenie ~~(WE) nr 343/2003~~ (UE) nr 604/2013, wprowadzając przy tym potrzebne udoskonalenia w oparciu o zdobyte doświadczenia, by zwiększyć skuteczność systemu dublińskiego oraz skuteczność ochrony udzielanej ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ w ramach tego systemu. ~~Z uwagi na fakt, że dla wspólnego europejskiego systemu azylowego nieodzowny jest dobrze funkcjonujący system dubliński, po stworzeniu innych elementów wspólnego europejskiego systemu azylowego i unijnych narzędzi solidarności należy zweryfikować zasady i funkcjonowanie systemu dublińskiego. Należy przewidzieć weryfikację w drodze opartego na dowodach kompleksowego przeglądu, obejmującego skutki prawne, ekonomiczne i społeczne systemu dublińskiego, w tym skutki w zakresie praw podstawowych.~~ ⇒ Na podstawie tej oceny i po konsultacji z państwami członkowskimi, Parlamentem Europejskim i innymi zainteresowanymi stronami uważa się za właściwe również ustanowienie w rozporządzeniu środków niezbędnych dla sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi w zakresie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, zwłaszcza w celu zapewnienia, aby na niektóre państwa członkowskie nie zostało nałożone nieproporcjonalne obciążenie. ⇐

↓ 604/2013 (dostosowany)	motyw	10
-----------------------------	-------	----

- (11) W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ oraz osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jak również w celu zagwarantowania spójności z obecnym dorobkiem prawnym Unii w dziedzinie azylu, w szczególności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie ~~norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony~~²⁰, zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia obejmuje osoby ubiegające się o ochronę uzupełniającą oraz osoby kwalifikujące się do objęcia ochroną uzupełniającą.

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 9).

↓ nowy

- (12) W celu zapewnienia, aby osoby korzystające z ochrony międzynarodowej, które wjechały na teren państwa członkowskiego innego niż odpowiedzialne państwo członkowskie i nie dotrzymały warunków pobytu w tym innym państwie członkowskim, były przyjmowane z powrotem przez odpowiedzialne państwo członkowskie, konieczne jest objęcie osób korzystających z ochrony międzynarodowej zakresem niniejszego rozporządzenia.

↓ 604/2013 motyw 11

- (13) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE ~~z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową~~²¹ powinna mieć zastosowanie do postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, uregulowanego w niniejszym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem ograniczeń w stosowaniu tej dyrektywy.

↓ 604/2013 motyw 12

- (14) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE ~~z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej~~²² powinna mieć zastosowanie dodatkowo i bez uszczerbku dla przepisów dotyczących gwarancji proceduralnych uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem ograniczeń w stosowaniu tej dyrektywy.

↓ 604/2013 motyw 13

- (15) Zgodnie z konwencją Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka z 1989 r. oraz zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, w stosowaniu niniejszego rozporządzenia jednym z priorytetów powinno być dla państw członkowskich jak najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka. Przy ocenie sposobu jak najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka państwa członkowskie powinny brać pod uwagę zwłaszcza dobro i rozwój społeczny małoletniego, względy bezpieczeństwa oraz opinię małoletniego, stosownie do jego wieku i dojrzałości, przy uwzględnieniu jego pochodzenia. Ponadto należy określić specjalne gwarancje proceduralne dla małoletnich bez opieki, ze względu na ich szczególny stopień narażenia.

²¹ ~~Zob. s. 96 niniejszego Dziennika Urzędowego. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 96).~~

²² ~~Zob. s. 60 niniejszego Dziennika Urzędowego. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60).~~

↓ 604/2013 motyw 14

- (16) Zgodnie z europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej³ w stosowaniu niniejszego rozporządzenia jednym z priorytetów państw członkowskich powinno być poszanowanie życia rodzinnego.
-

↓ nowy

- (17) Aby nie dopuścić, by osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które przedstawiają niedopuszczalne wnioski, prawdopodobnie nie wymagają ochrony międzynarodowej lub stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa, były przekazywane między państwami członkowskimi, konieczne jest zapewnienie, aby państwo członkowskie, w którym wniosek składany jest po raz pierwszy, weryfikowało dopuszczalność wniosku w odniesieniu do kraju pierwszego azylu oraz bezpiecznego kraju trzeciego, badało w trybie przyspieszonym wnioski składane przez osoby pochodzące z bezpiecznych krajów pochodzenia wymienionych w unijnym wykazie oraz osoby budzące obawy związane z zagrożeniem dla bezpieczeństwa.
-

↓ 604/2013 motyw 15

- (18) Łączne rozpatrywanie przez jedno państwo członkowskie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez członków jednej rodziny umożliwia zapewnienie, by wnioski były rozpatrywane dokładnie, decyzje podejmowane w odniesieniu do nich były spójne oraz⁴ by członkowie jednej rodziny nie byli rozdzielani.
-

↓ nowy

- (19) Definicja członka rodziny w niniejszym rozporządzeniu powinna obejmować rodzeństwo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Łączenie rodzeństwa ma szczególne znaczenie dla poprawy możliwości integracji osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, a zatem dla ograniczenia wtórnych przepływów takich osób. Zakres definicji członka rodziny powinien również odzwierciedlać rzeczywistość bieżących trendów migracyjnych, zgodnie z którymi osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową często przybywają na terytorium państwa członkowskiego po długim okresie tranzytu. Definicja powinna więc uwzględniać rodziny stworzone poza państwem pochodzenia, ale przed przybyciem na terytorium państwa członkowskiego. Oczekuje się, że to niewielkie i ukierunkowane rozszerzenie zakresu definicji ograniczy zachętę do wtórnych przepływów w obrębie UE osób ubiegających się o azyl.

- (20) W celu zapewnienia pełnego poszanowania zasady jedności rodziny oraz jak najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka wiążącym kryterium ustalania odpowiedzialności powinien się stać stosunek zależności między ☒ osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawcą a ~~jego jej~~ dzieckiem, rodzeństwem lub rodzicem, wynikający z ciąży lub macierzyństwa ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawcy, ~~jego jej~~ stanu zdrowia lub podeszłego wieku. Jeżeli ~~wnioskodawcą~~ ☒ osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ jest małoletni bez opieki, również fakt przebywania na terytorium innego państwa członkowskiego członka rodziny lub krewnego, który może się nim zaopiekować, powinien stać się wiążącym kryterium ustalania odpowiedzialności. ⇒ Aby zniechęcać do wtórnych przepływów małoletnich bez opieki, które nie służą ich dobru, z uwagi na nieobecność członka rodziny lub krewnego, odpowiedzialnym państwem członkowskim powinno być to państwo, w którym małoletni bez opieki po raz pierwszy złożył swój wniosek o ochronę międzynarodową, chyba że zostanie udowodnione, iż nie służy to nadrzędnemu interesowi dziecka. Przed przekazaniem małoletniego bez opieki do innego państwa członkowskiego przekazujące państwo członkowskie powinno się upewnić, że to drugie państwo członkowskie podejmie wszelkie niezbędne i właściwe środki dla zapewnienia odpowiedniej ochrony dziecka, w szczególności szybko wyznaczy przedstawiciela lub przedstawicieli odpowiedzialnych za zagwarantowanie poszanowania wszystkich praw przysługujących dziecku. Wszelkie decyzje o przekazaniu małoletniego bez opieki należy poprzedzić oceną nadrzędnego interesu dziecka dokonaną przez personel posiadający niezbędne kwalifikacje i wiedzę specjalistyczną. ⇐

- (21) ⇒ Przejęcie odpowiedzialności przez państwo członkowskie za rozpatrzenie wniosku złożonego w tym państwie w przypadkach, w których nie jest to jego odpowiedzialnością na podstawie kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, może podważyć skuteczność i trwałość systemu, więc powinno zdarzać się wyjątkowo. ⇐ ~~Każde~~ ☒ Dlatego ☒ państwo członkowskie powinno mieć możliwość odstąpienia od kryteriów ustalania odpowiedzialności, ~~w szczególności~~ ⇒ wyłącznie ⇐ ze względów humanitarnych i ~~ze względu na trudne położenie wnioskodawcy,~~ ⇒ w szczególności z przyczyn rodzinnych, przed ustaleniem odpowiedzialnego państwa członkowskiego, ⇐ ~~tak aby umożliwić połączenie członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny i oraz rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w tym lub innym państwie członkowskim, nawet jeżeli zgodnie z wiążącymi kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu nie ma obowiązku rozpatrzenia tego wniosku.~~

↓ nowy

- (22) Aby zapewnić osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia i zapobiegnięcie przeszkodom w jego stosowaniu, w szczególności aby uniknąć ucieczek i wtórnych przepływów między państwami członkowskimi, konieczne jest ustanowienie jasnych obowiązków dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w kontekście tej procedury oraz należyte i terminowe informowanie ich o tych obowiązkach. Nieprzestrzeganie tych obowiązków prawnych powinno prowadzić do odpowiednich i proporcjonalnych skutków proceduralnych dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową oraz do odpowiednich i proporcjonalnych skutków w postaci warunków przyjmowania tej osoby. Zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej *państwo członkowskie, w którym przebywa taka osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, powinno w każdym razie zapewnić, aby bezpośrednie potrzeby materialne tej osoby zostały zaspokojone.*
-

↓ 604/2013 motyw 18
(dostosowany)
⇒ nowy

- (23) Należy organizować indywidualne rozmowy z ~~wnioskodawcami~~ ☒ osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową ☒, by ułatwić ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o ochronę międzynarodową ⇒ , chyba że osoba ta dopuściła się ucieczki lub podane przez nią informacje są wystarczające do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. ⇐ Niezwłocznie po złożeniu wniosku o ochronę międzynarodową ~~wnioskodawca~~ ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~powinna~~ ~~zostać poinformowana~~ ☒ w szczególności ☒ o stosowaniu niniejszego rozporządzenia, ⇒ braku wyboru, które państwo członkowskie będzie rozpatrywać jej wnioski o udzielenie azylu; jej obowiązkach na mocy niniejszego rozporządzenia oraz skutkach nieprzestrzegania tych obowiązków ⇐ ~~i o tym, że rozmowa mająca ułatwić ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego daje mu możliwość przedstawienia informacji dotyczących przebywania w państwach członkowskich członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny w celu ułatwienia procesu ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego.~~
-

↓ 604/2013 motyw 19
(dostosowany)
⇒ nowy

- (24) W celu zapewnienia skutecznej ochrony praw zainteresowanych osób, należy określić gwarancje prawne oraz prawo do skutecznego środka zaskarżenia w odniesieniu do decyzji dotyczących przekazania do odpowiedzialnego państwa członkowskiego, zgodnie w szczególności z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. ⇒ Należy również zapewnić skuteczny środek w sytuacjach, w których nie podjęto decyzji o przekazaniu, ale osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową twierdzi, że odpowiedzialne jest inne państwo członkowskie, ponieważ osoba ta posiada członka rodziny lub – w przypadku małoletnich bez opieki – krewnego w tym innym

państwie członkowskim. ⇐ W celu zapewnienia przestrzegania prawa międzynarodowego skuteczny środek zaskarżenia w odniesieniu do takich decyzji powinien obejmować zbadanie zarówno stosowania niniejszego rozporządzenia, jak i sytuacji prawnej oraz faktycznej w państwie członkowskim, do którego ~~wnioskodawca~~ ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ jest przekazywana. ⇐ Zakres skutecznego środka powinien być ograniczony do oceny ryzyka naruszenia podstawowych praw do poszanowania życia rodzinnego osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, praw dziecka lub zakazu niehumanitarnego i poniżającego traktowania. ⇐

↓ nowy

- (25) Państwo członkowskie uznane za odpowiedzialne na mocy niniejszego rozporządzenia powinno pozostać odpowiedzialne za rozpatrzenie każdego wniosku złożonego przez daną osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, w tym wszelkich następnych wniosków, zgodnie z art. 40, 41 i 42 dyrektywy 2013/32/UE, bez względu na to, czy osoba ta opuściła terytoria państw członkowskich czy też została z nich wydalona. Przepisy rozporządzenia (UE) nr 604/2013, które przewidywały wygaśnięcie odpowiedzialności w pewnych okolicznościach, w tym po upływie określonego czasu od wyznaczonego terminu dokonania przekazania, stworzyły zachętę do ucieczek i dlatego powinny zostać usunięte.
- (26) Aby zapewnić szybkie ustalenie odpowiedzialności i przydziału osób ubiegających się o ochronę międzynarodową między państwami członkowskimi, terminy składania wniosków o przejęcie i odpowiedzi na te wnioski, składania powiadomień o wtórnym przejęciu i dokonywania przekazania, a także składania odwołań i podejmowania decyzji w ich sprawie powinny zostać w możliwie największym stopniu usprawnione i skrócone.

↓ 604/2013 motyw 20
(dostosowany)

- (27) Zatrzymanie ~~wnioskodawcy~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ powinno być stosowane zgodnie z podstawową zasadą, według której osoby nie powinny być zatrzymywane wyłącznie z powodu starań o uzyskanie ochrony międzynarodowej. Zatrzymanie powinno być jak najkrótsze i powinno podlegać zasadom konieczności i proporcjonalności. W szczególności zatrzymanie ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ musi być zgodne z art. 31 Konwencji genewskiej. Postępowanie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do osoby zatrzymanej powinno mieć charakter priorytetowy i odbywać się w jak najkrótszym terminie. W odniesieniu do ogólnych gwarancji dotyczących zatrzymania oraz warunków zatrzymania, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie powinny stosować przepisy dyrektywy 2013/33/UE również w odniesieniu do osób zatrzymanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

- (28) Niedoskonałości lub załamanie się systemów azylowych – na które często dodatkowo negatywnie wpływa lub do których przyczynia się szczególne obciążenie systemów azylowych – mogą zagrozić właściwemu funkcjonowaniu systemu wprowadzonego niniejszym rozporządzeniem, co może doprowadzić do pojawienia się ryzyka naruszenia praw ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒, określonych w unijnym dorobku prawnym dotyczącym azylu, w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz innych międzynarodowych praw człowieka i praw uchodźców.
-

- (29) Odpowiednie rejestrowanie wszystkich wniosków o udzielenie azylu w UE pod niepowtarzalnym numerem wniosku powinno pomóc w wykrywaniu wielokrotnych wniosków i zapobieganiu nielegalnym wtórnym przepływom i „turystyce azylowej” (ang. *asylum shopping*). Należy stworzyć zautomatyzowany system w celu ułatwienia stosowania niniejszego rozporządzenia. System ten powinien umożliwiać rejestrację wniosków o udzielenie azylu składanych w UE, skuteczne monitorowanie procentowego udziału wniosków w każdym państwie członkowskim oraz prawidłowe stosowanie korekcyjnego mechanizmu przydziału wniosków.
- (30) Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowiona rozporządzeniem (UE) nr 1077/2011²³ powinna odpowiadać za przygotowanie, rozwój i zarządzanie operacyjne systemu centralnego oraz infrastruktury łączności między systemem centralnym i infrastrukturami krajowymi.
-

- (31) ~~Należy ustanowić proces wczesnego ostrzegania, gotowości i zarządzania kryzysami azylowymi, mający zapobiegać pogorszeniu się lub załamaniu systemów azylowych, w którym to procesie kluczową rolę odgrywałby Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu, korzystający z uprawnień przysługujących mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 439/2010; proces ten miałby zapewnić solidną współpracę w ramach niniejszego rozporządzenia i pozwolić na pogłębianie wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi w odniesieniu do polityki azylowej. Proces ten powinien zapewniać jak najszybsze powiadamianie Unii o sytuacjach, co do których mogą istnieć obawy, że narażają na szwank właściwe funkcjonowanie systemu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, ze względu na szczególne obciążenie systemów azylowych jednego lub większej liczby państw członkowskich lub ze~~

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję do spraw Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

względem na niedoskonałości tych systemów. Proces ten powinien pozwolić Unii propagować środki zapobiegawcze na wczesnym etapie i sprawić, że takim sytuacjom będzie się poświęcać należyta uwaga na szczeblu politycznym. Zasadniczym elementem wspólnego europejskiego systemu azylowego jest solidarność, która wiąże się ze wzajemnym zaufaniem. Poprzez zwiększanie tego zaufania proces wczesnego ostrzegania, gotowości i zarządzania kryzysami azylowymi mógłby usprawnić kierowanie konkretnych środków prawdziwej i praktycznej solidarności do państw członkowskich, tak aby służyć pomocą tym państwom członkowskim w ogóle, a wnioskodawcom w szczególności. Zgodnie z art. 80 ~~TFUE~~ Traktatu akty Unii powinny w każdym niezbędnym przypadku zawierać odpowiednie środki w celu zastosowania zasady solidarności.⁵ ⇒ Należy ustanowić korekcyjny mechanizm przydziału, aby zapewnić sprawiedliwy podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi oraz szybki dostęp osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do procedur udzielania ochrony międzynarodowej, w sytuacjach gdy państwo członkowskie staje wobec nieproporcjonalnej liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które jest odpowiedzialne na mocy niniejszego rozporządzenia. ⇐ i takie środki powinny towarzyszyć przedmiotowemu procesowi. Konkluzje w sprawie wspólnych ram prawdziwej i praktycznej solidarności z państwami członkowskimi, których systemy azylowe są szczególnie obciążone, m.in. z powodu mieszanych przepływów migracyjnych przyjęte przez Radę dnia 8 marca 2012 r. przewidują zestaw narzędzi, na który składają się istniejące i ewentualne nowe środki, które należy brać pod uwagę w kontekście mechanizmu wczesnego ostrzegania, gotowości i zarządzania kryzysami azylowymi.

↓ nowy

- (32) W operacjach korekcyjnego mechanizmu przydziału jako punkt odniesienia należy stosować klucz odniesienia, określony na podstawie liczby ludności i wielkości gospodarki państw członkowskich, w połączeniu z progiem, tak aby umożliwić funkcjonowanie tego mechanizmu jako środka pomocy dla państw członkowskich poddanych nieproporcjonalnej presji migracyjnej. Korekcyjny mechanizm przydziału w celu odciążenia danego państwa członkowskiego powinien być uruchamiany automatycznie, w momencie gdy liczba wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które to państwo jest odpowiedzialne, przekracza 150 % wartości określonej w kluczu odniesienia. Aby właściwie odzwierciedlić wysiłki każdego państwa członkowskiego, na potrzeby tych obliczeń do liczby wniosków o ochronę międzynarodową należy dodać liczbę osób faktycznie przesiedlonych do tego państwa członkowskiego.
- (33) W przypadku stosowania mechanizmu przydziału osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które złożyły swoje wnioski w państwie członkowskim będącym beneficjentem tego mechanizmu, powinny zostać przydzielone do państw członkowskich, w których liczba wniosków nie przekracza wartości ustalonej na podstawie klucza odniesienia mającego zastosowanie do tych państw członkowskich. Należy zapewnić odpowiednie przepisy odnoszące się do przypadków, w których osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może na podstawie poważnych przesłanek być uznana za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, zwłaszcza przepisy dotyczące wymiany informacji między właściwymi organami azylowymi państw członkowskich. Po przekazaniu państwo członkowskie przydziału powinno ustalić odpowiedzialne państwo członkowskie i przejąć

odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku, chyba że nadrzędne kryteria związane w szczególności z obecnością członków rodziny stanowią o tym, że odpowiedzialne powinno być inne państwo członkowskie.

(34) W ramach mechanizmu przydziału koszty przekazania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do państwa członkowskiego przydziału powinny zostać zwrócone z budżetu UE.

(35) Państwo członkowskie przydziału może zdecydować, że przez okres 12 miesięcy nie przyjmie przydzielonych mu osób ubiegających się o ochronę międzynarodową; w takim przypadku państwo to powinno wprowadzić tę informację do zautomatyzowanego systemu i powiadomić o tym pozostałe państwa członkowskie, Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu. Następnie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które zostałyby przydzielone do tego państwa członkowskiego, powinny zostać przydzielone do innych państw członkowskich. Państwo członkowskie, które tymczasowo nie uczestniczy w korekcyjnym mechanizmie przydziału, powinno wnieść solidarnościowy wkład w wysokości 250 000 EUR na każdą osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, której nie przyjęło, na rzecz państwa członkowskiego ustalonego jako odpowiedzialne za rozpatrzenie tych wniosków. Komisja w drodze aktu wykonawczego powinna określić praktyczne rozwiązania służące wdrożeniu mechanizmu wkładu solidarnościowego. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu będzie monitorować stosowanie mechanizmu solidarności finansowej i co roku składać Komisji sprawozdania na ten temat.

↓ 604/2013 motyw 22

~~Państwa członkowskie powinny współpracować z Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu przy gromadzeniu informacji dotyczących ich zdolności do radzenia sobie ze szczególnym obciążeniem systemu azylowego i systemu przyjmowania, zwłaszcza w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia. Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu powinien składać regularne sprawozdania na temat zgromadzonych informacji zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 439/2010.~~

↓ 604/2013 motyw 24
(dostosowany)

(36) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1560/2003²⁴, przekazanie do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o ochronę międzynarodową może nastąpić na zasadzie dobrowolności, przez wyjazd pod nadzorem lub wyjazd pod eskortą. Państwa członkowskie powinny wspierać przekazywanie na zasadzie dobrowolności poprzez udostępnienie wnioskodawcy ☒ osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ odpowiednich informacji oraz zapewniać, by wyjazdy pod nadzorem lub eskortą odbywały się w sposób humanitarny, w pełni zgodny z prawami podstawowymi i z poszanowaniem godności ludzkiej, jak również z jak najlepszym zabezpieczeniem interesów dziecka i z pełnym uwzględnieniem odpowiedniego aktualnego orzecznictwa, w szczególności w odniesieniu do przekazania ze względów humanitarnych.

²⁴ Dz.U. L 222 z 5.9.2003, s. 3.

- (37) Stopniowe tworzenie przestrzeni bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowany jest swobodny przepływ osób, zgodnie z TFUE, oraz ustanowienie polityki unijnej dotyczącej warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich, włącznie ze wspólnymi wysiłkami w kierunku zarządzania granicami zewnętrznymi, powoduje, że niezbędne jest wyważenie kryteriów odpowiedzialności w duchu solidarności.
-

- (38) *[Ogólne rozporządzenie o ochronie danych (UE) .../2016]* ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie na mocy niniejszego rozporządzenia z dniem określonym we wspomnianym rozporządzeniu o ochronie danych; przed tym dniem zastosowanie ma dyrektywa 95/46/WE. Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia, aby przetwarzanie danych odbywało się zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem o ochronie danych oraz przepisami niniejszego rozporządzenia określającymi wymogi dotyczące przetwarzania danych, a także w celu wykazania tej zgodności. W szczególności środki te powinny zapewnić bezpieczeństwo danych osobowych przetwarzanych na mocy niniejszego rozporządzenia, a zwłaszcza zapobiegać niezgodnemu z prawem i nieuprawnionemu dostępowi do przetwarzanych danych osobowych oraz ich ujawnianiu, zmianie lub utracie. Właściwy organ lub organy nadzorcze każdego państwa członkowskiego powinny monitorować zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy, w tym zgodność z prawem przekazywania danych do zautomatyzowanego systemu i pozyskiwania ich z tego systemu oraz przekazywania danych właściwym organom na potrzeby kontroli bezpieczeństwa.
- (39) Przetwarzanie danych osobowych przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu powinno podlegać monitorowaniu przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 oraz przepisami dotyczącymi ochrony danych określonymi w *[wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, uchylającego rozporządzenie (UE) nr 439/2010]*.
-

~~Dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych²⁵ stosuje się do przetwarzania przez państwa członkowskie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia.~~

²⁵ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

↓ 604/2013 motyw 27

~~Wymiana danych osobowych wnioskodawców, w tym szczególnie chronionych danych zdrowotnych, przed dokonaniem przekazania, będzie gwarantowała, że właściwe organy azylowe będą w stanie dostarczyć wnioskodawcom odpowiedniej pomocy oraz zapewnić ciągłość ochrony i poszanowania praw przyznanych tym osobom. Należy wprowadzić szczególne przepisy w celu zagwarantowania ochrony danych dotyczących wnioskodawców, którzy znaleźli się w takiej sytuacji, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.~~

↓ 604/2013 motyw 28

- (40) Stosowanie niniejszego rozporządzenia może zostać ułatwione, a jego skuteczność zwiększona, na drodze uzgodnień dwustronnych między państwami członkowskimi służących poprawie komunikacji między właściwymi departamentami, skracaniu terminów przeprowadzania postępowań lub uproszczeniu rozpatrywania wniosków o przejęcie lub wtórne przejęcie, lub też ustanawianiu procedur w odniesieniu do wykonania przekazania.

↓ 604/2013 motyw 29

- (41) Należy zapewnić ciągłość między systemem ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego ustanowionym rozporządzeniem ~~(WE) nr 343/2003~~ (UE) nr 604/2013 a systemem ustanowionym przez niniejsze rozporządzenie. Podobnie należy zapewnić spójność między niniejszym rozporządzeniem a rozporządzeniem *[wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013] z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu „EURODAC” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca*²⁶

↓ nowy

- (42) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna utworzyć i wspierać sieć właściwych organów państw członkowskich, aby usprawnić praktyczną współpracę i wymianę informacji dotyczących wszystkich kwestii związanych ze stosowaniem niniejszego

²⁶

~~Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.13, s. 1).~~

rozporządzenia, w tym w zakresie opracowywania praktycznych narzędzi i wytycznych.

↓ 604/2013 motyw 30

- (43) Działanie systemu Eurodac ustanowionego rozporządzeniem [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013] powinno ułatwić stosowanie niniejszego rozporządzenia.

↓ 604/2013 motyw 31

- (44) Działanie wizowego systemu informacyjnego ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady ~~z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych~~²⁷, a w szczególności wykonanie jego art. 21 i 22, powinno ułatwić stosowanie niniejszego rozporządzenia.

↓ 604/2013 motyw 32

- (45) W odniesieniu do traktowania osób objętych zakresem zastosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie związane są swoimi zobowiązaniami powstałymi na mocy instrumentów prawa międzynarodowego, w tym odpowiedniego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

↓ 604/2013 motyw 33
(dostosowany)

- (46) ~~W celu zadbania o jednolite warunki uprawnienia wykonawcze~~ ☒ W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia uprawnienia wykonawcze należy powierzyć Komisji ☒. Uprawnienia te powinny być realizowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję²⁸.

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (Dz. U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (47) Procedura sprawdzająca powinna być stosowana do przyjęcia: ulotki informacyjnej na temat rozporządzenia dublińskiego i rozporządzenia Eurodac, jak również specjalnej ulotki informacyjnej dla małoletnich bez opieki; standardowego formularza wymiany odpowiednich informacji dotyczących małoletnich bez opieki; jednolitych warunków konsultacji i wymiany informacji na temat małoletnich i osób zależnych; jednolitych warunków sporządzania i wnoszenia wniosków o przejęcie ~~lub~~ ⇒ i powiadomień o ~~⇒~~ wtórnym przejęciu; dwóch wykazów odpowiednich środków dowodowych lub poszlak oraz ich okresowych zmian; wzoru przepustki; jednolitych warunków konsultacji i wymiany informacji na temat przekazania; standardowego formularza służącego do wymiany danych przed przekazaniem; wspólnego świadectwa zdrowia; jednolitych warunków i uzgodnień praktycznych w zakresie wymiany informacji dotyczących stanu zdrowia danej osoby przed przekazaniem oraz bezpiecznych kanałów elektronicznych służących do przekazywania wniosków.

- (48) Aby umożliwić wprowadzenie dodatkowych przepisów należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE dotyczących identyfikowania członków rodziny, rodzeństwa lub krewnych małoletniego bez opieki, kryteriów służących ustaleniu, czy istnieją udowodnione więzi rodzinne, oraz kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie zdolności krewnego do zaopiekowania się małoletnim bez opieki, w tym w przypadku gdy członkowie rodziny, rodzeństwo lub krewni małoletniego bez opieki przebywają w więcej niż jednym państwie członkowskim; ~~a także wprowadzenie dodatkowych przepisów, które należy uwzględnić przy ocenie zdolności zaopiekowania się małoletnim bez opieki, w przypadku gdy członkowie rodziny, rodzeństwo lub krewni małoletniego bez opieki przebywają w więcej niż jednym państwie członkowskim;~~ elementów, które należy uwzględnić przy ocenie stosunku zależności; kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie zdolności danej osoby do zaopiekowania się osobą zależną oraz elementów, które należy uwzględnić przy ocenie długotrwałej niezdolności do podróży. Wykonując swoje uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, Komisja nie wykracza poza jak najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka zgodnie z art. ~~68 ust. 3~~ niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, by Komisja podczas prac przygotowawczych przeprowadzała stosowne konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów, ☒ i by konsultacje te były przeprowadzane zgodnie z zasadami określonymi w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ☒. ☒ W szczególności, aby zapewnić równe uczestnictwo w przygotowaniu aktów delegowanych, Parlament Europejski i Rada otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich i eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych. ☒ ~~Przygotowując i sporządzając akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.~~

↓ 604/2013 motyw 36

- (49) Stosując niniejsze rozporządzenie, w tym przygotowując akty delegowane, Komisja powinna zasięgać opinii ekspertów, którzy reprezentują, między innymi, wszystkie stosowne organy krajowe.
-

↓ 604/2013 motyw 37
(dostosowany)

- (50) Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia ~~(WE) nr 343/2003~~ (UE) nr 604/2013 zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 1560/2003. Niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 1560/2003 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem 118/2014 powinny zostać włączone do niniejszego rozporządzenia, dla zachowania przejrzystości albo dlatego, że mogą one służyć ogólnemu celowi. Szczególnie istotne znaczenie zarówno dla państw członkowskich, jak i zainteresowanych ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒, ma ustanowienie ogólnego mechanizmu pozwalającego znaleźć rozwiązanie w przypadkach, w których państwa członkowskie w sposób zróżnicowany stosują jeden z przepisów niniejszego rozporządzenia. Dlatego zasadne jest włączenie mechanizmu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1560/2003 do rozstrzygania sporów dotyczących klauzuli humanitarnej do niniejszego rozporządzenia oraz rozszerzyć zakres zastosowania tego mechanizmu na całe niniejsze rozporządzenie.
-

↓ 604/2013 motyw 38

- (51) Warunkiem skutecznego monitorowania stosowania niniejszego rozporządzenia jest poddawanie go ocenie w regularnych odstępach czasu.
-

↓ nowy

- (52) Aby ocenić, czy korekcyjny mechanizm przydziału ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu odpowiada celowi zapewnienia sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi i złagodzenia nieproporcjonalnej presji wywieranej na niektóre państwa członkowskie, Komisja powinna przeprowadzić przegląd funkcjonowania korekcyjnego mechanizmu przydziału, a w szczególności zweryfikować, czy próg stosowany do uruchomienia i zakończenia korekcyjnego przydziału skutecznie zapewnia sprawiedliwy podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi oraz szybki dostęp osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do procedur udzielania ochrony międzynarodowej, w sytuacji gdy dane państwo członkowskie staje wobec nieproporcjonalnej liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które jest odpowiedzialne na mocy niniejszego rozporządzenia.

↓ 604/2013 motyw 39

- (53) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejsze rozporządzenie zmierza do zapewnienia pełnego przestrzegania prawa do azylu gwarantowanego przez art. 18 Karty praw podstawowych i praw uznanych w jej art. 1, 4, 7, 24 i 47. Niniejsze rozporządzenie powinno w związku z tym być odpowiednio stosowane.
-

↓ 604/2013 motyw 40

- (54) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w jednym państwie członkowskim przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki niniejszego rozporządzenia, może zostać w lepszym stopniu osiągnięty na poziomie unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
-

↓ 604/2013 motyw 41

~~Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który to protokół jest załączony do TUE i TFUE, te państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.~~

↓ nowy

- (55) [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, te dwa państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]

LUB

- (56) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie są nim związane ani go nie stosują.]

LUB

(53)[Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani go nie stosuje.]

(54) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła (pismem z dnia...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]

LUB

(53) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo powiadomiło (pismem z dnia...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

(54)Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.]

↓ 604/2013 motyw 42

- (57) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje,

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria i mechanizmy ustalania ☒ jednego ☒ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (zwanego dalej „odpowiedzialnym państwem członkowskim”).

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia:

- a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE i która nie jest obywatelem państwa uczestniczącego w stosowaniu niniejszego rozporządzenia na mocy porozumienia z Unią Europejską;
- b) „wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza wniosek o udzielenie międzynarodowej ochrony zdefiniowany w art. 2 lit. h) dyrektywy 2011/95/UE;
- c) „~~wnioskodawca~~ ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do którego nie została jeszcze podjęta ostateczna decyzja;
- d) „rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza wszelkie przypadki rozpatrzenia wniosku lub wydania decyzji lub orzeczenia w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2013/32/UE i dyrektywą 2011/95/UE, z wyjątkiem postępowań w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- e) „wycofanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza działanie, w wyniku którego ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ kończy postępowanie rozpoczęte złożeniem przez ~~niego nią~~ wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, zgodnie z dyrektywą 2013/32/UE, w sposób wyraźny lub dorozumiany;
- f) „~~beneficjent~~ ☒ osoba korzystająca z ☒ ochrony międzynarodowej” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, któremu przyznano prawo do międzynarodowej ochrony zdefiniowanej w art. 2 lit. a) dyrektywy 2011/95/UE;
- g) „członkowie rodziny” oznaczają – o ile rodzina istniała już, ⇨ zanim osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybyła na terytorium państw członkowskich ⇧ ~~z kraju pochodzenia~~ – następujących członków rodziny ☒ tej osoby ☒ ~~wnioskodawcy~~, którzy przebywają na terytorium państw członkowskich:
 - Mąż/żona ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ lub jej/ego partner stanu wolnego, z którym pozostaje ona w stałym związku, w przypadku gdy zgodnie z prawem lub praktyką zainteresowanego państwa członkowskiego związki niemałżeńskie traktowane są w sposób porównywalny z małżeństwami na mocy przepisów tego państwa członkowskiego odnoszących się do obywateli państw trzecich,
 - małoletnie dzieci pochodzące ze związków, o których mowa w tiret pierwszym, lub małoletnie dzieci ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~, pod warunkiem że nie pozostają w związku małżeńskim, oraz bez względu na to, czy urodziły się one w związku małżeńskim, czy poza nim, lub czy zostały przysposobione zgodnie z przepisami prawa krajowego,
 - jeżeli ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ jest małoletniem i nie pozostaje w związku małżeńskim – ojciec, matka lub inna dorosła osoba odpowiedzialna za ☒ tę osobę ☒ ~~wnioskodawcę~~ z mocy

prawa lub zgodnie z praktyką państwa członkowskiego, w którym ta dorosła osoba przebywa,

- jeżeli ~~beneficjent~~ ☒ osoba korzystająca z ☒ ochrony międzynarodowej jest ~~małoletnią~~ i nie pozostaje w związku małżeńskim – ojciec, matka lub inna dorosła osoba odpowiedzialna za niego z mocy prawa lub zgodnie z praktyką krajową państwa członkowskiego, w którym przebywa ~~beneficjent~~ ☒ osoba korzystająca z ☒ ochrony międzynarodowej;

↓ nowy

- **rodzeństwo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową;**

↓ 604/2013 (dostosowany)

h) „krewny” oznacza dorosłego wstępnego ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ trzeciego stopnia w linii bocznej lub ☒ dorosłego ☒ wstępnego ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ drugiego stopnia w linii prostej, który przebywa na terytorium państw członkowskich, niezależnie od tego czy ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ urodziła się w małżeństwie, czy poza małżeństwem lub została adoptowana, zgodnie z definicją w prawie krajowym;

i) „małoletni” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w wieku poniżej 18 lat;

j) „małoletni bez opieki” oznacza małoletniego, który przybywa na terytorium państw członkowskich bez opieki osoby dorosłej, odpowiedzialnej za niego z mocy prawa lub zgodnie z praktyką zainteresowanego państwa członkowskiego i dopóki nie zostanie faktycznie objęty opieką takiej osoby dorosłej; obejmuje to małoletnich, którzy zostali pozostawieni bez opieki po wjeździe na terytorium państw członkowskich;

k) „przedstawiciel” oznacza osobę lub organizację wyznaczoną przez właściwe organy, mającą pomagać małoletniemu bez opieki i reprezentować go w postępowaniach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w celu jak najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka, jak również w razie potrzeby wykonywać czynności prawne w jego imieniu. Jeżeli na przedstawiciela została wyznaczona organizacja, wskazuje ona osobę odpowiedzialną za wypełnianie jej obowiązków wobec małoletniego, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

l) „dokument pobytu” oznacza każde zezwolenie wydane przez organy państwa członkowskiego zezwalające obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi na pozostanie na jego terytorium, włącznie z dokumentami potwierdzającymi zezwolenie na pozostanie na jego terytorium na podstawie ustaleń dotyczących ochrony czasowej lub tak długo, jak długo istnieją okoliczności uniemożliwiające wykonanie decyzji o wydaleniu, z wyjątkiem wiz i zezwoleń na pobyt wydanych w okresie niezbędnym do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy niniejszego rozporządzenia lub podczas rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub wniosku o wydanie zezwolenia na pobyt;

m) „wiza” oznacza zezwolenie lub decyzję państwa członkowskiego, wymagane do tranzytu lub wjazdu w celu zamierzonego pobytu w tym państwie członkowskim lub w wielu państwach członkowskich. Charakter wizy ustala się zgodnie z następującymi definicjami:

- „wiza długoterminowa” oznacza zezwolenie lub decyzję wydane przez jedno z państw członkowskich zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii, wymagane do wjazdu w celu zamierzonego pobytu w tym państwie członkowskim dłuższego niż trzy miesiące,
- „wiza krótkoterminowa” oznacza zezwolenie lub decyzję państwa członkowskiego wydane do celów tranzytu przez terytorium jednego, kilku lub wszystkich państw członkowskich lub zamierzonego pobytu na tym terytorium nieprzekraczającego trzech miesięcy w dowolnym okresie sześciu miesięcy rozpoczynającym się w dniu pierwszego wjazdu na terytorium państwa członkowskiego,
- „lotniskowa wiza tranzytowa” oznacza wizę uprawniającą do tranzytu przez międzynarodowe strefy tranzytowe jednego lub kilku portów lotniczych państw członkowskich;

n) „ryzyko ucieczki” oznacza istnienie w indywidualnym przypadku przesłanek, opartych na obiektywnych, prawnie określonych kryteriach, wskazujących na to, że ~~wniosekodawca~~ ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ lub obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, który podlega procedurze przekazania, może zbiec;u

↓ nowy

o) „państwo członkowskie będące beneficjentem” oznacza państwo członkowskie, które jest beneficjentem korekcyjnego mechanizmu przydziału określonego w rozdziale VII niniejszego rozporządzenia i które dokonuje przydziału osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową;

p) „państwo członkowskie przydziału” oznacza państwa członkowskie, do których przydzielona zostanie osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową w ramach mechanizmu przydziału określonego w rozdziale VII niniejszego rozporządzenia;

q) „osoba przesiedlona” oznacza osobę poddaną procesowi przesiedlenia, zgodnie z którym na wniosek Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), złożony w związku z potrzebą zapewnienia danej osobie ochrony międzynarodowej, obywatele państw trzecich są przekazywani z państwa trzeciego do państwa członkowskiego, w którym uzyskują zezwolenie na pobyt po nadaniu im jednego z następujących statusów:

(i) „statusu uchodźcy” w rozumieniu art. 2 lit. e) dyrektywy 2011/95/UE;

(i) „statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej” w rozumieniu art. 2 lit. g) dyrektywy 2011/95/UE; lub

(iii) dowolnego innego statusu, który oferuje podobne prawa i korzyści na mocy prawa krajowego i unijnego jak te wymienione w pkt (i) oraz (ii);

r) „Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu” oznacza agencję ustanowioną rozporządzeniem (UE) [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 439/2010].

ROZDZIAŁ II

ZASADY OGÓLNE I ZABEZPIECZENIA

Artykuł 3

⊗ Dostęp do procedury ⊗ ~~rozpatrywania~~ wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej

1. Państwa członkowskie rozpatrują każdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który składa wniosek na terytorium jednego z nich, w tym na granicy lub w strefach tranzytowych. Wniosek jest rozpatrywany przez jedno państwo członkowskie, którym jest państwo, które kryteria wymienione w rozdziale III wskazują jako odpowiedzialne.

2. W przypadku gdy nie można wyznaczyć odpowiedzialnego państwa członkowskiego na podstawie kryteriów wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jest pierwsze państwo członkowskie, w którym wniosek ten został złożony.

Jeżeli przekazanie ⊗ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ⊗ ~~wnioskodawcy~~ do państwa członkowskiego pierwotnie wyznaczonego jako państwo odpowiedzialne jest niemożliwe, gdyż istnieją istotne powody ku temu, by przypuszczać, że w procedurze azylowej i w warunkach przyjmowania ⊗ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ⊗ ~~wnioskodawców~~ w tym państwie członkowskim występują wady systemowe, powodujące pojawienie się ryzyka niehumanitarnego lub poniżającego traktowania w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, państwo członkowskie dokonujące ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego dalej prowadzi ocenę kryteriów określonych w rozdziale III w celu stwierdzenia, czy inne państwo członkowskie może zostać wyznaczone jako odpowiedzialne.

Jeżeli na mocy niniejszego ustępu nie można przeprowadzić przekazania do żadnego z państw członkowskich wyznaczonych na podstawie kryteriów określonych w rozdziale III ani do pierwszego państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek, odpowiedzialnym państwem członkowskim staje się państwo członkowskie prowadzące postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

↓ nowy

~~3. Każde państwo członkowskie zachowuje prawo do wysłania wnioskodawcy do bezpiecznego państwa trzeciego, z zastrzeżeniem przepisów i zabezpieczeń ustanowionych w dyrektywie 2013/32/UE.~~

3. Przed zastosowaniem kryteriów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego zgodnie z rozdziałami III i IV pierwsze państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, podejmuje następujące działania:

a) bada, czy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest niedopuszczalny na podstawie art. 33 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2013/32/UE, jeżeli państwo niebędące państwem

członkowskim uznaje się za kraj pierwszego azylu lub za bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową; oraz

b) rozpatruje wniosek w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 31 ust. 8 dyrektywy 2013/32/UE, jeżeli mają zastosowanie następujące warunki:

(i) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego lub jest bezpaństwowcem i uprzednio stale zamieszkiwała w tym państwie, które jest uznane za bezpieczny kraj pochodzenia w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia ustanowionym na mocy rozporządzenia [wniosek COM (2015) 452 z dnia 9 września 2015 r.];] lub

(ii) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może z poważnych przyczyn być uznana za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego państwa członkowskiego lub została przymusowo wydalona z poważnych przyczyn związanych z bezpieczeństwem publicznym lub porządkiem publicznym na mocy prawa krajowego.

4. Jeżeli państwo członkowskie uzna wniosek za niedopuszczalny lub rozpatruje wniosek w trybie przyspieszonym na podstawie ust. 3, wówczas to państwo członkowskie zostaje uznane za odpowiedzialne państwo członkowskie.

5. Państwo członkowskie, które rozpatrzyło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, w tym w przypadkach wymienionych w ust. 3, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wszelkich dalszych petycji lub kolejnych wniosków składanych przez tę osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową zgodnie z art. 40, 41 i 42 dyrektywy 2013/32/UE, niezależnie od tego, czy osoba ta opuściła terytoria państw członkowskich czy też została z nich wydalona.

Artykuł 4

Obowiązki osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową

1. Jeżeli osoba, która zamierza złożyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, nielegalnie przybyła na terytorium państw członkowskich, wniosek zostaje złożony w państwie członkowskim tego pierwszego wjazdu. Jeżeli osoba, która zamierza złożyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, legalnie przebywa w państwie członkowskim, wniosek zostaje złożony w tym państwie członkowskim.

2. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przedstawia jak najszybciej i nie później niż podczas indywidualnej rozmowy, o której mowa w art. 7, wszystkie elementy i informacje istotne dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego oraz współpracuje z właściwymi organami państw członkowskich.

3. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową:

- a) przestrzega decyzji o przekazaniu, o której zostaje powiadomiona zgodnie z art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 38 lit. b);
- b) jest obecna i dostępna dla właściwych organów w państwie członkowskim, w którym złożyła wniosek, lub w państwie członkowskim, do którego została przekazana.

Artykuł 5

Skutki nieprzestrzegania obowiązków

1. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie przestrzega obowiązków określonych w art. 4 ust. 1, państwo członkowskie odpowiedzialne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem rozpatruje wniosek w trybie przyśpieszonym zgodnie z art. 31 ust. 8 dyrektywy 2013/32/UE.

2. Państwo członkowskie, w którym osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obowiązek przebywać, kontynuuje procedury ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego, nawet jeżeli osoba ta opuściła terytorium tego państwa członkowskiego bez zezwolenia lub jest z innych powodów niedostępna dla właściwych organów tego państwa członkowskiego.

3. Podczas procedur przewidzianych niniejszym rozporządzeniem osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest uprawniona do warunków przyjmowania określonych w art. 14–19 dyrektywy 2013/33/UE, z wyjątkiem opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach, w żadnym państwie członkowskim innym niż państwo, w którym ma obowiązek przebywać.

4. Właściwe organy uwzględniają elementy i informacje istotne dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego jedynie wówczas, gdy zostały one przedstawione w terminie określonym w art. 4 ust. 2.

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~46~~

Prawo do informacji

1. Niezwłocznie po złożeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rozumieniu art. ~~2021~~ ust. 2 w państwie członkowskim, jego właściwe organy informują ☒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcę~~ o stosowaniu niniejszego rozporządzenia ☒ oraz o obowiązkach określonych w art. 4, a także o skutkach ich nieprzestrzegania określonych w art. 5 ☒, a w szczególności ~~e~~:

↓ nowy

a) o tym, że prawo do ubiegania się o ochronę międzynarodową nie obejmuje wyboru przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową państwa członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie takiej ochrony;

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

~~a)b)~~ ☒ o ☒ celach niniejszego rozporządzenia oraz konsekwencjach złożenia kolejnego wniosku w innym państwie członkowskim, a także o konsekwencjach ~~przeniesienia się z jednego państwa członkowskiego do innego~~ ☒ opuszczenia państwa członkowskiego, w którym osoba ta ma obowiązek przebywać ☒ w trakcie ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy niniejszego rozporządzenia oraz rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ☒, a w szczególności że *osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest*

uprawniona do warunków przyjmowania określonych w art. 14–19 dyrektywy 2013/33/UE, z wyjątkiem opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach, w żadnym państwie członkowskim innym niż państwo, w którym ma obowiązek przebywać ⇐;

~~bc) o kryteriach i o procedurach ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego oraz hierarchii tych kryteriów na różnych etapach postępowania i czasie ich trwania oraz o faktu, że złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w jednym państwie członkowskim może skutkować tym, iż państwo to stanie się odpowiedzialnym państwem członkowskim na mocy niniejszego rozporządzenia, nawet jeśli taka odpowiedzialność nie wynika z tych kryteriów;~~

ed) o indywidualnej rozmowie na mocy art. 57 oraz możliwości obowiązkowego przedstawienia i uzasadnienia informacji o przebywaniu w państwach członkowskich członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny, w tym o możliwym sposobie przedstawienia przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową wnioskodawcę takich informacji;

~~de) o możliwości zaskarżenia decyzji o przekazaniu oraz, w stosownych przypadkach, możliwości wnioskowania o zawieszenie przekazania~~ ⇒ w terminie 7 dni od powiadomienia o tej decyzji oraz o tym, że zaskarżenie to ogranicza się do oceny, czy dochodzi do naruszenia art. 3 ust. 2 w odniesieniu do występowania ryzyka niehumanitarnego lub poniżającego traktowania bądź do naruszenia art. 10–13 i 18; ⇐

ef) ~~fakcie~~, o tym, że właściwe organy państw członkowskich oraz Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu przetwarzają dane osobowe osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w tym do celów mogą wymienić wymiany danych na jej temat, wyłącznie w celu wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia;

↓ nowy

g) o kategoriach danych osobowych, o których mowa;

↓ 604/2013 (dostosowany)

⇒ nowy

fh) o prawie dostępu do danych jej dotyczących oraz prawie do żądania poprawienia takich danych, jeśli są nieprawidłowe, lub ich usunięcia, w przypadku gdy były przetwarzane niezgodnie z prawem, oraz o procedurach wykonywania tych praw, w tym danych kontaktowych organów, o których mowa w art. 3547, i krajowych organów ochrony danych rozpatrujących skargi dotyczące ochrony danych osobowych, a także o danych teleadresowych inspektora ochrony danych; ⇐

↓ nowy

i) w stosownych przypadkach o procedurze przydziału określonej w rozdziale VII.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udzielane są na piśmie w języku zrozumiałym dla ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla niego zrozumiały. Państwa członkowskie wykorzystują do tego celu wspólną ulotkę przygotowaną na podstawie ust. 3.

W przypadkach gdy jest to potrzebne dla właściwego zrozumienia informacji przez ☒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcę~~, informacje są udzielane także ustnie, na przykład w związku z indywidualną rozmową, o której mowa w art. ~~57~~.

3. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych wspólną ulotkę – oraz specjalną ulotkę dla małoletnich bez opieki – zawierające co najmniej informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Wspólna ulotka zawiera także informacje dotyczące stosowania rozporządzenia (UE) [*wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia nr 603/2013*], a w szczególności celu, w jakim dane ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ mogą być przetwarzane w systemie Eurodac. Wspólna ulotka przygotowywana jest w taki sposób, by państwa członkowskie mogły ją uzupełniać dodatkowymi, tylko im właściwymi informacjami. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~4456~~ ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł ~~57~~

Indywidualna rozmowa

1. Aby ułatwić ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego, państwo członkowskie dokonujące takiego ustalenia przeprowadza indywidualną rozmowę z ☒ osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcą~~ ⇒, chyba że osoba ta uciekła lub informacje przez nią przedstawione zgodnie z art. 4 ust. 2 są wystarczające do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego ⇐. Rozmowa ma pozwolić również na właściwe zrozumienie przez ☒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcę~~ informacji przekazanych ~~mu~~ jej na mocy art. ~~46~~.

~~2. Można odstąpić od przeprowadzania indywidualnej rozmowy, jeśli:~~

~~a) wnioskodawca zbiegł; lub~~

~~b) wnioskodawca, po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 4, przedstawił już w inny sposób informacje mające znaczenie dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie, które odstępuje od przeprowadzenia rozmowy, daje wnioskodawcy możliwość przedstawienia wszystkich dodatkowych informacji mających znaczenie dla prawidłowego ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego przed podjęciem decyzji o przekazaniu wnioskodawcy do odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy art. 26 ust. 1~~

~~32. Indywidualna rozmowa przeprowadzana jest w odpowiednim czasie, a w każdym razie przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji o przekazaniu wnioskodawcy do odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy art. 26 ust. 1~~ ⇒ złożeniem wniosku o przejęcie zgodnie z art. 24 ⇐.

~~43. Indywidualna rozmowa przeprowadzana jest w języku zrozumiałym dla ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~~~ lub co do którego można

zasadnie przypuszczać, że jest dla niej zrozumiały i w którym jest ona w stanie się porozumiewać. W razie potrzeby państwa członkowskie korzystają z tłumacza, który jest w stanie zapewnić właściwą komunikację między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a osobą przeprowadzającą indywidualną rozmowę.

54. Indywidualna rozmowa przeprowadzana jest w warunkach zapewniających odpowiednią poufność. Rozmowa jest przeprowadzana przez osobę, która zgodnie z prawem krajowym ma odpowiednie kwalifikacje

65. Państwo członkowskie przeprowadzające indywidualną rozmowę sporządza jej pisemne podsumowanie zawierające co najmniej najważniejsze informacje przekazane przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową podczas rozmowy. Podsumowanie może mieć formę protokołu lub może zostać przygotowane na standardowym formularzu. Państwo członkowskie dba o to, by osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub doradca prawny, lub inny doradca, który reprezentuje osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, miał na czas dostęp do tego podsumowania.

Artykuł 68

Gwarancje dla małoletnich

1. W ramach wszelkich postępowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu jednym z priorytetów jest dla państw członkowskich jak najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka.

2. Każde państwo członkowskie, w którym małoletni bez opieki ma obowiązek przebywać, zapewnia, by w ramach wszelkich właściwych postępowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu małoletni bez opieki był reprezentowany lub wspomagany przez przedstawiciela. Przedstawiciel powinien mieć kwalifikacje i wiedzę fachową pozwalające na jak najlepsze uwzględnienie interesów dziecka w ramach postępowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Przedstawiciel taki musi mieć dostęp do treści stosownych dokumentów w aktach osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w tym do specjalnej ulotki dla małoletnich bez opieki.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla stosownych przepisów art. 25 dyrektywy 2013/32/UE.

3. Przy ocenie, co najlepiej służy zabezpieczeniu interesów dziecka, państwa członkowskie ściśle współpracują ze sobą, a w szczególności należycie uwzględniają następujące czynniki:

- a) możliwości ponownego połączenia rodziny;
- b) dobrostan i rozwój społeczny małoletniego;
- c) aspekty związane z bezpieczeństwem i ochroną, w szczególności jeżeli zachodzi ryzyko, że małoletni jest ofiarą handlu ludźmi;
- d) opinię małoletniego, stosownie do jego wieku i dojrzałości.

↓ nowy

4. Przed przekazaniem małoletniego bez opieki do odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub w stosownych przypadkach do państwa członkowskiego przydziału przekazujące państwo członkowskie dopilnowuje, aby odpowiedzialne państwo członkowskie lub państwo członkowskie przydziału niezwłocznie przedsięwzięło środki, o których mowa w

art. 14 i 24 dyrektywy 2013/33/UE oraz art. 25 dyrektywy 2013/32/UE. Wszelką decyzję o przekazaniu małoletniego bez opieki poprzedza ocena jego nadrzędnego interesu. Ocena ta opiera się na czynnikach wymienionych w ust. 3. Ocena przeprowadzana jest szybko przez personel posiadający kwalifikacje i wiedzę fachową dla zapewnienia, aby uwzględniony został nadrzędny interes małoletniego.

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

45. Do celów stosowania art. 8~~10~~ państwo członkowskie, w którym małoletni bez opieki złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, najszybciej jak to możliwe podejmuje stosowne działania w celu zidentyfikowania członków rodziny,~~rodzeństwa~~ lub krewnych małoletniego bez opieki na terytorium państw członkowskich, dbając przy tym o jak najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka.

W tym celu to państwo członkowskie może wystąpić o pomoc do organizacji międzynarodowych lub innych odpowiednich organizacji oraz może ułatwić małoletniemu dostęp do usług ustalania miejsca pobytu przez takie organizacje.

Personel ~~odpowiednich~~ ☒ właściwych ☒ organów, o których mowa w art. ~~35~~ 47, zajmujący się wnioskami dotyczącymi małoletnich bez opieki jest odpowiednio przeszkolony w zakresie potrzeb małoletnich i stale uczestniczy w szkoleniach z tej dziedziny.

56. Aby ułatwić podejmowanie stosownych działań zgodnie z ust. 4 5 niniejszego artykułu w celu zidentyfikowania członków rodziny,~~rodzeństwa~~ lub krewnych małoletniego bez opieki przebywających na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w tym standardowy formularz do wymiany odpowiednich informacji między państwami członkowskimi. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

KRYTERIA USTALANIA ODPOWIEDZIALNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Artykuł 7 9

Hierarchia kryteriów

1. Kryteria ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego stosuje się ☒ tylko raz, ☒ w kolejności, w jakiej są one wymienione w niniejszym rozdziale.

2. Państwo członkowskie odpowiedzialne zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozdziale ustalone jest na podstawie stanu istniejącego w chwili, w której ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ po raz pierwszy złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim.

~~3. Z myślą o stosowaniu kryteriów, o których mowa w art. 8, 10 i 16 państwa członkowskie biorą pod uwagę wszelkie dostępne dowody dotyczące przebywania na terytorium państwa członkowskiego członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny wnioskodawcy, pod warunkiem że takie dowody zostaną przedstawione przed zaakceptowaniem przez inne państwo członkowskie wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie zainteresowanej osoby na mocy, odpowiednio, art. 22 i 25 i że poprzednie wnioski o~~

~~udzielenie ochrony międzynarodowej złożone przez wnioskodawcę nie stały się jeszcze przedmiotem pierwszej decyzji co do istoty wniosku.~~

Artykuł ~~8~~ 10

Małoletni

☒ 1. W przypadku gdy osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową jest małoletni bez opieki, zastosowanie mają wyłącznie kryteria określone w niniejszym artykule, w kolejności w jakiej są przedstawione w ust. 2–5. ☒

~~12. W przypadku gdy wnioskodawca jest małoletnim bez opieki, o~~ Odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo, w którym legalnie przebywa członek rodziny lub rodzeństwo małoletniego bez opieki, pod warunkiem że najlepiej zabezpiecza to interesy małoletniego. Jeżeli ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ jest małoletnim pozostającym w związku małżeńskim, a jej~~go~~ małżonek nie przebywa legalnie na terytorium państw członkowskich, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo członkowskie, w którym legalnie przebywa ojciec, matka lub inna osoba dorosła odpowiadająca za małoletniego – z mocy prawa lub zgodnie z praktyką tego państwa członkowskiego – lub rodzeństwo ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy.~~

~~23. W przypadku gdy ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawca jest małoletnim bez opieki, który~~ posiada krewnego legalnie przebywającego w innym państwie członkowskim – i gdy po indywidualnym zbadaniu sytuacji ustalono, że krewny ten może się ~~nią~~ zaopiekować – to państwo członkowskie łączy małoletniego z jego krewnym i jest odpowiedzialnym państwem członkowskim, o ile najlepiej zabezpiecza to interesy małoletniego.

~~34. W przypadku gdy członkowie rodziny, ~~rodzeństwo~~ lub krewni, o których mowa w ust. ~~1~~ 2 i ~~2~~ 3, przebywają w więcej niż jednym państwie członkowskim, decyzja o ustaleniu odpowiedzialnego państwa członkowskiego podejmowana jest tak, by najlepiej zabezpieczyć interesy małoletniego bez opieki.~~

~~45. W przypadku braku członka rodziny, ~~rodzeństwa~~ lub krewnego, o których mowa w ust. ~~1~~ 2 i ~~2~~ 3, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo, w którym małoletni bez opieki ☐ pierwszy raz ☐ złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, o ~~ile najlepiej zabezpiecza to interesy~~ ☒ chyba że wykazano, że nie służy to nadrzędnemu interesowi ☒ małoletniego.~~

~~56. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. ~~45~~ 57 dotyczących: identyfikowania członków rodziny, ~~rodzeństwa~~ lub krewnych małoletniego bez opieki; kryteriów służących ustaleniu, czy istnieją udowodnione więzy rodzinne; kryteriów oceny zdolności krewnego do zaopiekowania się małoletnim bez opieki, w tym w przypadku gdy członkowie rodziny, rodzeństwo lub krewni małoletniego bez opieki przebywają w więcej niż jednym państwie członkowskim. Wykonując uprawnienia w zakresie przyjmowania aktów delegowanych, Komisja – zgodnie z art. ~~6~~ 8 ust. 3 – nie wykracza poza to, co najlepiej służy zabezpieczeniu interesów dziecka.~~

~~67. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki konsultacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.~~

Artykuł ~~9~~ 11

Członkowie rodziny będący ~~beneficjentami~~ ☒ osobami korzystającymi z ☒ ochrony międzynarodowej

W przypadku gdy ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ ma członka rodziny – bez względu na to, czy rodzina została założona jeszcze w kraju pochodzenia – któremu zezwolono na pobyt jako ~~beneficjentowi~~ ☒ osobie korzystającej z ☒ ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim, to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, pod warunkiem że zainteresowane osoby wyrażą taką wolę na piśmie.

Artykuł ~~10~~ 12

Członkowie rodziny, którzy złożyli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej

Jeżeli ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ ma w państwie członkowskim członka rodziny, którego wniosek nie stał się jeszcze przedmiotem pierwszej decyzji co do istoty ☒ wniosku ☒ w tym państwie członkowskim, wówczas to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, pod warunkiem że zainteresowane osoby wyrażą taką wolę na piśmie.

Artykuł ~~11~~ 13

Postępowanie dotyczące rodziny

W przypadku gdy wielu członków rodziny ~~lub małoletnie rodzeństwo niepozostające w związku małżeńskim~~ przedkłada wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym państwie członkowskim równocześnie lub w wystarczająco krótkim odstępie czasu, by postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego mogły zostać przeprowadzone łącznie, oraz w przypadku gdy zastosowanie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu prowadziłoby do ich rozdzielenia, odpowiedzialne państwo członkowskie ustala się na podstawie następujących przepisów:

- a) odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej wszystkich członków rodziny lub małoletniego rodzeństwa niepozostającego w związku małżeńskim spoczywa na państwie członkowskim, które kryteria wskazują jako odpowiedzialne za przejęcie największej liczby tych osób;
- b) jeżeli to nie wystarczy, odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim, które kryteria wskazują jako odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku najstarszego z nich.

Artykuł ~~12~~ 14

Wydanie dokumentów pobytu lub wiz

1. W przypadku gdy ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ jest w posiadaniu ważnego dokumentu pobytu ⇒ lub dokumentu pobytu, którego ważność wygasła mniej niż dwa lata przed złożeniem pierwszego wniosku ⇐, państwo członkowskie, które wydało ten dokument, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

2. W przypadku gdy ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ jest w posiadaniu ważnej wizy ⇒ lub wizy, której ważność wygasła mniej niż sześć miesięcy

przed złożeniem pierwszego wniosku ⇐, państwo członkowskie, które wydało tę wizę, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, chyba że wiza została wydana w imieniu innego państwa członkowskiego na mocy ustaleń dotyczących reprezentowania, przewidzianych w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ~~z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy~~²⁹. W takim przypadku to reprezentowane państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

3. W przypadku gdy ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ jest w posiadaniu więcej niż jednego ważnego dokumentu pobytu lub wizej wydanej przez różne państwa członkowskie, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przyjmowana jest przez państwa członkowskie w następującej kolejności:

- a) państwo członkowskie, które wydało dokument pobytu przyznający prawo do najdłuższego okresu pobytu lub, w przypadku gdy okresy ważności są identyczne, państwo członkowskie, które wydało dokument e pobytu o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia;
- b) państwo członkowskie, które wydało wizę o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia, w przypadku gdy poszczególne wize są tego samego typu;
- c) w przypadku gdy wize są różnego rodzaju, państwo członkowskie, które wydało wizę o najdłuższym okresie ważności lub, w przypadku gdy okresy ważności są identyczne, państwo członkowskie, które wydało wizę o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia.

~~4. W przypadku gdy wnioskodawca posiada wyłącznie jeden lub większą liczbę dokumentów pobytu, które wygasły mniej niż dwa lata wcześniej, lub jedną lub większą liczbę wiz, które wygasły mniej niż sześć miesięcy wcześniej oraz które faktycznie umożliwiły mu wjazd na terytorium państwa członkowskiego, ust. 1, 2 i 3 stosuje się do czasu opuszczenia przez wnioskodawcę terytorium państw członkowskich.~~

~~W przypadku gdy wnioskodawca jest w posiadaniu jednego lub większej ilości dokumentów pobytu, które wygasły więcej niż dwa lata wcześniej lub jednej lub większej ilości wiz, które wygasły więcej niż sześć miesięcy wcześniej i które faktycznie umożliwiły mu wjazd na terytorium państwa członkowskiego i wnioskodawca nie opuścił terytorium państw członkowskich, państwo członkowskie, w którym wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został złożony, jest odpowiedzialne za jego rozpatrzenie.~~

54. Fakt, że dokument pobytu lub wiza zostały wydane na podstawie fałszywej lub przybranej tożsamości lub wskutek przedłożenia przerobionych, podrobionych lub nieważnych dokumentów, nie stanowi przeszkody dla powierzenia odpowiedzialności państwu członkowskiemu, które wydało ten dokument lub wizę. Państwo członkowskie wydające dokument pobytu lub wizę nie jest jednakże odpowiedzialne, jeżeli jest w stanie wykazać, że fałszerstwo zostało popełnione po wydaniu tego dokumentu lub wizej.

Artykuł ~~13~~ 15

Wjazd ~~lub pobyt~~

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

~~1. W przypadku gdy ustalono, na podstawie dowodów lub poszlak opisanych w dwóch wykazach wymienionych w art. 22 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, włącznie z danymi, o których mowa w rozporządzeniu [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) nr 603/2013], że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wnioskodawca przekroczyła nielegalnie granicę lądową, morską lub powietrzną państwa członkowskiego, przybywając z państwa trzeciego, państwo członkowskie, do którego w ten sposób wjechała, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Odpowiedzialność ta wygasa z upływem dwunastu miesięcy od dnia, kiedy nastąpiło nielegalne przekroczenie granicy.~~

~~2. Jeżeli państwo członkowskie nie może lub nie może dłużej ponosić odpowiedzialności zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz w przypadku gdy ustalono, na podstawie dowodów lub poszlak opisanych w dwóch wykazach wymienionych w art. 22 ust. 3, że wnioskodawca, który wjechał na terytorium państw członkowskich nielegalnie, lub którego okoliczności wjazdu nie można ustalić, mieszkał w państwie członkowskim nieprzerwanie przez okres co najmniej pięciu miesięcy przed złożeniem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.~~

~~Jeżeli wnioskodawca mieszkał przez okresy co najmniej pięciu miesięcy w wielu państwach członkowskich, za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej odpowiedzialne jest państwo członkowskie, w którym mieszkał przez ostatni taki okres.~~

~~Artykuł 14~~ 16

Wjazd bezwizowy

~~1. Jeżeli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec wjeżdża na terytorium państwa członkowskiego, w którym jest zwolniony z obowiązku posiadania wizy, to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.~~

~~2. Zasady określonej w ust. 1 nie stosuje się, jeżeli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim, w którym także jest zwolniony z obowiązku posiadania wizy w celu wjazdu na terytorium tego państwa. W takim przypadku to inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.~~

~~Artykuł 15~~ 17

Wniosek złożony w strefie tranzytu międzynarodowego lotniska

W przypadku gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został złożony przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w strefie tranzytu międzynarodowego lotniska państwa członkowskiego, to państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie tego wniosku.

ROZDZIAŁ IV

OSOBY ZALEŻNE ORAZ KLAUZULE DYSKRECYJONALNE

~~Artykuł 16~~ 18

Osoby zależne

1. W przypadku gdy ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawca jest uzależniona – z powodu ciąży lub opieki nad niemowlęciem, poważnej choroby, poważnego upośledzenia lub podeszłego wieku – od pomocy swojego dziecka, rodzeństwa lub rodzica legalnie zamieszkującego w jednym z państw członkowskich lub jeżeli dziecko, rodzeństwo lub rodzic ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawcy legalnie zamieszkujący w jednym z państw członkowskich są uzależnieni od pomocy ☒ tej osoby ☒ wnioskodawcy, państwa członkowskie w normalnej sytuacji nie rozłączają ☒ jej ☒ wnioskodawcy z tym dzieckiem, rodzeństwem lub rodzicem lub łączą je ze sobą, pod warunkiem że więzy rodzinne istniały w kraju pochodzenia, że dziecko, rodzeństwo lub rodzic są w stanie zaopiekować się tą osobą zależną i że osoby te wyrażą taką wolę na piśmie.

2. W przypadku gdy dziecko, rodzeństwo lub rodzic, o których mowa w ust. 1, legalnie zamieszkują w państwie członkowskim innym niż to, w którym przebywa ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawca, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo, w którym legalnie zamieszkuje dziecko, rodzeństwo lub rodzic, chyba że stan zdrowia ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawcy nie pozwoli mu jej przez dłuższy czas na podróż do tego państwa członkowskiego. W takim przypadku odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo, w którym przebywa ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawca. To państwo członkowskie nie ma obowiązku sprowadzenia dziecka, rodzeństwa lub rodzica na swoje terytorium.

3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. ~~45~~ 57 dotyczących elementów, które należy uwzględnić przy ocenie stosunku zależności, kryteriów służących ustaleniu, czy istnieją udowodnione więzy rodzinne, kryteriów oceny zdolności zainteresowanej osoby do zaopiekowania się osobą zależną oraz elementów, które należy uwzględnić przy ocenie długotrwałej niezdolności do podróży.

4. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki konsultacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.

Artykuł ~~17~~ 19

Klauzule dyskrecjonalne

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 ☒ i wyłącznie w przypadku, gdy żadnego państwa członkowskiego nie uznano za odpowiedzialne, ☒ każde państwo członkowskie może zdecydować o rozpatrzeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w tym państwie przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca ☒ ze względów rodzinnych dotyczących dalszej rodziny nieobjętej art. 2 lit. g) ☒ , nawet jeżeli za takie rozpatrzenie nie jest odpowiedzialne na podstawie kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Państwo członkowskie, które zdecydowało się rozpatrzyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na mocy niniejszego ustępu, staje się odpowiedzialnym państwem członkowskim oraz przyjmuje zobowiązania związane z tą odpowiedzialnością. W odpowiednich przypadkach powiadamia ono, ~~korzystając z sieci łączności elektronicznej Dublinet ustanowionej na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003,~~ uprzednio odpowiedzialne państwo członkowskie, państwo członkowskie przeprowadzające postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub państwo członkowskie, ~~w którym~~ do którego został złożony wniosek o przejęcie ~~lub wtórne przejęcie~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawcy.

Państwo członkowskie, które staje się odpowiedzialne zgodnie z niniejszym ustępem, niezwłocznie zaznacza ten fakt w systemie Eurodac zgodnie z rozporządzeniem [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) nr 603/2013], dodając datę wydania decyzji o rozpatrzeniu wniosku.

2. Państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej i które prowadzi postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego ~~lub odpowiedzialne państwo członkowskie~~, może w dowolnym momencie, zanim zostanie ~~⇒ ustalone odpowiedzialne państwo członkowskie ⇐~~ ~~podjęta pierwsza decyzja co do istoty~~, zwrócić się do innego państwa członkowskiego o przejęcie ~~☒~~ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ~~☒ wnioskodawcy~~, by połączyć wszelkie osoby należące do rodziny ~~ze względów humanitarnych opartych w szczególności na względach rodzinnych lub kulturowych~~, nawet jeśli to inne państwo członkowskie nie jest odpowiedzialne zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. ~~810-1113~~ oraz ~~1618~~. Osoby zainteresowane muszą wyrazić zgodę na piśmie.

Do wniosku o przejęcie dołączane są wszystkie materiały będące w posiadaniu wnioskującego państwa członkowskiego, by umożliwić państwu członkowskiemu, do którego kierowany jest wniosek, ocenę sytuacji.

Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przeprowadza wszelkie niezbędne czynności sprawdzające w celu zbadania podanych przyczyn humanitarnych i odpowiada wnioskującemu państwu członkowskiemu w terminie ~~⇒ jednego ⇐~~ ~~dwóch~~ ~~miesięcy~~ od otrzymania wniosku, ~~z wykorzystaniem sieci łączności elektronicznej Dublinet ustanowionej na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003~~. W odpowiedzi powiadamiającej o odrzuceniu wniosku podaje się przesłanki, na których odrzucenie zostało oparte.

W przypadku gdy państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, akceptuje ten wniosek, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zostaje przeniesiona na to państwo.

ROZDZIAŁ V

OBOWIĄZKI ODPOWIEDZIALNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Artykuł ~~18~~ 20

Obowiązki odpowiedzialnego państwa członkowskiego

1. ~~Odpowiedzialne~~ Państwo członkowskie odpowiedzialne na podstawie mocy niniejszego rozporządzenia jest zobowiązane do:

- a) przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. ~~21~~ 24, ~~22~~ 25 i ~~29~~ 30, ~~☒~~ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ~~☒ wnioskodawcy~~, która~~y~~ złożyła wniosek o w innym państwie członkowskim;
- b) wtórnego przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. ~~23~~ 26 ~~24~~ 25 i ~~29~~ 30, ~~☒~~ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ~~☒ wnioskodawcy~~, którego wniosek jest rozpatrywany i która~~y~~ złożyła wniosek w innym państwie członkowskim lub która~~y~~ przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego bez dokumentu pobytu;
- c) wtórnego przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. ~~23~~ 26 ~~24~~ 25 i ~~29~~ 30, obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który wycofał wniosek ~~e~~ w trakcie jego rozpatrywania i który złożył wniosek w innym państwie członkowskim lub

który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego bez dokumentu pobytu;

d) wtórnego przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. ~~23~~, 26 ~~24, 25~~ i ~~29~~ 30, obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, którego wniosek został odrzucony, i który złożył wniosek w innym państwie członkowskim lub który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego bez dokumentu pobytu.

↓ nowy

e) wtórnego przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. 26 i 30, osoby korzystającej z ochrony międzynarodowej, która złożyła wniosek w innym państwie członkowskim niż odpowiedzialne państwo członkowskie, które przyznało jej ten status ochrony, lub która przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego niż odpowiedzialne państwo członkowskie, które udzieliło jej ochrony, bez dokumentu pobytu.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 lit. a), odpowiedzialne państwo członkowskie rozpatruje lub kończy rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

3. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 lit. b), odpowiedzialne państwo członkowskie rozpatruje lub kończy rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 31 ust. 8 dyrektywy 2013/32/UE.

4. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 lit. c), odpowiedzialne państwo członkowskie traktuje wszelkie dalsze petycje lub nowy wniosek składane przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową jak kolejne wnioski zgodnie z dyrektywą 2013/32/UE.

5. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 lit. d), decyzja podjęta przez odpowiedzialny organ odpowiedzialnego państwa członkowskiego o odrzuceniu wniosku nie podlega już zaskarżeniu w ramach rozdziału V dyrektywy 2013/32/UE.

6. W przypadku gdy państwo członkowskie wydaje osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dokument pobytu, obowiązki, o których mowa w ust. 1, przechodzą na to państwo członkowskie.

7. Odpowiedzialne państwo członkowskie wskazuje w pliku elektronicznym, o którym mowa w art. 22 ust. 2, fakt, że jest ono odpowiedzialnym państwem członkowskim.

↓ 604/2013 (dostosowany)

⇒ nowy

~~2. W przypadkach objętych ust. 1 lit. a) i b), odpowiedzialne państwo członkowskie rozpatruje wniosek lub kończy rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez wnioskodawcę.~~

~~W przypadkach objętych ust. 1 lit. c), gdy odpowiedzialne państwo członkowskie przestało rozpatrywać wniosek w związku z wycofaniem go przez wnioskodawcę, zanim zapadła w pierwszej instancji decyzja co do istoty, to państwo członkowskie zapewnia by wnioskodawca mógł wystąpić o ukończenie rozpatrywania jego wniosku lub złożyć nowy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, który nie byłby traktowany jako kolejny wniosek~~

~~przewidziany w dyrektywie 2013/32/UE. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają ukończenie rozpatrywania wniosku.~~

~~W przypadkach objętych zakresem ust. 1 lit. d), jeżeli wniosek został odrzucony jedynie w pierwszej instancji, odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia, by zainteresowana osoba mogła skorzystać lub skorzystała z dostępu do skutecznego środka zaskarżenia zgodnie z art. 46 dyrektywy 2013/32/UE.~~

~~Artykuł 19~~

~~Wygaśnięcie odpowiedzialności~~

~~1. W przypadku gdy państwo członkowskie wydaje wnioskodawcy dokument pobytu, obowiązki określone w art. 18 ust. 1 przechodzą na to państwo członkowskie.~~

~~2. Obowiązki określone w art. 18 ust. 1 wygasają, w przypadku gdy odpowiedzialne państwo członkowskie jest w stanie wykazać, kiedy otrzyma wniosek o przejęcie lub wtórne przejęcie wnioskodawcy lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. e) lub d), że zainteresowana osoba opuściła terytorium państw członkowskich na okres co najmniej trzech miesięcy, chyba że jest ona w posiadaniu ważnego dokumentu pobytu wydanego przez odpowiedzialne państwo członkowskie.~~

~~Wniosek złożony po okresie nieobecności, o którym mowa w akapicie pierwszym, uznawany jest za nowy wniosek, stanowiący podstawę wszczęcia nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.~~

~~3. Obowiązki określone w art. 18 ust. 1 lit. e) i d) wygasają, w przypadku gdy odpowiedzialne państwo członkowskie jest w stanie wykazać, kiedy otrzyma wniosek o wtórne przejęcie wnioskodawcy lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. e) lub d), że zainteresowana osoba opuściła terytorium państw członkowskich zgodnie z decyzją o odesłaniu lub decyzją o wydaleniu wydaną w następstwie wycofania lub odrzucenia wniosku.~~

~~Wniosek złożony po faktycznym wydaleniu uznawany jest za nowy wniosek, stanowiący podstawę wszczęcia nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.~~

ROZDZIAŁ VI

~~POSTĘPOWANIA W SPRAWIE PRZEJĘCIA I WTÓRNEGO PRZEJĘCIA~~

~~SEKCJA I~~

~~WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA~~

~~Artykuł 20 21~~

~~Wszczęcie postępowania~~

~~1. Postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego wszczyna się, gdy tylko wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zostanie po raz pierwszy złożony w państwie członkowskim ⇒ , pod warunkiem że państwo członkowskie, w którym złożono pierwszy wniosek, nie jest już odpowiedzialnym państwem członkowskim na podstawie art. 3 ust. 4 lub 5 ⇐.~~

2. Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej uważa się za złożony, jeśli formularz przedłożony przez ☒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcę~~ lub sprawozdanie przygotowane przez organy dotarły do właściwych organów zainteresowanego państwa członkowskiego. W przypadku gdy wniosek nie został złożony na piśmie, okres między deklaracją zamiaru a przygotowaniem sprawozdania powinien być możliwie jak najkrótszy.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia status małoletniego towarzyszącego ☒ osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ i odpowiadającego definicji członka rodziny, jest rozpatrywany nieodłącznie od statusu ~~tego~~ członka ~~jego~~ rodziny przez państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej temu członkowi rodziny, nawet jeżeli małoletni sam nie jest ☒ osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcą~~, o ile najlepiej zabezpiecza to jego interesy. W identyczny sposób traktowane są dzieci urodzone po przyjeździe ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ na terytorium państw członkowskich, bez potrzeby wszczęcia nowego postępowania w celu ich przejęcia.

4. W przypadku gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zostaje złożony do właściwych organów państwa członkowskiego przez ☒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcę~~, która znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego, ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego dokonuje państwo członkowskie, na którego terytorium przebywa ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~. To państwo członkowskie jest bezzwłocznie powiadamiane przez państwo członkowskie, które otrzymało wniosek, a następnie, do celów niniejszego rozporządzenia, jest uznawane za państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

☒ Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~Wnioskodawca~~ jest powiadamiana na piśmie o takiej zmianie państwa członkowskiego dokonującego ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego oraz o dacie, kiedy to nastąpiło.

5. ☒ Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~Wnioskodawca~~, która przebywa w innym państwie członkowskim bez dokumentu pobytu lub która tam składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej po wycofaniu swojego pierwszego wniosku złożonego w innym państwie członkowskim w trakcie postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, zostaje wtórnie przejęta, na warunkach ustanowionych w art. ~~23~~, ~~26~~ ~~24~~, ~~25~~ i ~~29~~ ~~30~~, przez państwo członkowskie, w którym ten wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został najpierw złożony, w celu zakończenia postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

~~Obowiązek ten wygasa, w przypadku gdy państwo członkowskie, do którego zwrócono się o dokonanie postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego, jest w stanie dowieść, że wnioskodawca opuścił w międzyczasie terytorium państw członkowskich na okres dłuższy niż trzy miesiące lub uzyskała dokument pobytu od innego państwa członkowskiego.~~

~~Wniosek złożony po okresie nieobecności, o którym mowa w akapicie drugim, uznawany jest za nowy wniosek, stanowiący podstawę wszczęcia nowego postępowania w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego.~~

↓ nowy

SEKCJA II

Rejestracja i monitorowanie wniosków

Artykuł 22

Rejestracja

1. Państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, wprowadza do zautomatyzowanego systemu, o którym mowa w art. 44 ust. 1, w terminie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia *[wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) 603/2013]*, następujące informacje:

- a) fakt złożenia wniosku;
- b) w stosownych przypadkach odesłania do wniosków członków rodziny lub krewnych podróżujących razem;
- c) numer referencyjny, o którym mowa w art. 12 lit. i) rozporządzenia *[wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) 603/2013]*.

2. Po wprowadzeniu informacji na podstawie ust. 1 zautomatyzowany system, o którym mowa w art. 44, rejestruje każdy wniosek pod niepowtarzalnym numerem wniosku, tworzy dla każdego wniosku plik elektroniczny i przekazuje niepowtarzalny numer wniosku państwu członkowskiemu, w którym złożono wniosek.

3. Państwa członkowskie co tydzień przekazują Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu informacje dotyczące liczby faktycznie przesiedlonych obywateli państw trzecich. Agencja sprawdza te informacje i wprowadza dane do zautomatyzowanego systemu.

4. W przypadku gdy trafienie w Eurodac wskazuje, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową złożyła wcześniej wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, zanim opuściła terytoria państw członkowskich lub została z nich wydalona, państwo członkowskie, w którym złożono nowy wniosek, wskazuje również, które państwo członkowskie było odpowiedzialne za rozpatrzenie poprzedniego wniosku.

5. Państwo członkowskie, w którym złożono wniosek, dokonuje wyszukiwania w VIS na podstawie art. 21 rozporządzenia (WE) 767/2008. W przypadku gdy trafienie w VIS wskazuje, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada ważną wizę lub wizę, której ważność wygasła mniej niż sześć miesięcy przed złożeniem pierwszego wniosku, państwo członkowskie podaje numer wniosku wizowego oraz wskazuje państwo członkowskie, którego organ wydał lub przedłużył tę wizę, oraz czy wiza ta została wydana w imieniu innego państwa członkowskiego.

Artykuł 23

Informacje w zautomatyzowanym systemie

1. Zautomatyzowany system, o którym mowa w art. 44 ust. 1, wskazuje w czasie rzeczywistym:

- a) łączną liczbę wniosków złożonych w Unii;
- b) faktyczną liczbę wniosków złożonych w każdym państwie członkowskim;
- c) liczbę obywateli państw trzecich przesiedlonych przez każde państwo członkowskie;

d) faktyczną liczbę wniosków do rozpatrzenia przez każde państwo członkowskie jako odpowiedzialne państwo członkowskie;

e) udział procentowy każdego państwa członkowskiego na podstawie klucza odniesienia, o którym mowa w art. 35.

2. W pliku elektronicznym, o którym mowa w art. 22 ust. 2, rejestruje się wyłącznie następujące informacje:

a) niepowtarzalny numer wniosku, o którym mowa w art. 22 ust. 2;

b) odesłania do wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. b) i art. 22 ust. 4;

© numer referencyjny, o którym mowa w art. 12 lit. i) rozporządzenia *[wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) 603/2013]*;

d) istnienie ostrzeżenia w następstwie weryfikacji bezpieczeństwa na podstawie art. 40;

e) odpowiedzialne państwo członkowskie;

f) w przypadku wskazania na podstawie art. 22 ust. 4 wcześniejszego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez tę samą osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową – państwo członkowskie, które było odpowiedzialne za rozpatrzenie tego wcześniejszego wniosku;

g) w przypadku wskazania na podstawie art. 22 ust. 5 wizy wydanej osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową – państwo członkowskie, które wydało lub przedłużyło tę wizę, bądź państwo członkowskie, w imieniu którego wizę wydano, oraz numer wniosku wizowego;

h) w przypadku gdy zastosowanie ma mechanizm przydziału na mocy rozdziału VII – informacje, o których mowa w art. 36 ust. 4 i art. 39 lit. h).

3. Po przekazaniu informacji przez odpowiedzialne państwo członkowskie na podstawie art. 20 ust. 7 i art. 22 ust. 3 zautomatyzowany system, o którym mowa w art. 44 ust. 1, zalicza ten wniosek i tego faktycznie przesiedlonego obywatela państwa trzeciego do udziału procentowego tego państwa członkowskiego.

4. Pliki elektroniczne są automatycznie usuwane po wygaśnięciu okresu ustanowionego w art. 17 ust. 1 rozporządzenia *[wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) 603/2013]*.

SEKCJA ~~II~~ III

POSTĘPOWANIE W SPRAWIE PRZEJĘCIA

Artykuł ~~21~~ 24

Złożenie wniosku o przejęcie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, uznaje, że inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku, ~~może~~ ⇒ zwraca się ono ⇐, tak szybko jak to możliwe, ~~ai~~ w każdym ~~razie~~ ~~przypadku~~ w ciągu ~~trzech~~ ⇒ jednego ⇐ ~~miesiące~~ od daty złożenia wniosku w rozumieniu art. ~~20~~ ~~21~~ ust. 2, ~~zwrócić się~~ do tego innego państwa członkowskiego o przejęcie ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ⇐ ~~wnioskodawcy~~.

Niezależnie od akapitu pierwszego, w przypadku uzyskania trafienia w systemie Eurodac odnoszącego się do danych zarejestrowanych ~~na podstawie~~ ~~zgodnie z~~ art. 13 rozporządzenia [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) nr 603/2013] ⇒ lub trafienia w systemie VIS odnoszącego się do danych zarejestrowanych ~~na podstawie~~ art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 767/2008 ⇐ wniosek jest przesyłany w ciągu dwóch ~~miesięcy~~ ⇒ tygodni ⇐ od uzyskania tego trafienia ~~na mocy art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia~~.

W przypadku gdy wniosek o przejęcie ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ⇐ ~~wnioskodawcy~~ nie został wniesiony w terminach określonych w akapitach pierwszym i drugim, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej spoczywa na państwie członkowskim, w którym taki wniosek został złożony.

~~2. Wnioskujące państwo członkowskie może poprosić o pilną odpowiedź w przypadkach, gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został złożony po tym jak odmówiono zezwolenia na wjazd lub pozostanie, po aresztowaniu za nielegalny pobyt lub po doręczeniu lub wykonaniu decyzji o wydaleniu.~~

~~We wniosku podawane są powody uzasadniające pilną odpowiedź oraz okres, w którym oczekuje się odpowiedzi. Okres ten wynosi przynajmniej jeden tydzień.~~

~~32.~~ W przypadkach, o których mowa w ust. 1 ~~i 2~~ wniosek o przejęcie przez inne państwo członkowskie składany jest przy wykorzystaniu standardowego formularza oraz zawiera dowody lub poszlaki opisane w dwóch wykazach, wymienionych w art. ~~22~~ ~~25~~ ust. ~~3~~ ~~4~~ lub odpowiednie fragmenty oświadczenia złożonego przez ☒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ⇐ ~~wnioskodawcę~~, umożliwiające organom państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, sprawdzenie, czy jest ono odpowiedzialne na podstawie kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki przygotowywania i składania wniosków o przejęcie. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ ~~56~~ ust. 2.

Odpowiedź na wniosek o przejęcie

1. Państwo członkowskie, do którego został skierowany wniosek, przeprowadza niezbędne czynności sprawdzające i podejmuje decyzję w sprawie wniosku o przejęcie osoby ubiegającej się o ☒ ochronę międzynarodową ☒ ~~azyl~~ w terminie ~~dwóch~~ ☐ jednego ☐ miesiąca ~~od~~ od dnia otrzymania tego wniosku.

↓ nowy

2. Niezależnie od akapitu pierwszego w przypadku uzyskania trafienia w systemie Eurodac odnoszącego się do danych zarejestrowanych na podstawie art. 13 rozporządzenia [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) nr 603/2013] lub trafienia w systemie VIS odnoszącego się do danych zarejestrowanych na podstawie art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 767/2008 państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, wydaje decyzję w sprawie tego wniosku w terminie dwóch tygodni od otrzymania tego wniosku.

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

~~23~~. W postępowaniu w sprawie ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego wykorzystuje się materiały dowodowe oraz poszlaki.

~~34~~. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia i okresowo zmienia dwa wykazy określające odpowiednie środki dowodowe i poszlaki zgodnie z kryteriami określonymi w lit. a) i b) niniejszego ustępu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.

a) Dowód:

- (i) odnosi się to do dowodów formalnych, które określają odpowiedzialność na mocy niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostały one obalone przez dowód przeciwny;
- (ii) państwa członkowskie dostarczają komitetowi przewidzianemu w art. ~~44~~ 56 wzory różnych rodzajów dokumentów administracyjnych, zgodnie z typologią ustaloną w wykazie dowodów formalnych;

b) ~~P~~Poszlaki:

- (i) odnosi się to do przesłanek, które, chociaż możliwe do obalenia, mogą okazać się wystarczające w niektórych przypadkach, zgodnie z przypisywaną im wartością dowodową;
- (ii) ich wartość dowodową w odniesieniu do odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ustala się odrębnie w każdym przypadku.

~~45~~. Wymagania dowodowe nie powinny wykraczać poza to, co jest niezbędne dla właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia.

56. Jeżeli nie dostarczono dowodu formalnego, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, uznaje swoją odpowiedzialność, jeżeli poszlaki są spójne, nadające się do zweryfikowania i wystarczająco szczegółowe dla ustalenia odpowiedzialności.

~~6. W przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie poprosiło o rozpatrzenie sprawy w trybie pilnym, zgodnie z przepisami art. 21 ust. 2, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, dokłada wszelkich starań, by nie przekroczyć wnioskowanego terminu. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli można wykazać, że rozpatrywanie wniosku o przejęcie osoby ubiegającej się o azyl jest szczególnie skomplikowane, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, może udzielić odpowiedzi po upływie wnioskowanego terminu, jednakże w każdym przypadku w ciągu jednego miesiąca. W takich sytuacjach państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, musi powiadomić o swojej decyzji o odroczeniu udzielenia odpowiedzi wnioskujące państwo członkowskie w terminie pierwotnie wnioskowanym.~~

~~7. Brak podjęcia działań~~ ⇒ Jeżeli państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, nie wyraziło sprzeciwu wobec tego wniosku ⇨ w terminie ~~dwóch miesięcy~~ ⇒ jednego miesiąca ⇨, ~~wymienionym~~ o którym mowa w ust. 1, ~~oraz w terminie jednego miesiąca, wymienionym w ust. 6,~~ ⇒ w drodze odpowiedzi zawierającej uzasadnione przyczyny, bądź w stosownych przypadkach w terminie dwóch tygodni, o którym mowa w ust. 2, fakt ten ⇨ jest równoznaczny z akceptacją wniosku i pociąga za sobą obowiązek przejęcia danej osoby, w tym obowiązek poczynienia odpowiednich przygotowań do jej przybycia.

SEKCJA III IV

POSTĘPOWANIA W SPRAWIE ~~W~~ POWIADOMIENIA ~~O~~ WTÓRNYMEGO PRZEJĘCIA

Artykuł 23 26

Składanie ~~W~~ powiadomienia ~~O~~ wniosku o wtórny przejęcie, w przypadku gdy we wnioskującym państwie członkowskim został złożony nowy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej

~~1. W przypadku gdy państwo członkowskie, na terytorium którego przebywa bez dokumentu pobytu osoba ~~W~~ W sytuacji ~~O~~, o której mowa w art. 18 20 ust. 1 lit. b), c), lub d) ⇒ lub e) ⇨, i w którym nie złożono nowego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, uznaje, że odpowiedzialne jest inne państwo członkowskie zgodnie z art. 20 ust. 5) i art. 18 ust. 1 lit. b), c) lub d), może ono zwrócić się do tego innego państwa członkowskiego o wtórne przejęcie tej osoby. ⇒ państwo członkowskie, w którym przebywa dana osoba, składa powiadomienie o wtórnym przejęciu najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od otrzymania trafienia w systemie Eurodac i przekazuje tę osobę do odpowiedzialnego państwa członkowskiego ⇨.~~

~~2. Wniosek o wtórne przejęcie składany jest możliwie najszybciej, a w każdym przypadku w terminie dwóch miesięcy od uzyskania trafienia w systemie Eurodac, na mocy art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 603/2013.~~

~~Jeżeli wniosek o wtórne przejęcie opiera się dowodach innych niż dane uzyskane z systemu Eurodac, jest on przesyłany do państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek o wtórne przejęcie, w terminie trzech miesięcy od daty, w której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został złożony w rozumieniu art. 20 ust. 2.~~

~~3. Jeżeli wniosek o wtórne przejęcie nie został złożony w terminach określonych w ust. 2, odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej spoczywa na państwie członkowskim, w którym złożono nowy wniosek.~~

~~42. ⇒ Powiadomienie ⇐ Wniosek o wtórnym przejęciu składany jest przy wykorzystaniu standardowego formularza i zawiera dowody lub poszlaki zgodnie z dwoma wykazami, o których mowa w art. 22 25 ust. 3 4, lub odpowiednie fragmenty oświadczeń złożonych przez zainteresowaną osobę, umożliwiające organom państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, sprawdzenie, czy jest ono państwem odpowiedzialnym na podstawie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu.~~

↓ nowy

3. Odpowiedzialne państwo członkowskie natychmiast potwierdza, że otrzymało powiadomienie, państwu członkowskiemu, które złożyło to powiadomienie.

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

4. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki przygotowywania i składania ⇒ powiadomień ⇐ wniosków o wtórnym przejęciu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 56 ust. 2.

~~Artykuł 24~~

~~Składanie wniosku o wtórne przejęcie, w przypadku gdy we wnioskującym państwie członkowskim nie został złożony nowy wniosek~~

~~1. W przypadku gdy państwo członkowskie, na terytorium którego przebywa bez dokumentu pobytu osoba, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. b), e) lub d), i w którym nie złożono nowego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, uzna, że odpowiedzialne jest inne państwo członkowskie zgodnie z art. 20 ust. 5) i art. 18 ust. 1 lit. b), e) lub d), może ono zwrócić się do tego innego państwa członkowskiego o wtórne przejęcie tej osoby.~~

~~2. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich³⁰, w przypadku gdy państwo członkowskie, na terytorium którego dana osoba przebywa bez dokumentu pobytu, zdecyduje się na wyszukiwanie w systemie Eurodac zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 603/2013, wniosek o wtórne przejęcie osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. b) lub c) niniejszego rozporządzenia lub o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia i której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej nie został odrzucony w drodze ostatecznej decyzji, składany jest najszybciej jak to jest możliwe, a w każdym przypadku w terminie dwóch miesięcy od uzyskania trafienia w systemie Eurodac, na mocy art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 603/2013.~~

~~Jeżeli wniosek o wtórne przejęcie opiera się dowodach innych niż dane uzyskane z systemu Eurodac, jest on przesyłany do państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek~~

³⁰ Dz.U. L 348 z 24.12.08, s. 98.

o wtórne przejęcie, w terminie trzech miesięcy od daty, w której wnioskujące państwo członkowskie uzyskało wiedzę, że inne państwo członkowskie może być odpowiedzialne za tę osobę.

3. Jeżeli wniosek o wtórne przejęcie nie został złożony w terminach określonych w ust. 2, państwo członkowskie, na terytorium którego zainteresowana osoba przebywa bez dokumentu pobytu, daje tej osobie możliwość złożenia nowego wniosku.

4. W przypadku gdy osoba, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia, której wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został odrzucony w drodze ostatecznej decyzji w jednym państwie członkowskim, przebywa bez dokumentu pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego, to drugie państwo członkowskie może albo zwrócić się do pierwszego państwa członkowskiego z wnioskiem o wtórne przejęcie tej osoby, albo przeprowadzić procedurę powrotu zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE.

Jeżeli to drugie państwo członkowskie podjęło decyzję o zwróceniu się do pierwszego państwa członkowskiego z wnioskiem o wtórne przejęcie zainteresowanej osoby, przepisy ustanowione w dyrektywie 2008/115/WE nie mają zastosowania.

5. Wniosek o wtórne przejęcie osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. b), c) lub d), składany jest przy wykorzystaniu standardowego formularza i zawiera dowody lub poszlaki zgodnie z dwoma wykazami, o których mowa w art. 22 ust. 3, lub odpowiednie fragmenty oświadczeń złożonych przez tę osobę, umożliwiające organom państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, sprawdzenie, czy jest ono odpowiedzialnym państwem członkowskim na podstawie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia i okresowo zmienia dwa wykazy określające odpowiednie środki dowodowe i poszlaki zgodnie z kryteriami określonymi w art. 22 ust. 3 lit. a) i b) oraz określa jednolite warunki przygotowywania i składania wniosków o wtórne przejęcie. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 2.

Artykuł 25

Odpowiedź na wniosek o wtórne przejęcie

1. Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, jest zobowiązane do przeprowadzenia niezbędnych czynności sprawdzających i wydaje decyzję w sprawie wniosku o wtórne przejęcie zainteresowanej osoby tak szybko, jak to możliwe, a w każdym przypadku nie później niż jeden miesiąc od daty otrzymania wniosku. Jeżeli wniosek oparty jest na danych pochodzących z systemu Eurodac, termin ten ulega skróceniu do dwóch tygodni.

2. Brak podjęcia działań w terminie jednego miesiąca lub dwóch tygodni, wymienionych w ust. 1, jest równoznaczny z akceptacją wniosku i pociąga za sobą obowiązek wtórnego przejęcia zainteresowanej osoby, w tym obowiązek poczynienia odpowiednich przygotowań do jej przybycia.

SEKCJA IV

GWARANCJE PROCEDURALNE

Artykuł 26 27

Powiadomienie o decyzji o przekazaniu

1. W przypadku gdy państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, zgadza się na przejęcie ~~lub wtórne przejęcie~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. e) lub d)~~, wnioskujące państwo członkowskie powiadamia ~~zainteresowaną osobę~~ ⇒ na piśmie i bez zbędnej zwłoki osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ⇐ o decyzji o przekazaniu jej do odpowiedzialnego państwa członkowskiego oraz, w ~~stosownych odpowiednich~~ przypadkach, o nierozpatrywaniu jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

↓ nowy

2. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub inna osoba, o której mowa w art. 20 ust. 1 lit. c), d) lub e), ma zostać wtórnie przejęta, państwo członkowskie, w którym ta osoba przebywa, powiadamia ją na piśmie i bez zbędnej zwłoki o decyzji o przekazaniu jej do odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

3. Jeżeli zainteresowaną osobę reprezentuje doradca prawny lub inny doradca, państwa członkowskie mogą zdecydować o powiadomieniu o tej decyzji doradcy prawnego lub innego doradcy, a nie zainteresowanej osoby, i w stosownych przypadkach, informują o tym zainteresowaną osobę.

24. Decyzja, o której mowa w ust. 1 ⇒ i 2 ⇐, zawiera informację na temat dostępnych ☒ prawnych ☒ środków zaskarżenia, ~~w tym na temat prawa do wnioskowania w stosownych przypadkach o zawieszenie przekazania,~~ oraz ~~zawiera~~ informację o terminach wniesienia takich środków zaskarżenia oraz terminu przeprowadzenia przekazania, a także, w razie potrzeby, informacje na temat miejsca i terminu, w których zainteresowana osoba powinna się stawić, jeżeli podróżuje do odpowiedzialnego państwa członkowskiego we własnym zakresie.

Państwa członkowskie dbają również o to, by wraz z decyzją, o której mowa w ust. 1 ⇒ i 2 ⇐, zainteresowanej osobie zostały przekazane informacje na temat osób lub podmiotów, które mogą udzielić jej pomocy prawnej, jeżeli takie informacje nie zostały przekazane wcześniej.

35. Jeżeli zainteresowana osoba nie korzysta z pomocy doradcy prawnego lub innego doradcy lub nie jest przez nich reprezentowana, państwo członkowskie informuje ją o głównych elementach decyzji, wśród których zawsze znajdują się informacje na temat dostępnych środków zaskarżenia oraz terminów na wniesienie takich środków, w języku, który ta osoba rozumie, lub, jak można racjonalnie zakładać, może rozumieć.

Artykuł ~~27~~ 28

Środki zaskarżenia

1. ☒ Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~Wnioskodawca~~ lub inna osoba, o której mowa w art. ~~18~~ 20 ust. 1 lit. c), ~~lub d)~~ ⇒ lub e) ⇐, ma prawo wniesienia do sądu lub trybunału skutecznego środka zaskarżenia w formie odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie, z powodów faktycznych lub prawnych, decyzji o przekazaniu.

2. Państwa członkowskie zapewniają zainteresowanej osobie rozsądny termin ⇨ 7 dni od powiadomienia o decyzji o przekazaniu ⇨ na skorzystanie z prawa do wniesienia skutecznego środka zaskarżenia na mocy ust. 1.

3. ~~Na użytek~~ ☒ W odniesieniu do ☒ odwołań lub wniosków o ponowne rozpoznanie, dotyczących decyzji o przekazaniu, ~~państwa członkowskie określają w swoim prawie krajowym, że:~~ ⇨ sąd lub trybunał w terminie 15 dni podejmuje decyzję dotyczącą istoty odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie. Przekazanie nie może się odbyć przed podjęciem tej decyzji dotyczącej odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie. ⇨

~~a) odwołanie lub wniosek o ponowne rozpoznanie daje zainteresowanej osobie prawo do pozostania w zainteresowanym państwie członkowskim do czasu rozstrzygnięcia odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie; lub~~

~~b) następuje automatyczne zawieszenie przekazania, a zawieszenie to wygasa po upływie pewnego rozsądnego okresu, w którym sąd – po dokonaniu dokładnej i wnikliwej analizy wniosku – podejmuje decyzję, czy odwołanie lub wniosek o ponowne rozpoznanie powoduje zawieszenie przekazania; lub~~

~~e) zainteresowanej osobie daje się możliwość złożenia do sądu w rozsądnym terminie wniosku o zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu do czasu rozstrzygnięcia odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie. Państwa członkowskie zapewniają skuteczny środek zaskarżenia, zawieszając przekazanie do czasu podjęcia decyzji w sprawie pierwszego wniosku o zawieszenie. Wszelkie decyzje w sprawie tego, czy zawiesić wykonanie decyzji o przekazaniu, są podejmowane w racjonalnym terminie, pozwalającym jednak na dokładną i wnikliwą analizę wniosku o zawieszenie wykonania. Decyzja o niezawieszeniu wykonania decyzji o przekazaniu zawiera uzasadnienie.~~

~~4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że właściwe organy, działając z urzędu, mogą podjąć decyzję o zawieszeniu wykonania decyzji o przekazaniu do czasu rozstrzygnięcia odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie.~~

⇩ nowy

4. Zakres skutecznego środka zaskarżenia określonego w ust. 1 ogranicza się do oceny, czy doszło do naruszenia art. 3 ust. 2 w odniesieniu do wystąpienia ryzyka niehumanitarnego lub poniżającego traktowania bądź art. 10–13 i 18.

5. W przypadku niepodjęcia decyzji o przekazaniu, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają skuteczny środek zaskarżenia przed sądem lub trybunałem, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową twierdzi, że jej członek rodziny lub – w przypadku małoletnich bez opieki – krewny przebywa legalnie w państwie członkowskim innym niż państwo, które rozpatruje jej wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, i dlatego uważa to drugie państwo członkowskie za odpowiedzialne za rozpatrzenie jej wniosku.

↓ 604/2013 (dostosowany)

⇨ nowy

56. Państwa członkowskie zapewniają, by zainteresowana osoba miała dostęp do pomocy prawnej oraz, w razie potrzeby, pomocy językowej.

67. Państwa członkowskie zapewniają, aby zainteresowana osoba uzyskała, na swój wniosek, bezpłatną pomoc prawną, jeżeli nie jest w stanie ponieść kosztów związanych z taką pomocą. W odniesieniu do opłat i innych kosztów państwa członkowskie mogą postanowić, że ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ nie będą traktowani w sposób bardziej uprzywilejowany niż zwykle traktowani są ich obywatele w sprawach dotyczących pomocy prawnej.

Państwa członkowskie mogą postanowić – nie ograniczając jednak arbitralnie dostępu do pomocy prawnej – że bezpłatna pomoc prawna ani zastępstwo prawne nie będą przyznawane, jeżeli odwołanie lub wniosek o ponowne rozpoznanie zostaną uznane przez właściwy organ lub sąd za niemające realnych szans powodzenia.

Jeżeli decyzja o nieprzyznaniu bezpłatnej pomocy prawnej ani zastępstwa prawnego na mocy niniejszego ustępu jest podejmowana przez organ niebędący sądem, państwo członkowskie zapewnia prawo do skutecznego środka służącego zaskarżeniu tej decyzji przez sąd. ☒ W przypadku zaskarżenia tej decyzji środek ten powinien być integralną częścią środka zaskarżenia, o którym mowa w ust. 1. ☒

Przy spełnianiu wymogów niniejszego ustępu państwa członkowskie zapewniają, by pomoc prawna ani zastępstwo prawne nie były arbitralnie ograniczane i by nie utrudniano ☒ osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Pomoc prawna obejmuje co najmniej przygotowanie dokumentów wymaganych w ramach postępowania i zastępstwo prawne przed sądem i może być ograniczona do doradców prawnych lub innych doradców specjalnie wyznaczonych przez prawo krajowe do świadczenia pomocy prawnej i zastępstwa prawnego.

Procedurę dostępu do pomocy prawnej ustanawia się w prawie krajowym.

SEKCJA ~~VI~~ VI

ZATRZYMANIE W CELU PRZEKAZANIA

Artykuł ~~28~~ 29

Zatrzymanie

1. Państwa członkowskie nie stosują wobec żadnej osoby zatrzymania tylko z tego powodu, że podlega ona procedurze ustanowionej w niniejszym rozporządzeniu.

2. Jeżeli istnieje znaczne ryzyko ucieczki danej osoby, państwa członkowskie mogą ją zatrzymać w celu zabezpieczenia przekazania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na podstawie indywidualnej oceny i tylko wtedy, gdy takie zatrzymanie jest proporcjonalne oraz nie można skutecznie zastosować innych, łagodniejszych środków przymusu.

3. Zatrzymanie powinno następować na możliwie najkrótszy okres i trwać nie dłużej niż jest to rzeczywiście niezbędne do przeprowadzenia wymaganych postępowań administracyjnych z należytą starannością do momentu przeprowadzenia przekazania na mocy niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli osoba została zatrzymana na podstawie niniejszego artykułu, termin złożenia wniosku o przejęcie lub ~~wtórne przejęcie~~ ☒ powiadomienia o wtórnym przejęciu ☒ nie przekracza ~~jednego miesiąca~~ ☒ dwóch tygodni ☒ ~~z~~ od ~~chwili~~ dnia, kiedy złożony został wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej. Państwo członkowskie prowadzące postępowanie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zwraca się ~~w takich przypadkach~~ o szybką odpowiedź

⇒ na wniosek o przejęcie ⇐. Odpowiedź taka jest udzielana w terminie ~~dwóch~~ ⇒ jednego ⇐ tygodnia od otrzymania ~~wplywu~~ wniosku ⇒ o przejęcie ⇐. Brak odpowiedzi w terminie ~~dwóch tygodni~~ ⇒ jednego tygodnia ⇐ jest równoznaczny z akceptacją wniosku ⇒ o przejęcie ⇐ i pociąga za sobą obowiązek przejęcia ~~lub wtórnego przejęcia~~ danej osoby, w tym obowiązek poczynienia odpowiednich przygotowań do jej przybycia.

Jeżeli osoba została zatrzymana na podstawie niniejszego artykułu, jej przekazanie z wnioskującego państwa członkowskiego do odpowiedzialnego państwa członkowskiego następuje tak szybko, jak to jest praktycznie możliwe, a najpóźniej w ciągu ~~sześciu~~ ⇒ czterech ⇐ tygodni od ⇒ ostatecznej decyzji o przekazaniu ⇐ ~~zaakceptowania przez inne państwo członkowskie – wprost lub nie wprost – wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie zainteresowanej osoby lub od ustania zawieszenia przekazania na skutek odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie zgodnie z art. 27 ust. 3.~~

Jeżeli wnioskujące państwo członkowskie nie dotrzyma terminu złożenia wniosku o przejęcie lub ~~wtórne przejęcie~~ ⇒ powiadomienia o wtórnym przejęciu ⇐ lub jeżeli przekazanie nie nastąpi w okresie ~~sześciu~~ ⇒ czterech ⇐ tygodni, o którym mowa w akapicie trzecim, dana osoba nie podlega dalszemu zatrzymaniu. Artykuły ~~21~~ 24, ~~23~~ 26, ~~24~~ i ~~29~~ 30 nadal stosuje się odpowiednio.

4. W odniesieniu do warunków zatrzymania i gwarancji mających zastosowanie do osób zatrzymanych w celu zabezpieczenia przekazania do odpowiedzialnego państwa członkowskiego zastosowanie mają art. 9, 10 i 11 dyrektywy 2013/33/UE.

SEKCJA ~~IV~~ VII

PRZEKAZANIE

Artykuł ~~29~~ 30

Metody i terminy

↓ nowy

1. Ustalające państwo członkowskie, którego wniosek o przejęcie, wspomniany w art. 20 ust. 1 lit. a), został przyjęty lub które złożyło powiadomienie o wtórnym przejęciu, wspomniane w art. 20 ust. 1 lit. b)–e), podejmuje decyzję o przekazaniu najpóźniej w terminie jednego tygodnia od przyjęcia wniosku lub złożenia powiadomienia i przekazuje osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową lub osobę zainteresowaną do odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

Przekazanie osoby ubiegającej się o ☒ ochronę międzynarodową ☒ ~~azyl~~ lub innej osoby, o której mowa w art. ~~18~~ 20 ust. 1 lit. c), ~~lub~~ d) ⇒ lub e) ⇐, z wnioskującego państwa członkowskiego do odpowiedzialnego państwa członkowskiego jest przeprowadzane zgodnie z prawem krajowym wnioskującego państwa członkowskiego, po konsultacjach między zainteresowanymi państwami członkowskimi, tak szybko, jak to jest praktycznie możliwe, a najpóźniej w ciągu ⇒ czterech tygodni od ostatecznej decyzji o przekazaniu ⇐ ~~sześciu~~

~~miesiący od wyrażenia zgody na złożony przez inne państwo członkowskie wniosek o przejęcie lub wtórne przejęcie zainteresowanej osoby lub od ostatecznej decyzji w sprawie odwołania się lub ponownego rozpoznania, w przypadku gdy mają one skutek zawieszający, zgodnie art. 27 ust. 3.~~

Jeżeli przekazanie do odpowiedzialnego państwa członkowskiego odbywa się w drodze wyjazdu pod nadzorem lub wyjazdu pod eskortą, państwa członkowskie dbają o to, by było ono przeprowadzane w sposób humanitarny i z pełnym poszanowaniem praw podstawowych i godności ludzkiej.

W miarę potrzeby wnioskujące państwo członkowskie wydaje  osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową  ~~wnioskodawcy~~ przepustkę. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa wzór przepustki. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.

Odpowiedzialne państwo członkowskie powiadamia wnioskujące państwo członkowskie, w zależności od przypadku, o bezpiecznym przybyciu zainteresowanej osoby lub o tym, że osoba ta nie zjawiła się w wyznaczonym terminie.

~~2. W przypadku gdy nie dokonano przekazania w terminie sześciomiesięcznym, odpowiedzialne państwo członkowskie zostaje zwolnione z obowiązku przejęcia lub wtórnego przejęcia zainteresowanej osoby, a odpowiedzialność zostaje przeniesiona na wnioskujące państwo członkowskie. Termin ten może być przedłużony do maksymalnie jednego roku, jeżeli przekazania nie można było przeprowadzić w związku z uwięzieniem zainteresowanej osoby lub do maksymalnie osiemnastu miesięcy, jeżeli zainteresowana osoba uciekła.~~

~~32.~~ Jeżeli dana osoba została przekazana wskutek błędu lub decyzja o przekazaniu została uchylona w następstwie odwołania lub ponownego rozpoznania po przeprowadzeniu przekazania, państwo członkowskie, które przeprowadziło przekazanie, szybko przyjmuje tę osobę z powrotem.

~~43.~~ Komisja w drodze aktów wykonawczych określa jednolite warunki konsultacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi, w szczególności w przypadkach przekazania przelożonych lub opóźnionych, przekazania w wyniku automatycznej akceptacji lub w przypadkach przekazywania małoletnich lub osób zależnych oraz w przypadkach przekazania pod nadzorem. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.

Artykuł ~~30~~ 31

Koszty przekazania

1. Koszty, których wymaga przekazanie  osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową  ~~wnioskodawcy~~ lub innej osoby, o której mowa w art. ~~18~~ 20 ust. 1 lit. c), ~~lub~~ d)  lub e) , do odpowiedzialnego państwa członkowskiego, ponosi przekazujące państwo członkowskie.

2. W przypadku gdy zainteresowana osoba ma zostać przekazana z powrotem do państwa członkowskiego, w następstwie tego, że przekazanie nastąpiło wskutek błędu lub że decyzja o przekazaniu została uchylona wskutek odwołania lub ponownego rozpoznania po przeprowadzeniu przekazania, państwo członkowskie, które pierwotnie przeprowadziło przekazanie, ponosi koszty przekazania danej osoby z powrotem na swoje terytorium.

3. Od osób, które mają być przekazane na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie wymaga się poniesienia kosztów takiego przekazania.

Wymiana właściwych informacji przed przeprowadzeniem przekazania

1. Państwo członkowskie przeprowadzające przekazanie ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ lub innej osoby, o której mowa w art. ~~18~~ 20 ust. 1 lit. c) lub d), dostarcza odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu takie dane osobowe dotyczące osoby, która ma zostać przekazana, które są odpowiednie, ~~właściwe~~ ☒ istotne ☒ i ~~wystarczają~~ ☒ ograniczają się do tego, co niezbędne ☒, by zagwarantować właściwym organom – zgodnie z prawem krajowym – w odpowiedzialnym państwie członkowskim możliwość zapewnienia tej osobie odpowiedniej pomocy, w tym zapewnienia natychmiastowej opieki zdrowotnej wymaganej w celu ochrony jej podstawowych interesów, oraz zapewnienia dalszej ochrony i poszanowania praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem i innymi odpowiednimi instrumentami prawnymi dotyczącymi azylu. Dane te dostarczane są odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu w ☒ rozsądnym ☒ ~~racjonalnym~~ terminie przed przeprowadzeniem przekazania w celu zadbania o to, by jego właściwe organy – zgodnie z prawem krajowym – dysponowały czasem wystarczającym na podjęcie koniecznych środków.

2. Przekazujące państwo członkowskie dostarcza odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu informacje – o ile dysponuje nimi zgodnie z prawem krajowym właściwy organ – które są niezbędne do zabezpieczenia praw i doraźnych szczególnych potrzeb przekazywanej osoby, a zwłaszcza:

- a) informacje o wszelkich niezwłocznych środkach, które odpowiedzialne państwo członkowskie musi podjąć w celu właściwego zadbania o szczególne potrzeby osoby przekazywanej, w tym o wszelkiej niezbędnej doraźnej opiece zdrowotnej;
- b) w ☒ stosownych przypadkach ☒ ~~odpowiednim przypadku~~, dane kontaktowe członków rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny w przyjmującym państwie członkowskim;
- c) w przypadku małoletnich informacje na temat ich wykształcenia;
- d) ocenę wieku ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~.

3. Wymiana informacji na postawie niniejszego artykułu odbywa się wyłącznie między organami zgłoszonymi Komisji zgodnie z art. ~~35~~ 47 niniejszego rozporządzenia, za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej Dublinet ustanowionej na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003. Przekazane informacje są wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i nie są dalej przetwarzane.

4. W celu ułatwienia wymiany informacji między państwami członkowskimi, Komisja w drodze aktów wykonawczych określa standardowy formularz do przekazywania danych na mocy niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.

5. Do wymiany informacji na mocy niniejszego artykułu mają zastosowanie przepisy określone w art. ~~34 ust. 8–12~~ ☒ 46 ust. 8 ☒.

Wymiana danych dotyczących zdrowia przed przekazaniem

1. Przekazujące państwo członkowskie przesyła odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu – wyłącznie do celów zapewnienia opieki medycznej lub leczenia, w szczególności w

odniesieniu do osób niepełnosprawnych, osób starszych, ciężarnych kobiet, małoletnich i osób, które padły ofiarą tortur, ~~☒ gwałtu ☒ zwałecenia~~ lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej – informacje – o ile dysponuje nimi zgodnie z prawem krajowym właściwy organ – na temat szczególnych potrzeb osoby, która ma zostać przekazana, mogące w określonych przypadkach obejmować informacje na temat stanu zdrowia fizycznego i psychicznego tej osoby. Informacje te są przekazywane na wspólnym świadectwie zdrowia, do którego załącza się niezbędne dokumenty. Odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia, by te szczególne potrzeby zostały odpowiednio uwzględnione, w szczególności poprzez zapewnienie wszelkiej podstawowej opieki medycznej, jaka może okazać się potrzebna.

Komisja w drodze aktów wykonawczych określa wspólne świadectwo zdrowia. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.

2. Przekazujące państwo członkowskie przekazuje odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu jedynie informacje, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu wyraźnej zgody ~~☒~~ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ~~☒ wnioskodawcy~~ lub jego przedstawiciela, lub w przypadku gdy ~~wnioskodawca jest fizycznie lub prawnie niezdolny do wyrażenia zgody, a~~ przekazanie informacji jest niezbędne ~~⇒ dla ochrony zdrowia publicznego i bezpieczeństwa publicznego ⇐~~ ~~☒~~, lub – w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest fizycznie lub prawnie niezdolna do wyrażenia zgody – ~~☒ dla ochrony podstawowych interesów ☒~~ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ~~☒ wnioskodawcy~~ lub innej osoby. Brak zgody, w tym odmowa wyrażenia zgody, nie jest przeszkodą dla przekazania danej osoby.

3. Przetwarzanie danych osobowych dotyczących zdrowia, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane jest wyłącznie przez pracowników służby zdrowia zobowiązanych do zachowania tajemnicy lekarskiej na mocy przepisów krajowych lub reguł ustanowionych przez właściwe organy krajowe lub przez inną osobę, na której spoczywa równorzędny obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej.

4. Wymiana informacji na podstawie niniejszego artykułu odbywa się wyłącznie między pracownikami służby zdrowia lub innymi osobami, o których mowa w ust. 3. Przekazane informacje wykorzystywane są wyłącznie do celów określonych w ust. 1 i nie są dalej przetwarzane.

5. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje jednolite warunki i uzgodnienia praktyczne dotyczące wymiany informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.

6. Do wymiany informacji na mocy niniejszego artykułu mają zastosowanie przepisy określone w art. ~~34 ust. 8–12~~ ~~⇒~~ 46 ust. 8 ~~⇐~~.

~~Artykuł 33~~

~~Mechanizm wczesnego ostrzegania, gotowości i zarządzania kryzysowego~~

~~1. W przypadku gdy w oparciu o informacje zebrane przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu na mocy rozporządzenia (UE) nr 439/2010 Komisja ustali, że stosowanie niniejszego rozporządzenia może zostać narażone na szwank z uwagi na znaczne ryzyko szczególnego obciążenia systemu azylowego państwa członkowskiego lub z uwagi na problemy z funkcjonowaniem systemu azylowego państwa członkowskiego, we współpracy z Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu kieruje ona do takiego państwa~~

członkowskiego zalecenia, w których zachęca do opracowania planu działań zapobiegawczych.

Zainteresowane państwo członkowskie informuje Radę i Komisję o tym, czy zamierza przedstawić plan działań zapobiegawczych w celu uporania się z obciążeniem lub z problemami w funkcjonowaniu systemu azylowego z jednoczesnym poszanowaniem praw podstawowych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową.

Państwo członkowskie może – według własnego uznania i z własnej inicjatywy – przygotować plan działań zapobiegawczych, a następnie wprowadzać do niego zmiany. Podczas przygotowywania planu działań zapobiegawczych państwo członkowskie może zwrócić się o pomoc do Komisji, innych państw członkowskich, Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu i innych odpowiednich agencji Unii.

2. Po przygotowaniu planu działań zapobiegawczych zainteresowane państwo członkowskie przedstawia go Radzie i Komisji oraz regularnie przedstawia im sprawozdania z jego realizacji. Komisja informuje następnie Parlament Europejski o głównych elementach tego planu. Komisja składa Radzie sprawozdania z jego realizacji; przekazuje je także Parlamentowi Europejskiemu.

Zainteresowane państwo członkowskie stosuje wszelkie odpowiednie środki, by uporać się z sytuacją szczególnego obciążenia swojego systemu azylowego lub zapewnić usunięcie stwierdzonych niedoskonałości zanim sytuacja się pogorszy. Jeżeli plan działań zapobiegawczych obejmuje środki mające służyć uporaniu się ze szczególnym obciążeniem systemu azylowego danego państwa członkowskiego, które to obciążenie może narazić na szwank stosowanie niniejszego rozporządzenia, Komisja, przed złożeniem sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, zwraca się o opinię do Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu.

3. Jeżeli Komisja na podstawie analizy Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu ustali, że realizacja planu działań zapobiegawczych nie doprowadziła do usunięcia stwierdzonych niedoskonałości, lub jeżeli istnieje poważne ryzyko, że sytuacja azylowa w zainteresowanym państwie członkowskim może przekształcić się w kryzys, któremu najprawdopodobniej nie zaradzi plan działań zapobiegawczych, Komisja, w stosownych przypadkach we współpracy z Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu, może zwrócić się do zainteresowanego państwa członkowskiego o opracowanie planu działania w zakresie zarządzania kryzysowego i, w razie potrzeby, o wprowadzanie zmian do tego planu. Plan działania w zakresie zarządzania kryzysowego musi gwarantować, że w czasie całego procesu przestrzegany będzie dorobek prawny Unii w dziedzinie azylu, a zwłaszcza prawa podstawowe osób ubiegających się o ochronę międzynarodową.

Po otrzymaniu wezwania do opracowania planu działania w zakresie zarządzania kryzysowego zainteresowane państwo członkowskie opracowuje go szybko – nie później niż trzy miesiące od wezwania – we współpracy z Komisją i Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu.

Zainteresowane państwo członkowskie przedstawia plan działania w zakresie zarządzania kryzysowego – a następnie co najmniej raz na trzy miesiące sprawozdania z jego wykonania – Komisji i w stosownych przypadkach innym odpowiednim podmiotom, na przykład Europejskiemu Urzędowi Wsparcia w dziedzinie Azylu.

Komisja informuje o planie działania w zakresie zarządzania kryzysowego, jego ewentualnych zmianach i jego realizacji Parlament Europejski i Radę. W tych sprawozdaniach państwo członkowskie informuje o danych pozwalających monitorować przestrzeganie planu działania w zakresie zarządzania kryzysowego, takich jak czas trwania

postępowania, warunki zatrzymania oraz zdolność przyjmowania w związku z napływem wnioskodawców.

4. W czasie całego procesu wczesnego ostrzegania, gotowości i zarządzania kryzysowego przewidzianego w niniejszym artykule Rada uważnie monitoruje sytuację i może się zwrócić o dalsze informacje, a także wydać wytyczne polityczne, zwłaszcza jeżeli chodzi o nagły charakter i powagę sytuacji, a zatem konieczność przygotowania przez państwo członkowskie albo planu działań zapobiegawczych, albo – w razie konieczności – planu działania w zakresie zarządzania kryzysowego. Parlament Europejski i Rada mogą w czasie całego procesu omawiać wszelkie środki solidarności i wydawać wytyczne w ich sprawie, jeśli uznają to za właściwe.

↓ nowy

ROZDZIAŁ VII

Korekcyjny mechanizm przydziału

Artykuł 34

Zasady ogólne

1. Mechanizm przydziału, o którym mowa w niniejszym rozdziale, stosuje się na rzecz państwa członkowskiego, w przypadku gdy to państwo członkowskie staje wobec nieproporcjonalnej liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które jest odpowiedzialne na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie, w przypadku gdy zautomatyzowany system, o którym mowa w art. 44 ust. 1, wskazuje, że liczba wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które dane państwo członkowskie jest odpowiedzialne na podstawie kryteriów określonych w rozdziale III art. 3 ust. 2 lub 3, art. 18 i 19, po dodaniu do liczby osób faktycznie przesiedlonych przekracza 150 % liczby odniesienia dla tego państwa członkowskiego, ustalonej na podstawie klucza, o którym mowa w art. 35.

3. Liczbę odniesienia dla danego państwa członkowskiego ustala się przez zastosowanie klucza, o którym mowa w art. 35, do łącznej liczby wniosków oraz łącznej liczby przesiedlonych osób, które zostały wpisane przez właściwe odpowiedzialne państwa członkowskie do zautomatyzowanego systemu w ciągu poprzednich 12 miesięcy.

4. Raz w tygodniu zautomatyzowany system informuje państwa członkowskie, Komisję oraz Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu o udziale procentowym w liczbie wniosków, za które odpowiedzialne są poszczególne państwa członkowskie.

5. Zautomatyzowany system stale monitoruje, czy któreś z państw członkowskich nie przekracza progu, o którym mowa w ust. 2, a jeśli tak, to powiadamia o tym fakcie państwa członkowskie i Komisję, wskazując liczbę wniosków powyżej tego progu.

6. W następstwie powiadomienia, o którym mowa w ust. 5, zastosowanie ma mechanizm przydziału.

Artykuł 35

Klucz odniesienia

1. Do celów korekcyjnego mechanizmu przydziału liczbę odniesienia dla każdego państwa członkowskiego ustala się na podstawie klucza.
2. Klucz odniesienia, o którym mowa w ust. 1, opiera się na następujących kryteriach w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego zgodnie z danymi liczbowymi Eurostatu:
 - a) liczba ludności (50 % współczynnika ważenia);
 - b) PKB ogółem (50 % współczynnika ważenia);
3. Kryteria, o których mowa w ust. 2, stosuje się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku I.
4. Co roku Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu ustanawia klucz odniesienia i dostosowuje na podstawie danych liczbowych Eurostatu dane liczbowe odnoszące się do kryteriów klucza odniesienia, a także sam klucz odniesienia, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 36

Stosowanie klucza odniesienia

1. W przypadku osiągnięcia progu, o którym mowa w art. 34 ust. 2, zautomatyzowany system, o którym mowa w art. 44 ust. 1, stosuje klucz odniesienia, o którym mowa w art. 35, do państw członkowskich, w których liczba wniosków, za które te państwa członkowskie są odpowiedzialne, nie przekracza ich procentowego udziału na podstawie art. 35 ust. 1, oraz informuje o tym fakcie te państwa członkowskie.
2. Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które złożyły swoje wnioski w państwie członkowskim będącym beneficjentem po powiadomieniu o przydziale, o którym mowa w art. 34 ust. 5, zostają przydzielone do państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, i to te państwa członkowskie ustalają odpowiedzialne państwo członkowskie.
3. Wnioski uznane za niedopuszczalne lub wnioski rozpatrzone w trybie przyśpieszonym zgodnie z art. 3 ust. 3 nie podlegają przydziałowi.
4. W oparciu o zastosowanie klucza odniesienia na podstawie ust. 1 zautomatyzowany system, o którym mowa w art. 44 ust. 1, wskazuje państwo członkowskie przydziału i przekazuje tę informację nie później niż 72 godziny po rejestracji, o której mowa w art. 22 ust. 1, państwu członkowskiemu będącemu beneficjentem i państwu członkowskiemu przydziału oraz wpisuje państwo członkowskie przydziału do pliku elektronicznego, o którym mowa w art. 23 ust. 2.

Artykuł 37

Solidarność finansowa

1. Państwo członkowskie może na końcu trzymiesięcznego okresu od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie na końcu każdego okresu dwunastu miesięcy wprowadzić do zautomatyzowanego systemu informację, iż tymczasowo nie będzie brało udziału w korekcyjnym mechanizmie przydziału określonym w rozdziale VII niniejszego rozporządzenia jako państwo członkowskie przydziału, oraz powiadomić o tym państwa członkowskie, Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu.
2. W takim przypadku zautomatyzowany system, o którym mowa w art. 44 ust. 1, stosuje w tym okresie dwunastu miesięcy klucz odniesienia do państw, których liczba wniosków, za które są odpowiedzialnymi państwami członkowskimi, nie przekracza ich procentowego

udziału na podstawie art. 35 ust. 1, z wyjątkiem państwa członkowskiego, które wprowadziło wspomnianą informację do systemu, oraz państwa członkowskiego będącego beneficjentem. Zautomatyzowany system, o którym mowa w art. 44 ust. 1, zalicza każdy wniosek, który w innym przypadku zostałby przydzielony do państwa członkowskiego, które wprowadziło informację na podstawie art. 36 ust. 4, do procentowego udziału tego państwa członkowskiego.

3. Na końcu okresu dwunastu miesięcy, o którym mowa w ust. 2, zautomatyzowany system informuje państwo członkowskie, które nie uczestniczy w korekcyjnym mechanizmie przydziału, o liczbie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, dla których w innym wypadku byłoby ono państwem członkowskim przydziału. Państwo to dokonuje następnie wpłaty wkładu solidarnościowego w wysokości 250 000 EUR za każdą osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, która w innym wypadku zostałaby przydzielona do tego państwa członkowskiego w danym okresie dwunastu miesięcy. Wkład solidarnościowy jest wypłacany państwu członkowskiemu uznanemu za odpowiedzialne za rozpatrzenie danych wniosków.

4. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje decyzję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56, określającą sposoby wdrożenia przepisu zawartego w ust. 3.

5. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu monitoruje stosowanie mechanizmu solidarności finansowej i co roku składa Komisji sprawozdania na ten temat.

Artykuł 38

Obowiązki państwa członkowskiego będącego beneficjentem

Państwo członkowskie będące beneficjentem:

a) najpóźniej w ciągu tygodnia od przekazania informacji, o której mowa w art. 36 ust. 4, podejmuje decyzję o przekazaniu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do państwa członkowskiego przydziału, chyba że państwo członkowskie będące beneficjentem może przejąć w tym samym czasie odpowiedzialność za rozpatrzenie wniosku na podstawie kryteriów określonych w art. 10–13 i 18;

b) powiadamia bez zwłoki osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o decyzji o przekazaniu tej osoby do państwa członkowskiego przydziału;

c) przekazuje osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową do państwa członkowskiego przydziału najpóźniej w terminie czterech tygodni od ostatecznej decyzji o przekazaniu.

Artykuł 39

Obowiązki państwa członkowskiego przydziału

Państwo członkowskie przydziału:

a) potwierdza państwu członkowskiemu będącemu beneficjentem otrzymanie informacji o przydziale i wskazuje właściwy organ, do którego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma się zgłosić po przekazaniu;

- b) informuje państwo członkowskie będące beneficjentem o przybyciu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub o fakcie, iż osoba ta nie pojawiła się w wyznaczonym terminie;
- c) przyjmuje osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową i w stosownych przypadkach przeprowadza indywidualną rozmowę na podstawie art. 7;
- d) rozpatruje wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jako odpowiedzialne państwo członkowskie, chyba że zgodnie z kryteriami określonymi w art. 10–13 i 16–18 odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku jest inne państwo członkowskie.
- e) jeżeli zgodnie z kryteriami określonymi w art. 10–13 i 16–18 inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku, państwo członkowskie przydziału zwraca się do tego drugiego państwa członkowskiego o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową;
- f) w stosownych przypadkach informuje odpowiedzialne państwo członkowskie o przekazaniu osoby do tego państwa członkowskiego;
- g) w stosownych przypadkach przekazuje osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową do odpowiedzialnego państwa członkowskiego;
- h) w stosownych przypadkach wprowadza do pliku elektronicznego, o którym mowa w art. 23 ust. 2, informację o tym, że jako odpowiedzialne państwo członkowskie rozpatrzy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Artykuł 40

Wymiana istotnych informacji do celów weryfikacji bezpieczeństwa

1. W przypadku podjęcia decyzji o przekazaniu zgodnie z art. 38 lit. a) państwo członkowskie będące beneficjentem przekazuje państwu członkowskiemu przydziału – w tym samym czasie i wyłącznie do celów weryfikacji, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może być uznana za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego – dane daktyloskopijne tej osoby pobrane na podstawie rozporządzenia [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia 603/2013/UE].

2. Jeżeli w następstwie weryfikacji bezpieczeństwa z informacji dotyczących osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową wynika, że jest ona z poważnych przyczyn uważana za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, informacje na temat charakteru tego ostrzeżenia są udostępniane organom ścigania w państwie członkowskim będącym beneficjentem, lecz nie są przekazywane za pośrednictwem elektronicznych kanałów komunikacji, o których mowa w art. 47 ust. 4.

Państwo członkowskie przydziału informuje państwo członkowskie będące beneficjentem o istnieniu takiego ostrzeżenia, wskazując, jakie organy ścigania w państwie członkowskim, w którym złożono wniosek, zostały w pełni poinformowane, oraz rejestruje fakt istnienia ostrzeżenia w zautomatyzowanym systemie na podstawie art. 23 ust. 2 lit. d) w terminie jednego tygodnia od otrzymania danych daktyloskopijnych.

3. Jeżeli wynik weryfikacji bezpieczeństwa potwierdza, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może z poważnych przyczyn być uznana za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, będące beneficjentem państwo członkowskie, w którym złożono wniosek, jest odpowiedzialnym państwem członkowskim i rozpatruje wniosek w trybie przyspieszonym na podstawie art. 31 ust. 8 dyrektywy 2013/32/UE.

4. Przekazane informacje wykorzystywane są wyłącznie do celów określonych w ust. 1 i nie są dalej przetwarzane.

Artykuł 41

Procedura przydziału

1. Stosuje się odpowiednio rozdział V oraz rozdział VI sekcje II–VII.

2. Członkowie rodziny, do których ma zastosowanie procedura przydziału, zostają przydzieleni do tego samego państwa członkowskiego.

Artykuł 42

Koszty przekazywania w ramach przydziału

Koszty przekazania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do państwa członkowskiego przydziału są zwracane państwu członkowskiemu będącemu beneficjentem w postaci kwoty ryczałtowej w wysokości 500 EUR za każdą osobę przekazaną na podstawie art. 38 lit. c). To wsparcie finansowe jest realizowane przez zastosowanie procedur określonych w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 516/2014.

Artykuł 43

Zakończenie korekcyjnego mechanizmu przydziału

Zautomatyzowany system powiadamia państwa członkowskie i Komisję, w momencie gdy liczba wniosków w państwie członkowskim będącym beneficjentem, za które państwo to jest odpowiedzialne na mocy niniejszego rozporządzenia, wynosi poniżej 150 % jego procentowego udziału na podstawie art. 35 ust. 1.

W następstwie powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, kończy się zastosowanie korekcyjnego mechanizmu przydziału w odniesieniu do tego państwa członkowskiego.

↓ 604/2013

ROZDZIAŁ ~~VII~~ VIII

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

↓ nowy

Artykuł 44

Zautomatyzowany system rejestracji, monitorowania i mechanizmu przydziału

1. Do celów rejestracji i monitorowania procentowego udziału wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie art. 22 oraz stosowania mechanizmu przydziału określonego w rozdziale VII ustanawia się zautomatyzowany system.

2. Zautomatyzowany system składa się z systemu centralnego oraz infrastruktury łączności między systemem centralnym i infrastrukturami krajowymi.

3. Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowiona rozporządzeniem (UE) nr 1077/2011 odpowiada za przygotowanie, rozwój i zarządzanie operacyjne systemu centralnego oraz infrastruktury łączności między systemem centralnym i infrastrukturami krajowymi.

4. Infrastruktury krajowe są rozwijane i zarządzane przez państwa członkowskie.

Artykuł 45

Dostęp do zautomatyzowanego systemu

1. Właściwe organy azytowe państw członkowskich, o których mowa w art. 47, mają dostęp do zautomatyzowanego systemu, o którym mowa w art. 44 ust. 1, do celów wprowadzania informacji wymienionych w art. 20 ust. 7, art. 22 ust. 1, 4 i 5, art. 37 ust. 1 i art. 39 lit. h).

2. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu ma dostęp do zautomatyzowanego systemu do celów wprowadzania i dostosowywania klucza odniesienia na podstawie art. 35 ust. 4 oraz do celów wprowadzania informacji, o których mowa w art. 22 ust. 3.

3. Informacje, o których mowa w art. 23 ust. 2, art. 36 ust. 4 i art. 39 lit. h), są dostępne do wglądu wyłącznie przez właściwe organy azytowe państw członkowskich, o których mowa w art. 47, do celów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) nr 603/2013].

4. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje jednolite warunki i uzgodnienia praktyczne dotyczące wprowadzania informacji i wglądu do informacji, o których mowa w ust. 1 i 3. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~34~~ 46

Wymiana informacji

1. Każde państwo członkowskie przekazuje wszystkim państwom członkowskim, które się o to zwrócą, dane osobowe dotyczące ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ wnioskodawcy, które są odpowiednie, ☒ istotne ☒ właściwe i ~~wystarczające do~~ ⇒ ograniczają się do tego, co niezbędne w celu ⇐:

a) ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego;

b) rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;

c) wykonania wszelkich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować wyłącznie:

- a) dane identyfikacyjne ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~ oraz, w odpowiednich przypadkach, członków ~~jej~~ rodziny, krewnych lub innych osób należących do rodziny (imię i nazwisko oraz, w odpowiednim przypadku, poprzednie nazwisko, przydomki lub pseudonimy; obywatelstwo, obecne i poprzednie; data i miejsce urodzenia);
- b) dokumenty tożsamości i dokumenty podróży (numery referencyjne, okres ważności, data wydania, organ wydający, miejsce wydania itd.);
- c) inne informacje niezbędne dla ustalenia tożsamości ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~, w tym odciski palców ~~przetwarzane~~ ⇒ pobrane od tej osoby przez państwo członkowskie, w szczególności do celów art. 40 ⇐ zgodnie z rozporządzeniem [*wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) nr 603/2013*];
- d) miejsca zamieszkania oraz trasy odbytych podróży;
- e) dokumenty pobytu lub wizy wydane przez państwo członkowskie;
- f) miejsce złożenia wniosku;
- g) datę złożenia wszelkich poprzednich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, datę złożenia obecnego wniosku, etap, na którym znajduje się postępowanie, i ewentualnie podjętą decyzję.

3. Ponadto, pod warunkiem że jest to niezbędne dla rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, odpowiedzialne państwo członkowskie może zwrócić się do innego państwa członkowskiego o powiadomienie go, na jakiej podstawie ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ opiera swój wniosek oraz, w odpowiednich przypadkach, jakie są podstawy wszelkich podjętych decyzji dotyczących ☒ tej osoby ☒ ~~wnioskodawcy~~. Inne państwo członkowskie może odmówić odpowiedzi na przedłożony mu wniosek, jeżeli przekazanie takich informacji przypuszczalnie zaszkodziłoby jego ważnym interesom lub ochronie swobód i praw i podstawowych osoby, której informacje dotyczą, lub innych osób. W każdym przypadku przekazanie wnioskowanych informacji wymaga uzyskania przez wnioskujące państwo członkowskie pisemnej zgody osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. W takim przypadku ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawca~~ musi wiedzieć, jakich informacji dotyczy wyrażana zgoda.

4. Wszelkie wnioski o udzielenie informacji są wysyłane wyłącznie w kontekście konkretnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. We wniosku podawane są podstawy, na których został oparty, oraz w przypadku gdy ma on na celu sprawdzenie, czy istnieje kryterium mogące pociągać za sobą odpowiedzialność państwa członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, podawane są także dowody, w tym istotne informacje z wiarygodnych źródeł o sposobach i środkach wjazdu na terytorium państwa członkowskiego ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawców~~ lub konkretny i możliwy do zweryfikowania fragment oświadczeń ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawcy~~, na których wniosek został oparty. Przyjmuje się, że takie istotne informacje z wiarygodnych źródeł są same w sobie niewystarczające do ustalenia odpowiedzialności i kompetencji państwa członkowskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia, ale mogą pomóc w ocenie innych przesłanek odnoszących się do poszczególnych ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawców~~.

5. Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, udziela odpowiedzi w terminie ~~pięciu~~ ⇨ dwóch ⇨ tygodni. Wszelkie opóźnienia w udzieleniu odpowiedzi są należycie uzasadniane. Niedotrzymanie terminu ~~pięciu~~ ⇨ dwóch ⇨ tygodni nie zwalnia państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, z obowiązku udzielenia odpowiedzi. Jeżeli w wyniku badań przeprowadzonych przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek i które przekroczyło maksymalny termin, uzyskane zostaną informacje wskazujące, że jest ono odpowiedzialnym państwem członkowskim, ~~to państwo członkowskie nie może powoływać się na przekroczenie terminów przewidzianych w art. 21, 23 i 24 jako przyczynę odmowy uwzględnienia wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie. W takim przypadku to terminy przewidziane w art. 21, 24 23 i 24 na złożenie wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie~~ przedłuża się o okres równy zwłoce w udzieleniu odpowiedzi przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek.

6. Wymiana informacji przeprowadzana jest na wniosek państwa członkowskiego i może odbywać się jedynie między organami, o których wyznaczeniu przez każde państwo członkowskie powiadomiono Komisję zgodnie z art. ~~35~~ 47 ust. 1.

7. Informacje uzyskane w ramach wymiany mogą być wykorzystywane jedynie do celów określonych w ust. 1. W każdym państwie członkowskim takie informacje mogą być, w zależności od ich rodzaju i uprawnień organu otrzymującego, przekazywane jedynie organom i sądom, którym powierzono:

- a) ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego;
- b) rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- c) wykonania wszelkich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

~~8. Państwo członkowskie, które przekazuje informacje, zapewnia, że są one dokładne i aktualne. Jeżeli okaże się, że przekazało ono informacje niedokładne lub informacje, które nie powinny były zostać przekazane, państwa członkowskie będące odbiorcami tych informacji zostają o tym natychmiast powiadomione. Są one zobowiązane do poprawienia lub usunięcia tych informacji.~~

~~9. Wnioskodawca ma prawo do uzyskania na żądanie informacji o wszelkich przetwarzanych danych, które go dotyczą.~~

~~Jeżeli wnioskodawca stwierdzi, że dane te były przetwarzane z naruszeniem niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 95/46/WE, w szczególności z tego względu, że są one niekompletne lub niedokładne, jest on uprawniona do żądania ich poprawienia lub usunięcia.~~

~~Organ, który poprawia lub usuwa te dane, powiadamia, w zależności od przypadku, państwo członkowskie przekazujące lub otrzymujące informacje.~~

~~Wnioskodawca ma prawo wnieść powództwo lub skargę do właściwych organów lub sądów państwa członkowskiego, które odmówiło mu prawa dostępu do danych go dotyczących lub prawa do poprawienia lub usunięcia tych danych.~~

~~10.~~ W każdym zainteresowanym państwie członkowskim odnotowuje się w indywidualnych aktach zainteresowanej osoby lub w rejestrze fakt przekazania i otrzymania wymienianych informacji.

~~11. Dane uzyskane w ramach wymiany przechowywane są przez okres nieprzekraczający okresu niezbędnego do realizacji celów, dla których są one wymieniane.~~

~~12. W przypadku gdy dane nie są przetwarzane automatycznie lub nie są albo nie mają być zawarte w aktach, każde państwo członkowskie podejmuje właściwe środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym artykułem przez skuteczne kontrole.~~

Właściwe organy i zasoby

1. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o konkretnych organach odpowiedzialnych za wypełnianie zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz wszelkich zmianach w tym zakresie. Państwa członkowskie zapewniają, ~~aby te~~ organy te posiadały ~~ia~~ zasoby ~~we~~ niezbędne do wykonywania przez nie ich zadań, w szczególności ~~we~~ do udzielania w wyznaczonych terminach odpowiedzi na wnioski o przekazanie informacji, wnioski o przejęcie lub ~~wnioski o wtórne przejęcie wnioskodawców~~ ⇒ powiadomienia o wtórnym przejęciu, a także w stosownych przypadkach do wywiązywania się z obowiązków wynikających z mechanizmu przydziału ⇐.
2. Komisja publikuje kompletny wykaz organów, o których mowa w ust. 1, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku wprowadzenia zmian w wykazie Komisja publikuje każdego roku zaktualizowany kompletny wykaz.
3. Organy, o których mowa w ust. 1, otrzymują niezbędne szkolenie w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia.
4. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia bezpieczne kanały łączności elektronicznej między organami, o których mowa w ust. 1, ⇒ oraz między tymi organami i Agencją Unii Europejskiej ds. Azylu ⇐, w celu przekazywania ⇒ informacji, danych daktyloskopijnych pobranych zgodnie z rozporządzeniem [*wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia 603/2013/UE*], ⇐ wniosków, ⇒ powiadomień, ⇐ odpowiedzi i wszelkiej pisemnej korespondencji, a także w celu ~~oraz~~ zapewnienia, by wysyłający automatycznie otrzymywali elektroniczne poświadczenie dostarczenia. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~44~~ 56 ust. 2.

Uzgodnienia administracyjne

1. Państwa członkowskie mogą, na zasadzie dwustronnej, dokonać uzgodnień administracyjnych dotyczących praktycznych metod wykonania niniejszego rozporządzenia, w celu ułatwienia jego stosowania i zwiększenia jego skuteczności. Takie uzgodnienia mogą dotyczyć:
 - a) wymiany oficerów łącznikowych;
 - b) uproszczenia procedur i skrócenia terminów odnoszących się do przekazywania i rozpatrywania wniosków o przejęcie lub wtórne przejęcie ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ ~~wnioskodawców~~.
2. Państwa członkowskie mogą również utrzymać w mocy uzgodnienia administracyjne zawarte na podstawie rozporządzenia (WE) nr 343/2003 ⇒ i rozporządzenia (UE) nr 604/2013 ⇐. Państwa członkowskie zmieniają te uzgodnienia – w zakresie, w jakim są one niezgodne z niniejszym rozporządzeniem – w taki sposób, by usunąć wszelkie stwierdzone niezgodności.
- ~~3. Przed zawarciem lub zmianą uzgodnień, o których mowa ust. 1 lit. b), zainteresowane państwa członkowskie konsultują się z Komisją co do ich zgodności z niniejszym rozporządzeniem.~~
- ~~4. Jeżeli Komisja uzna, że uzgodnienia, o których mowa ust. 1 lit. b), są niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, w rozsądnym terminie powiadamia o tym zainteresowane~~

~~państwa członkowskie. Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe działania, aby w rozsądnym terminie zmienić te uzgodnienia i usunąć wszelkie stwierdzone niezgodności.~~

~~5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1, a także o ich odwołaniu lub zmianie.~~

↓ nowy

Artykuł 49

Sieć zespołów ds. postępowań dublińskich

Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu ustanawia i ułatwia działania sieci właściwych organów, o których mowa w art. 47 ust. 1, w celu zwiększenia praktycznej współpracy i wymiany informacji we wszelkich kwestiach związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, w tym w zakresie opracowywania praktycznych narzędzi i wytycznych.

↓ 604/2013 (dostosowany)
⇒ nowy

ROZDZIAŁ VIII

POSTĘPOWANIE POJEDNAWCZE

Artykuł 37

Postępowanie pojednawcze

~~1. W przypadku gdy państwa członkowskie nie mogą rozwiązać sporu dotyczącego jakiegokolwiek kwestii związanej ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, mogą one zastosować postępowanie pojednawcze przewidziane w ust. 2.~~

~~2. Postępowanie pojednawcze rozpoczyna złożenie przez jedno z państw członkowskich uczestniczących w sporze wniosku do przewodniczącego komitetu, ustanowionego przez art. 44. Poprzez wyrażenie zgody na postępowanie pojednawcze zainteresowane państwa członkowskie podejmują się uwzględnienia w jak najszerszym stopniu zaproponowanego rozwiązania.~~

~~Przewodniczący komitetu wyznacza trzech członków komitetu reprezentujących trzy państwa członkowskie niezwiązane ze sprawą. Przekazywane są im argumenty stron na piśmie lub ustnie i, po naradzie, proponują oni w ciągu miesiąca rozwiązanie, w razie potrzeby po przeprowadzeniu głosowania.~~

~~Naradzie przewodniczy przewodniczący komitetu lub jego zastępca. Może on przedstawić swoją opinię, lecz nie może brać udziału w głosowaniu.~~

~~Niezależnie od tego, czy zaproponowane rozwiązanie zostanie przyjęte czy odrzucone przez strony, jest ono ostateczne i nieodwołalne.~~

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł ~~38~~ 50

Bezpieczeństwo i ochrona danych

1. Państwa członkowskie ~~stosują wszelkie~~ ☒ wprowadzają ☒ odpowiednie środki ☒ techniczne i organizacyjne ☒ w celu zapewnienia bezpieczeństwa ~~przekazywanych~~ danych osobowych $\Rightarrow$ przetwarzanych na mocy niniejszego rozporządzenia $\Leftarrow$, a zwłaszcza w celu zapobieżenia niezgodnemu z prawem lub niedozwolonemu dostępowi do przetwarzanych danych, ich ujawnieniu, zmianie lub utracie.

~~Każde państwo członkowskie postanawia, że krajowy(-we) organ(y) nadzoru wyznaczony(-ne) na mocy art. 28 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE będą w sposób niezależny monitorować zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi legalność przetwarzania danych osobowych w myśl niniejszego rozporządzenia przez dane państwo członkowskie.~~

2. Właściwy organ lub organy nadzoru każdego państwa członkowskiego monitorują zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych przez organy, o których mowa w art. 47, danego państwa członkowskiego, w tym przekazywanie danych z i do zautomatyzowanego systemu, o którym mowa w art. 44 ust. 1, oraz do organów właściwych do przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 40.

3. Przetwarzanie danych osobowych przez **Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu** podlega monitorowaniu przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 oraz przepisami dotyczącymi ochrony danych określonymi w [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, uchylającego rozporządzenie (UE) nr 439/2010].

Artykuł ~~39~~ 51

Poufność

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy, o których mowa w art. ~~35~~ 47, były związane przepisami prawa krajowego dotyczącymi poufności w odniesieniu do wszelkich informacji otrzymanych przez nie w ramach ich pracy.

Artykuł ~~40~~ 52

Kary

Państwa członkowskie ☒ ustanawiają przepisy dotyczące ☒ podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by wszelkie przypadki niewłaściwego wykorzystania danych przetwarzanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem podlegały skutecznym, proporcjonalnym i

~~odstraszającym karom, w tym karom administracyjnym lub~~ ~~☒~~ sankcji karnych ~~☒~~ ~~kryminalnym~~, zgodnie z prawem krajowym, ~~⇒~~ mających zastosowanie do przypadków naruszenia niniejszego rozporządzenia, oraz wprowadzają wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia wdrożenia tych przepisów. Przewidziane prawem kary muszą być ~~☒~~ skuteczne, proporcjonalne i odstraszające ~~☒~~.

Artykuł ~~41~~ 53

~~To be inserted~~ ~~☒~~ Środki przejściowe ~~☒~~

~~Środki przejściowe~~ W przypadku gdy wniosek został złożony po ~~[pierwszym dniu następującym po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]~~ ~~datę wymienioną w art. 49 akapit drugi~~, uwzględnia się zdarzenia, które przypuszczalnie pociągną za sobą odpowiedzialność państwa członkowskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia, nawet jeżeli miały one miejsce przed tą datą, ~~z wyjątkiem zdarzeń wymienionych w art. 13 ust. 2.~~

↓ nowy

Na zasadzie odstępstwa od art. 34 ust. 2 podczas pierwszych trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie uruchamia się korekcyjnego mechanizmu przydziału. Na zasadzie odstępstwa od art. 34 ust. 3 po zakończeniu okresu trzech miesięcy następujących po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i do zakończenia okresu jednego roku następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia okresem odniesienia jest okres, który upłynął od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

↓ 604/2013

Artykuł ~~42~~ 54

Obliczanie terminów

Każdy okres czasu przewidziany w niniejszym rozporządzeniu oblicza się w sposób następujący:

- a) w przypadku gdy początkiem okresu oznaczonego w dniach, tygodniach lub miesiącach jest pewne zdarzenie lub czynność, nie uwzględnia się przy obliczaniu danego okresu dnia, w którym to zdarzenie lub czynność nastąpiły;
- b) okres oznaczony w tygodniach lub miesiącach kończy się z upływem tego dnia ostatniego tygodnia lub miesiąca, który nazwą lub datą odpowiada dniowi, w którym miało miejsce zdarzenie lub czynność, od którego okres ten ma być obliczany. Jeżeli w okresie oznaczonym w miesiącach dzień, w którym okres ten powinien upłynąć, w ostatnim miesiącu nie występuje, okres ten kończy się ostatniego dnia tego miesiąca;
- c) terminy obejmują soboty, niedziele oraz dni ustawowo wolne od pracy w każdym zainteresowanym państwie członkowskim.

Artykuł ~~43~~ 55

Terytorialny zakres stosowania

W zakresie dotyczącym Republiki Francuskiej niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie do jej europejskiego terytorium.

Artykuł ~~44~~ 56

Komitet

1. Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie przedstawi opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł ~~45~~ 57

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. ~~8~~ 10 ust. ~~5~~ 6 i art. ~~16~~ 18 ust. 3, powierza się Komisji na okres 5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż na dziewięć miesięcy przed końcem tego 5-letniego okresu. Przekazanie uprawnień ~~se~~ jest automatycznie przedłużane na okresy tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Parlament Europejski lub Rada mogą w każdej chwili odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w art. ~~8~~ 10 ust. ~~5~~ 6 i art. ~~16~~ 18 ust. 3. Decyzja o odwołaniu kładzie kres przekazaniu określonych w niej uprawnień. Decyzja ta staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w niej późniejszym terminie. Nie ma ona wpływu na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

↓ 604/2013 (dostosowany)

⊠4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ⊠

↓ 604/2013

45. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

~~56.~~ Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. ~~8~~ 10 ust. ~~5~~ 6 i art. ~~16~~ 18 ust. 3 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu w terminie ~~czterech~~ ⇒ dwóch ⇐ miesięcy od powiadomienia ich o tym akcie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł ~~46~~ 58

⊠ Przegląd, ⊠ ~~m~~Monitorowanie i ocena

W terminie do [18 miesięcy od wejścia w życie] a następnie co roku Komisja dokonuje przeglądu funkcjonowania korekcyjnego mechanizmu przydziału określonego w rozdziale VII niniejszego rozporządzenia, a w szczególności progów ustanowionych w art. 34 ust. 2 i art. 43.

W terminie do ⇒ [trzy lata od wejścia w życie] ⇐ ~~dnia 21 lipca 2016 r.~~ Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia oraz, w ⊠ stosownych ⊠ ~~odpowiednich~~ przypadkach, proponuje niezbędne zmiany. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie informacje właściwe do przygotowania tego sprawozdania, najpóźniej w na sześć miesięcy przed wygaśnięciem tego terminu.

Po przedłożeniu tego sprawozdania Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia w tym samym czasie, w którym przedkłada sprawozdanie w sprawie wdrożenia systemu Eurodac przewidziane w art. ~~40~~ 42 rozporządzenia [*wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przekształcenia rozporządzenia (UE) nr 603/2013*].

Artykuł ~~47~~ 59

Statystyki

1. Zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 862/2007 ~~Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej~~³¹ państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostat) statystyki dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 1560/2003.

2. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu co kwartał publikuje informacje przekazywane na podstawie art. 34 ust. 4.

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 862/2007 z dnia 11.07.07 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (Dz.U. L 199 z 31.07.07, s. 23).

Artykuł ~~48~~ 60

Utrata mocy

Rozporządzenie ~~(WE) nr 343/2003~~ ☒ (UE) nr 604/2013 ☒ traci moc ⇒ dla państw członkowskich związanych niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do ich obowiązków w ich wzajemnych stosunkach⇐.

~~Uchyła się art. 11 ust. 1 oraz art. 13, 14 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003.~~

Odesłania do uchylonego rozporządzenia ~~lub artykułów~~ należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł ~~49~~ 61

Wejście w życie i obowiązywanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych od [pierwszego dnia następującego po ☒ jego wejściu w życie ☒] ~~upływie sześciu miesięcy od jego wejścia w życie od tego dnia niniejsze rozporządzenie będzie stosowane do każdego wniosku o przyjęcie lub wtórne przyjęcie wnioskodawców, niezależnie od tego, kiedy został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.~~ Państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przed tą datą ustala się zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr ~~343/2003~~ 604/2013.

Odesłania w niniejszym rozporządzeniu do rozporządzenia (UE) nr 603/2013, dyrektywy 2013/32/UE, oraz dyrektywy 2013/33/UE traktuje się, do daty rozpoczęcia stosowania tych aktów, odpowiednio jako odesłania do rozporządzania (WE) nr 2725/2000³², dyrektywy 2003/9/WE³³ oraz dyrektywy 2005/85/WE³⁴.

³² ~~Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej (Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 1).~~

³³ ~~Dyrektywa Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiająca minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz.U. L 31 z 6.2.2003, s. 18).~~

³⁴ ~~Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326 z 13.12.2005, s. 13).~~

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

↓ 604/2013 (dostosowany)

ZALĄCZNIK I

~~ROZPORZĄDZENIA, KTÓRE UTRACIŁY MOC (O KTÓRYCH MOWA W ART. 48)~~

~~Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003~~

~~(Dz.U. L 50 z 25.02.03, s. 1)~~

~~Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 — wyłącznie art. 11 ust. 1, art. 13, 14 i 17~~

~~(Dz.U. L 222 z 5.9.2003, s. 3)~~

ZALĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 343/2003	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 lit. a)	art. 2 lit. a)
art. 2 lit. b)	—
art. 2 lit. c)	art. 2 lit. b)
art. 2 lit. d)	art. 2 lit. c)
art. 2 lit. e)	art. 2 lit. d)
art. 2 lit. f)	art. 2 lit. e)
art. 2 lit. g)	art. 2 lit. f)
—	art. 2 lit. h)
—	art. 2 lit. i)
art. 2 lit. h)	art. 2 lit. j)
art. 2 lit. i)	art. 2 lit. g)
—	art. 2 lit. k)
art. 2 lit. j)–k)	art. 2 lit. l)–m)
—	art. 2 lit. n)
art. 3 ust. 1	art. 3 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 17 ust. 1
art. 3 ust. 3	art. 3 ust. 3
art. 3 ust. 4	art. 4 ust. 1, sformułowanie wprowadzające
—	art. 4 ust. 1 lit. a)–f)
—	art. 4 ust. 2 i 3

art. 4 ust. 1-5	art. 20 ust. 1-5
—	art. 20 ust. 5 akapit trzeci
—	art. 5
—	art. 6
art. 5 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 7 ust. 2
—	art. 7 ust. 3
art. 6 akapit pierwszy	art. 8 ust. 1
—	art. 8 ust. 3
art. 6 akapit drugi	art. 8 ust. 4
art. 7	art. 9
art. 8	art. 10
art. 9	art. 12
art. 10	art. 13
art. 11	art. 14
art. 12	art. 15
—	art. 16
art. 13	art. 3 ust. 2
art. 14	art. 11
art. 15 ust. 1	art. 17 ust. 2 akapit pierwszy
art. 15 ust. 2	art. 16 ust. 1
art. 15 ust. 3	art. 8 ust. 2
art. 15 ust. 4	art. 17 ust. 2 akapit czwarty
art. 15 ust. 5	art. 8 ust. 5 i 6 oraz artykuł 16 ust. 2
art. 16 ust. 1 lit. a)	art. 18 ust. 1 lit. a)
art. 16 ust. 1 lit. b)	art. 18 ust. 2

art. 16 ust. 1 lit e)	art. 18 ust. 1 lit. b)
art. 16 ust. 1 lit. d)	art. 18 ust. 1 lit e)
art. 16 ust. 1 lit. e)	art. 18 ust. 1 lit. d)
art. 16 ust. 2	art. 19 ust. 1
art. 16 ust. 3	art. 19 ust. 2 akapit pierwszy
—	art. 19 ust. 2 akapit drugi
art. 16 ust. 4	art. 19 ust. 3
—	art. 19 ust. 3 akapit drugi
art. 17	art. 21
art. 18	art. 22
art. 19 ust. 1	art. 26 ust. 1
art. 19 ust. 2	art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 1
—	art. 27 ust. 2-6
art. 19 ust. 3	art. 29 ust. 1
art. 19 ust. 4	art. 29 ust. 2
—	art. 29 ust. 3
art. 19 ust. 5	art. 29 ust. 4
art. 20 ust. 1, sformułowanie wprowadzające	art. 23 ust. 1
—	art. 23 ust. 2
—	art. 23 ust. 3
—	art. 23 ust. 4
art. 20 ust. 1 lit. a)	art. 23 ust. 5 akapit pierwszy
—	art. 24
art. 20 ust. 1 lit. b)	art. 25 ust. 1
art. 20 ust. 1 lit e)	art. 25 ust. 2
art. 20 ust. 1 lit. d)	art. 29 ust. 1 akapit pierwszy

art. 20 ust. 1 lit. e)	art. 26 ust. 1 i 2, art. 27 ust. 1, art. 29 ust. 1 akapit drugi i trzeci
art. 20 ust. 2	art. 29 ust. 2
art. 20 ust. 3	art. 23 ust. 5 akapit drugi
art. 20 ust. 4	art. 29 ust. 4
—	art. 28
—	art. 30
—	art. 31
—	art. 32
—	art. 33
art. 21 ust. 1-9	art. 34 ust. 1-9 akapity pierwszy, drugi i trzeci
—	art. 34 ust. 9 akapit czwarty
art. 21 ust. 10-12	art. 34 ust. 10-12
art. 22 ust. 1	art. 35 ust. 1
—	art. 35 ust. 2
—	art. 35 ust. 3
art. 22 ust. 2	art. 35 ust. 4
art. 23	art. 36
—	art. 37
—	art. 40
art. 24 ust. 1	—
art. 24 ust. 2	art. 41
art. 24 ust. 3	—
art. 25 ust. 1	art. 42
art. 25 ust. 2	—
art. 26	art. 43

art. 27 ust. 1 i 2	art. 44 ust. 1 i 2
art. 27 ust. 3	—
—	art. 45
art. 28	art. 46
—	art. 47
—	art. 48
art. 29	art. 49

Rozporządzenie (WE) nr 1560/2003	Niniejsze rozporządzenie
art. 11 ust. 1	—
art. 13 ust. 1	art. 17 ust. 2 akapit pierwszy
art. 13 ust. 2	art. 17 ust. 2 akapit drugi
art. 13 ust. 3	art. 17 ust. 2 akapit trzeci
art. 13 ust. 4	art. 17 ust. 2 akapit pierwszy
art. 14	art. 37
art. 17 ust. 1	art. 9 i 10 oraz art. 17 ust. 2 akapit pierwszy
art. 17 ust. 2	art. 34 ust. 3



ZAŁĄCZNIK I

Wzór obliczania klucza odniesienia na podstawie art. 35 niniejszego rozporządzenia:

$$\text{Czynnik liczby ludności}_{PCz} = \frac{\text{Ludność}_{PCz}}{\text{Ludność}_{UE28}}^{35}$$

$$\text{Czynnik PKB}_{PCz} = \frac{\text{PKB}_{PCz}}{\text{PKB}_{UE28}}^{36}$$

$$\text{Udział}_{PCz} = 50\% \text{ czynnika liczby ludności}_{PCz} + 50\% \text{ czynnika PKB}_{PCz}$$

³⁵ W przypadku trzech państw członkowskich ich uczestnictwo zależy od wykonywania praw określonych w odpowiednich protokołach i innych instrumentach.

³⁶ W przypadku trzech państw członkowskich ich uczestnictwo zależy od wykonywania praw określonych w odpowiednich protokołach i innych instrumentach.

ZALACZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 604/2013	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2, formuła wprowadzająca	art. 2, formuła wprowadzająca
art. 2 lit. a)–n)	art. 2 lit. a)–n)
-	art. 2 lit. o), p), q) i r)
art. 3 ust. 1 i 2	art. 3 ust. 1 i 2
art. 3 ust. 3	-
-	art. 3 ust. 3, 4 i 5
-	art. 4 i 5
art. 4 ust. 1, formuła wprowadzająca	art. 6 ust. 1, formuła wprowadzająca
-	art. 6 ust. 1 lit. a)
art. 4 ust. 1 lit. a)	art. 6 ust. 1 lit. b)
art. 4 ust. 1 lit. b)	art. 6 ust. 1 lit. c)
art. 4 ust. 1 lit. c)	art. 6 ust. 1 lit. d)
art. 4 ust. 1 lit. d)	art. 6 ust. 1 lit. e)
art. 4 ust. 1 lit. e)	art. 6 ust. 1 lit. f)
-	art. 6 ust. 1 lit. g)
art. 4 ust. 1 lit. f)	art. 6 ust. 1 lit. h)
-	art. 6 ust. 1 lit. i)
art. 4 ust. 2 i 3	art. 6 ust. 2 i 3
art. 5 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 5 ust. 2	-
art. 5 ust. 3	art. 7 ust. 2
art. 5 ust. 4	art. 7 ust. 3
art. 5 ust. 5	art. 7 ust. 4

art. 5 ust. 6

art. 6 ust. 1, 2 i 3

-

art. 6 ust. 4

art. 6 ust. 5

art. 7 ust. 1 i 2

art. 7 ust. 3

-

art. 8 ust. 1

art. 8 ust. 2

art. 8 ust. 3

art. 8 ust. 4

art. 8 ust. 5

art. 8 ust. 6

art. 9

art. 10

art. 11

art. 12 ust. 1, 2 i 3

art. 12 ust. 4

art. 12 ust. 5

art. 13 ust. 1

art. 13 ust. 2

art. 14 ust. 1

art. 14 ust. 2

art. 15

art. 16

art. 17

art. 7 ust. 5

art. 8 ust. 1, 2 i 3

art. 8 ust. 4

art. 8 ust. 5

art. 8 ust. 6

art. 9 ust. 1 i 2

-

art. 10 ust. 1

art. 10 ust. 2

art. 10 ust. 3

art. 10 ust. 4

art. 10 ust. 5

art. 10 ust. 6

art. 10 ust. 7

art. 11

art. 12

art. 13

art. 14 ust. 1, 2 i 3

-

art. 14 ust. 4

art. 15

-

art. 16

-

art. 17

art. 18

art. 19

art. 18 ust. 1, formuła wprowadzająca
art. 18 ust. 1 lit. a)–d)
-
-
art. 18 ust. 2
art. 19
art. 20 ust. 1, 2, 3 i 4
art. 20 ust. 5 akapit pierwszy
art. 20 ust. 5 akapity drugi i trzeci
-
-
art. 21 ust. 1
art. 21 ust. 2
art. 21 ust. 3
art. 22 ust. 1
-
art. 22 ust. 2
art. 22 ust. 3
art. 22 ust. 4
art. 22 ust. 5
art. 22 ust. 6
art. 22 ust. 7
art. 23 ust. 1
art. 23 ust. 2
art. 23 ust. 3
art. 23 ust. 4
-

art. 20 ust. 1, formuła wprowadzająca
art. 20 ust. 1 lit. a)–d)
art. 20 lit. e)
art. 20 ust. 2, 3, 4, 5, 6 i 7
-
-
art. 21 ust. 1, 2, 3 i 4
art. 21 ust. 5 akapit pierwszy
-
art. 22
art. 23
art. 24 ust. 1
-
art. 24 ust. 2
art. 25 ust. 1
art. 25 ust. 2
art. 25 ust. 3
art. 25 ust. 4
art. 25 ust. 5
art. 25 ust. 6
-
art. 25 ust. 7
art. 26 ust. 1
-
-
art. 26 ust. 2
art. 26 ust. 3

-	art. 26 ust. 4
art. 24	-
art. 25	-
art. 26 ust. 1	art. 27 ust. 1 i 3
-	art. 27 ust. 2
art. 26 ust. 3	art. 27 ust. 4
art. 27 ust. 1, 2 i 3	art. 28 ust. 1, 2 i 3
art. 27 ust. 4	-
-	art. 28 ust. 4
-	art. 28 ust. 5
art. 27 ust. 5	art. 28 ust. 6
art. 27 ust. 6	art. 28 ust. 7
art. 28	art. 29
art. 29 ust. 1	art. 30 ust. 1
art. 29 ust. 2	-
art. 29 ust. 3	art. 30 ust. 2
art. 29 ust. 4	art. 30 ust. 3
art. 30	art. 31
art. 31	art. 32
art. 32	art. 33
art. 33	-
-	art. 34
-	art. 35
-	art. 36
-	art. 37
-	art. 38
-	art. 39

-	art. 40
-	art. 41
-	art. 42
-	art. 43
-	art. 44
-	art. 45
art. 34 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7	art. 46 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7
art. 34 ust. 8	-
art. 34 ust. 9	-
art. 34 ust. 10	art. 46 ust. 8
art. 34 ust. 11	-
art. 34 ust. 12	-
art. 35	art. 47
art. 36 ust. 1 i 2	art. 48 ust. 1 i 2
art. 36 ust. 3	-
art. 36 ust. 4	-
art. 36 ust. 5	-
-	art. 49
art. 37	-
art. 38 ust. 1 akapit pierwszy	art. 50 ust. 1
art. 38 ust. 1 akapit drugi	-
-	art. 50 ust. 2
-	art. 50 ust. 3
art. 39	art. 51
art. 40	art. 52
art. 41	art. 53 akapit pierwszy
-	art. 53 akapit drugi

art. 42	art. 54
art. 43	art. 55
art. 44	art. 56
art. 45 ust. 1, 2 i 3	art. 57 ust. 1, 2 i 3
-	art. 57 ust. 4
art. 45 ust. 4	art. 57 ust. 5
art. 45 ust. 5	art. 57 ust. 6
art. 46	art. 58
art. 47	art. 59
-	art. 59 ust. 2
art. 48	art. 60
art. 49	art. 61
Załącznik I	-
Załącznik II	-
-	Załącznik I
-	Załącznik II

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- **Tytuł wniosku/inicjatywy**

Wniosek w sprawie rozporządzenia ustanawiającego kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona)

- **Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³⁷**

18 – Migracja i sprawy wewnętrzne

- **Charakter wniosku/inicjatywy**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego³⁸**

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

- **Cele**

- *Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie*

W Europejskim programie w zakresie migracji (COM(2015)240 final) Komisja zapowiedziała, że podda system dubliński ocenie i ustali, czy konieczna będzie zmiana prawnych parametrów systemu dublińskiego, aby doprowadzić do bardziej sprawiedliwego rozmieszczenia osób ubiegających się o azyl w Europie.

Kryzys obnażył znaczące słabości strukturalne i niedociągnięcia w konstrukcji i wdrażaniu europejskiego systemu azylowego i polityki migracyjnej, w tym systemu dublińskiego, którego założeniem nie było zapewnienie zrównoważonego podziału odpowiedzialności w całej UE za osoby ubiegające się o azyl. Jak wskazano w konkluzjach Rady Europejskiej z dni 18–19 lutego 2016 r. i 17–18 marca 2016 r., nadszedł czas na dalsze postępy w reformie obecnych unijnych ram prawnych, tak by zapewnić humanitarną i skuteczną politykę azylową.

W dniu 6 kwietnia 2016 r. w wydanym przez siebie komunikacie „W kierunku reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego i zwiększenia liczby legalnych sposobów migracji do Europy” (COM(2016) 197 final) za priorytet Komisja uznała ustanowienie zrównoważonego i sprawiedliwego systemu określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za osoby ubiegające się o azyl, zapewniającego wysoki stopień solidarności i sprawiedliwy podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi poprzez sprawiedliwy przydział osób ubiegających się o azyl. Komisja zobowiązała się, że zaproponuje zmianę rozporządzenia dublińskiego przez usprawnienie go i uzupełnienie o

³⁷ ABM: activity-based management: zarządzanie kosztami działań; ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

³⁸ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

korekcyjny mechanizm zwiększający sprawiedliwość obciążeń bądź przejście na nowy system oparty na kluczu podziału.

Sprawiedliwy przydział osób ubiegających się o azyl istotnie zmieniłby obecną sytuację finansową; należy wspierać rozwój zdolności w zakresie przyjmowania, zarówno koszty infrastruktury, jak i koszty bieżące, zwłaszcza w tych państwach członkowskich, które dotychczas nie musiały borykać się z dużą liczbą osób ubiegających się o azyl.

- *Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

Cel szczegółowy nr:

1.3: Wzmocnić ochronę i solidarność

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

18.03 – Azyl i migracja

Zwiększyć wydajność i skuteczność systemu ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego.

Zwiększyć solidarność i podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi.

- *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Państwa członkowskie i Unia Europejska jako całość skorzystają z poprawy wydajności i skuteczności usprawnionego rozporządzenia dublińskiego, funkcjonującego także w przypadkach wysokiego napływu obywateli państw trzecich. Państwa członkowskie z nieproporcjonalną liczbą wniosków, za które byłyby odpowiedzialne, skorzystają z korekcyjnego mechanizmu przydziału, który złagodzi szczególną presję, pod jaką się znajdują, i umożliwi tym państwom radzenie sobie z zaległymi wnioskami.

Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową skorzystają z bardziej wydajnego i szybszego systemu ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego, co umożliwi szybszy dostęp do procedury azylowej i merytoryczne rozpatrzenie wniosku przez jedno, wyraźnie ustalone państwo członkowskie.

Zakłada się poprawę zdolności w zakresie przyjmowania, zwłaszcza w tych państwach członkowskich, które do tej pory nie musiały borykać się z dużą liczbą osób ubiegających się o azyl. Ponadto państwa członkowskie otrzymałyby wsparcie przy dostarczaniu żywności i podstawowej pomocy przekazanym osobom ubiegającym się o azyl.

- *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Ustanowienie i funkcjonowanie zautomatyzowanego systemu w terminie 6 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Liczba przekazanych osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Liczba miejsc przyjmowania częściowo wspieranych w ramach dodatkowego finansowania, które ma zostać przydzielone Funduszowi Azylu, Migracji i Integracji na wdrożenie niniejszego wniosku w latach 2017-2020.

Liczba przekazanych osób ubiegających się o azyl otrzymujących wsparcie każdego roku w ramach dodatkowego finansowania, które ma zostać przydzielone Funduszowi Azylu, Migracji i Integracji na wdrożenie niniejszego wniosku.

- **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

- *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Celem wniosku jest:

- zwiększenie zdolności systemu dublińskiego w zakresie ustalania – w sposób skuteczny i wydajny – państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przez usprawnienie kryteriów i mechanizmów ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

- przyczynienie się do zapobiegania wtórnym przepływom w obrębie UE, w tym m.in. przez zniechęcanie do nadużyć i składania wielu wniosków o udzielenie azylu w różnych krajach (tzw. turystyka azylowa, ang. *asylum shopping*).

- zapewnienie wysokiego stopnia solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności poprzez zapewnienie korekcyjnego mechanizmu przydziału uruchamianego w przypadkach, gdy jakieś państwo członkowskie otrzymuje

nieproporcjonalną liczbę wniosków do rozpatrzenia, za które byłoby odpowiedzialne.

- *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Ustanowienie kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca nie może być dokonane przez państwa członkowskie działające samodzielnie i jest możliwe wyłącznie na szczeblu unijnym.

Wartość dodana niniejszego wniosku polega na usprawnieniu i zwiększeniu skuteczności bieżącego rozporządzenia dublińskiego i zapewnienie korekcyjnego mechanizmu zwiększającego sprawiedliwość obciążeń, który jest stosowane w okresie nieproporcjonalnej presji wywieranej na państwo członkowskie z korzyścią dla tego państwa.

- *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

W ocenie Komisja stwierdziła, że bieżący system dubliński nie jest zadowalający. Wymaga on wielu zmian zmierzających do jego usprawnienia i poprawy jego wydajności.

System dubliński nie miał być z założenia instrumentem służącym solidarności i podziałowi odpowiedzialności. Kryzys migracyjny obnażył jego braki i w związku z tym konieczne jest włączenie korekcyjnego systemu przydziału do niniejszego wniosku.

- *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia:*

1. Koszty przekazania:

Na mocy niniejszego wniosku państwu członkowskiemu dokonującemu przekazania do państwa członkowskiego przydziału przysługuje kwota ryczałtowa równa 500 EUR za każdą przekazywaną osobę, co należy wykonać w ramach zarządzania dzielonego Funduszu Azylu, Migracji i Integracji.

Fundusz ten przewiduje już możliwość przekazania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w ramach programu krajowego każdego państwa członkowskiego na zasadzie dobrowolności (art. 7 i 18 rozporządzenia (UE) nr 516/2014).

Na mocy decyzji Rady (2015/1523 i 2015/1601) ustanawiających środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na korzyść Włoch i Grecji do dnia 26 września 2017 r. należy przekazać 160 000 obywateli państw trzecich. Niniejszy wniosek nie ma wpływu na wykonanie tych decyzji.

Ustanowione zostaną odpowiednie mechanizmy, by zwiększyć efekt synergiczny i uniknąć pokrywania się nowego wniosku i już istniejących instrumentów.

2. Ustanowienie i obsługa techniczna zautomatyzowanego systemu IT służącego do przydziału osób ubiegających się o azyl:

Za przygotowanie, rozwój i zarządzanie operacyjne tego systemu odpowiada Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami

Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA).

3. Zwiększenie zdolności przyjmowania:

By wspierać wykonanie niniejszego rozporządzenia, potrzebna byłaby dodatkowa zdolność w zakresie przyjmowania, zwłaszcza w tych państwach członkowskich, które do tej pory nie musiały borykać się z dużą liczbą osób ubiegających się o azyl.

4. Zapewnianie żywności i podstawowych usług przekazanym osobom ubiegającym się o azyl:

By wspierać wykonanie niniejszego rozporządzenia, konieczne byłoby wsparcie przy zapewnianiu przekazanym osobom ubiegającym się o azyl żywności i podstawowych usług.

- **Okres trwania działania i jego wpływ finansowy**

☐ Wniosek/inicjatywa o ograniczonym okresie trwania

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od 2016 r. do 2020 r.

✓ Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2017 r. do 2020 r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

- **Przewidywane tryby zarządzania**

☐ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze

✓ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

✓ Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ✓ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Koszty przekazywania i wspierania zdolności w zakresie przyjmowania oraz koszty bieżące będą pokrywane w ramach zarządzania dzielonego Funduszu Azylu, Migracji i Integracji.

Ustanowienie i obsługa techniczna systemu IT zostanie powierzona eu-LISA (zarządzanie pośrednie), a związane z tym koszty są pokrywane w ramach niniejszego wniosku.

ŚRODKI ZARZĄDZANIA

Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W terminie do dwóch lat od wejścia w życie rozporządzenia Komisja powinna złożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszego rozporządzenia i w stosownych przypadkach powinna zaproponować niezbędne zmiany. Państwa członkowskie powinny przekazać Komisji wszelkie informacje właściwe do przygotowania tego sprawozdania, najpóźniej na sześć miesięcy przed wygaśnięciem tego terminu.

Po przedłożeniu tego sprawozdania Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia w tym samym czasie, w którym przedkłada sprawozdanie w sprawie wdrożenia systemu Eurodac przewidziane w art. 40 rozporządzenia (UE) nr 603/2013.

W przypadku zarządzania dzielonego istnieją spójne i skuteczne ramy sprawozdawczości, monitorowania i oceny. W przypadku każdego programu krajowego państwa członkowskie są proszone o powołanie komitetu monitorującego, w którym Komisja będzie mogła uczestniczyć w charakterze doradcy.

Co roku państwa członkowskie będą przedstawiały sprawozdanie z realizacji programu wieloletniego. Przedstawianie tych sprawozdań jest warunkiem wstępnym dokonania rocznych płatności w ramach procedury rozliczania rachunków określonej w rozporządzeniu (UE) nr 514/2014.

Do dnia 30 czerwca 2018 r., zgodnie z art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, Komisja przedstawi sprawozdanie z oceny okresowej dotyczące wykonywania rozporządzenia ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji. Sprawozdanie będzie również zawierać ocenę wdrożenia środków finansowych udostępnionych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Ponadto do dnia 30 czerwca 2024 r. Komisja przedłoży sprawozdanie z oceny ex-post zawierające ocenę skutków wdrożenia rozporządzenia ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji na rozwój w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym na wspólny europejski system azylowy.

W odniesieniu do ustanowienia i obsługi technicznej systemu IT (zarządzanie pośrednie) eu-LISA będzie regularnie składać sprawozdania z postępów. Agencja podlega regularnemu monitorowaniu i wymogowi sprawozdawczości. Zarząd agencji przyjmuje do dnia 31 marca każdego roku skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności za poprzedni rok i przesyła je, najpóźniej do dnia 15 czerwca, do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Trybunału Obrachunkowego. Sprawozdanie to jest podawane do wiadomości publicznej. Co trzy lata Komisja dokonuje oceny według kryteriów oceny podanych w wytycznych Komisji. Przedmiotem takiej oceny jest przede wszystkim wpływ, skuteczność i wydajność działań Agencji i jej praktyk roboczych w odniesieniu do jej celów, powierzonego mandatu i zadań. W ocenie uwzględnia się w szczególności ewentualną potrzebę zmiany mandatu Agencji oraz skutki finansowe każdej takiej zmiany.

- **System zarządzania i kontroli**
- *Zidentyfikowane ryzyko*

DG do Spraw Wewnętrznych nie jest podmiotem, któremu dotychczas groziło wysokie ryzyko błędów w jej programach wydatkowania. Potwierdziły to roczne sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, w których nie stwierdzano co do zasady istotnych uchybień, jak również roczne sprawozdania z działalności DG do Spraw Wewnętrznych, w których w minionych latach nie stwierdzono poziomu błędu resztowego powyżej 2 % .

System zarządzania i kontroli działa zgodnie z ogólnymi wymogami określonymi we wspólnych ramach strategicznych i w pełni spełnia wymogi rozporządzenia finansowego.

Programowanie wieloletnie w połączeniu z rocznym rozliczaniem rachunków na podstawie płatności dokonanych przez odpowiedzialny organ dostosowuje okresy kwalifikowalności do rocznego rozliczania rachunków Komisji.

Kontrole na miejscu będą przeprowadzane w ramach kontroli pierwszego stopnia, tj. przez odpowiedzialny organ, i będą potwierdzać jej coroczne poświadczenie wiarygodności dotyczące zarządzania.

Stosowanie kwot ryczałtowych (uproszczona opcja kosztów) za przekazywanie osób jeszcze bardziej ogranicza liczbę błędów popełnianych przez odpowiedzialne organy przy wdrażaniu niniejszego wniosku.

- *Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli*

Oprócz stosowania wszystkich regulacyjnych mechanizmów kontroli DG do Spraw Wewnętrznych będzie realizowała swoją strategię na rzecz przeciwdziałania nadużyciom finansowym przyjętą dnia 9 kwietnia 2013 r. Strategia została opracowana zgodnie z nową strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (CAFS), przyjętą w dniu 24 czerwca 2011 r., dlatego zapewnia m.in., by wewnętrzne kontrole związane ze zwalczaniem nadużyć były w pełni zgodne z CAFS oraz by podejście DG do Spraw Wewnętrznych do zarządzania ryzykiem nadużyć było nastawione na wykrywanie obszarów obciążonych takim ryzykiem oraz na podejmowanie odpowiednich działań.

Ponadto dnia 4 listopada 2015 r. DG do Spraw Wewnętrznych przyjęła strategię audytową w odniesieniu do części Funduszu Azylu, Migracji i Integracji i Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego podlegającej zarządzaniu dzielonemu. Obecnie DG do Spraw Wewnętrznych opracowuje strategię kontroli dotyczącą zarządzania dzielonego w powyższych dwóch funduszach. Strategia ta będzie obejmować wszystkie kontrole niezbędne do zarządzania krajowymi programami w ramach tych dwóch funduszy.

- *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu*

Niskie koszty kontroli i bardzo niskie ryzyko błędu.

- **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Jeśli chodzi o zarządzanie dzielone, państwa członkowskie są zobowiązane zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 wprowadzić skuteczne i proporcjonalne do stwierdzonego ryzyka środki zapobiegania nadużyciom finansowym.

W odniesieniu do zarządzania pośredniego przewidziane środki zwalczania nadużyć finansowych są określone w art. 35 rozporządzenia (UE) 1077/2011, które stanowi, co następuje:

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych bezprawnych działań zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 1073/1999.
2. Agencja przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i niezwłocznie wydaje odpowiednie przepisy, które mają zastosowanie do wszystkich pracowników agencji.
3. Decyzje dotyczące finansowania oraz umowy i akty wykonawcze do nich powinny wyraźnie zastrzegać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie konieczności, przeprowadzać kontrole na miejscu wśród odbiorców funduszy agencji oraz urzędników odpowiedzialnych za ich przyznawanie.

Zgodnie z tym przepisem w dniu 28 czerwca 2012 r. przyjęto decyzję Zarządu Europejskiej Agencji do spraw Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości w sprawie zasad i warunków dochodzeń wewnętrznych w odniesieniu do przeciwdziałania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim nielegalnym działaniom godzącym w interesy Unii.

Zastosowanie będzie miała także strategia Komisji na rzecz zwalczania nadużyć finansowych.

SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatku	Wkład			
	3 Bezpieczeństwo i obywatelstwo	Zróżnicowane /niezróżnicowane ³⁹	państw EFTA ⁴⁰	krajów kandydujących ⁴¹	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	18.030101 - Wzmacnianie i rozwijanie wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz wzmocnienie solidarności i podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi	Środki zróżnicowane	NIE	NIE	TAK*	TAK
	18.0207- Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości.	Środki zróżnicowane	NIE	NIE	TAK*	NIE

* ewentualny wkład państw stowarzyszonych w ramach Schengen, gdyby uczestniczyły w nowym systemie dublińskim

³⁹ Zróżnicowane = Środki zróżnicowane / Niezróżnicowane = Środki niezróżnicowane.

⁴⁰ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁴¹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

- **Szacunkowy wpływ na wydatki**
- *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	3 Bezpieczeństwo i obywatelstwo
---	-------	---------------------------------

KOMISJA			Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Kolejne lata	OGÓŁEM
• Środki operacyjne								
Numer linii budżetowej 18.030101	Środki na zobowiązania	(1)	445	460	460	460		1825
	Środki płatności	(2)	33,3	261,35	457,35	460	613	1825
Numer linii budżetowej 18.0207	Środki na zobowiązania	(1a)	1,750	0,983	0,135	0,735		3,603
	Środki płatności	(2 a)	1,750	0,983	0,135	0,735		3,603
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁴²								
Numer linii budżetowej		(3)						
OGÓŁEM środki w przypadku KOMISJI	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	446,75	460,983	460,135	460,735		1828,603
	Środki płatności	=2+2a +3	35,05	262,333	457,485	460,735	613	1828,603

⁴² Pomoc techniczna lub administracyjna oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓŁEM środki w ramach DZIAŁU 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	446,75	460,983	460,135	460,735		1828,603
	Środki na płatności	=5+ 6	35,05	262,333	457,485	460,735	613	1828,603

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)							
	Środki na płatności	(5)							
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)							
OGÓŁEM środki w ramach DZIAŁÓW 1 – 4 wieloletnich ram finansowych (Kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6	446,75	460,983	460,135	460,735			1828,603
	Środki na płatności	=5+ 6	35,05	262,333	457,485	460.735	613		1828,603

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
KOMISJA									
• Zasoby ludzkie		0,536	0,536	0,536	0,536				2,144
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,06	0,06	0,03	0,03				0,18
OGÓŁEM	Środki	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324

OGÓŁEM środki w ramach DZIAŁU 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324
---	--	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Kolejne lata	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki w ramach DZIAŁÓW 1 – 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	447,346	461,579	460,701	461,301		1830,927
	Środki na płatności	35,646	262,929	458,051	460735,566	613	1830,927

- Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		Rok 2021						OGÓŁEM	
	PRODUKTY																	
	Rodzaj ⁴³	Średni koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ogółem	Koszt ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁴⁴ ...																		
- Produkt	System IT i obsługa techniczna	nie dotyczy	1	1,750	1	0,983	1	0,135	1	0,735								3,603
- Produkt	Przekazania	0,0005	150000	75	200000	100	200000	100	200000	100								375
- Produkt	Miejsca przyjmowania	0,002	50000	100														100

⁴³ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
⁴⁴ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”.

- Produkt	Koszty bieżące	0,001 8	150 000	270	200 000	360	20000 0	360	200000	360								1350
KOSZT OGÓŁEM				446,75		460,9 83		460,13 5		460,73 5								1828,603

- Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
- Streszczenie
- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	---	--	--	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,536	0,536	0,536	0,536				2,144
Pozostałe wydatki administracyjne	0,06	0,06	0,03	0,03				0,18
DZIAŁ 5 – suma cząstkowa wieloletnich ram finansowych	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324

Poza DZIAŁEM 5⁴⁵ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Inne wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324
---------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁴⁵ Pomoc techniczna lub administracyjna oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

1.1.1.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
18 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	4	4	4	4			
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (przy pośrednich badaniach naukowych)							
10 01 05 01 (przy bezpośrednich badaniach naukowych)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁴⁶							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ⁴⁷	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM	4	4	4	4			

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi

⁴⁶ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴⁷ W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	Wspieranie, prowadzenie i monitorowanie dzialan zwiazanych z wdrazaniem niniejszego wniosku, glownie w zakresie przekazywania osob ubiegajacych sie o udzielenie ochrony miedzynarodowej.
Personel zewnetrzny	nie dotyczy

- *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
- ✓ Potrzeby finansowe są zgodne z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi i mogą wymagać wykorzystania specjalnych instrumentów określonych w rozporządzeniu Rady (EU, Euratom) nr 1311/2013⁴⁸. Wniosek/inicjatywa będzie wymagać przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

[...]

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

[...]

• *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- ✓ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- ✓ Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym*:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący	pm	pm	pm	pm				pm
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	pm	pm	pm	pm				pm

* ewentualny wkład państw stowarzyszonych w ramach Schengen, gdyby uczestniczyły w nowym systemie dublińskim

⁴⁸

Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).